

รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

เรื่อง การรับรู้ที่มีต่อการดำเนินงานด้านการพัฒนานิสิตนักศึกษา
แบบองค์รวมของนิสิตคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา
Perception of the students in Faculty of Sport Science,
Burapha University towards the procedure of holistic
student development.

นายอัฐพร โสวัตร

โครงการวิจัยประเภทงบประมาณเงินรายได้
จากกองทุนวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยบูรพา
ประจำปี พ.ศ. 2562

สัญญาเลขที่ 007/2562

รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

เรื่อง การรับรู้ที่มีต่อการดำเนินงานด้านการพัฒนานิสิตนักศึกษา
แบบองค์รวมของนิสิตคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา
Perception of the students in Faculty of Sport Science,
Burapha University towards the procedure of holistic
student development.

นายอัฐพร โสวัตร

คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา

มิถุนายน 2563

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยนี้ ได้รับทุนสนับสนุนการวิจัยจากงบประมาณกองทุนวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยบูรพา ประจำปี พ.ศ. 2562 เลขที่สัญญา 007/2562 ซึ่งงานวิจัยครั้งนี้ สำเร็จลุล่วงด้วยดี เนื่องจากได้รับความช่วยเหลืออย่างดียิ่งทั้งด้านวิชาการและด้านการดำเนินงานวิจัย จากบุคคลดังต่อไปนี้

1. ขอขอบคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นฤพนธ์ วงศ์จตุรภัทร คณบดีคณะวิทยาศาสตร์ การกีฬา ที่ให้คำปรึกษา แนะนำ และเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจแบบสอบถาม
2. ขอขอบคุณ ดร.ไพโรจน์ สว่างไพโร รองคณบดีฝ่ายวิชาการ คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา ที่ให้คำปรึกษา แนะนำ และเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจแบบสอบถาม
3. ขอขอบคุณ นายธนเดช วัฒนไชย ผู้อำนวยการกองกิจการนิสิต มหาวิทยาลัยบูรพา ที่ให้คำปรึกษา แนะนำ และเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจแบบสอบถาม
4. ขอขอบคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิรัตน์ สนธิจันทร์ อาจารย์ประจำสาขาวิชา วิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา ที่ให้คำปรึกษา แนะนำ และการให้ข้อมูลด้านการดำเนินงานวิจัย
5. ขอขอบคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สรลาลี พุ่มกุมาร อาจารย์ประจำสาขาวิชา สื่อสารมวลชนทางกีฬา คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา ที่ให้คำปรึกษา แนะนำ และการให้ข้อมูลด้านการดำเนินงานวิจัย

นายอัฐพร โสวัตร
ผู้วิจัย

Acknowledgment

This research has been financially supported by the Research and Development Fund of Burapha University in 2019 (Grant no. 007/2558) and would not have been completed without the knowledge and guidance of following individuals, to whom I hereby express my gratitude:

1. Asst. Prof. Dr. Naruepon Vongjaturapat, Dean of Faculty of Sport Science, for providing his insight throughout the study and his expertise in survey analysis.
2. Dr. Pairoj Sawangprai, Deputy Dean for Academic of Faculty of Sport Science, for providing his insight throughout the study and his expertise in survey analysis.
3. Mr. Thanadej Wattanachai, Director of the Student Affairs Division, for providing his insight throughout the study and his expertise in survey analysis.
4. Asst. Prof. Dr. Wirat Sonchan, Professor of Sport and Exercise Science Department, Faculty of Sport Science, for providing his insight throughout the study and his knowledge in research procedure.
5. Asst. Prof. Dr. Saralee Poomkumarn, Professor of Sport Mass Communication Department, Faculty of Sport Science, for providing her insight throughout the study and her knowledge in research procedure.

Mr. Attaporn Sowat
Researcher

ชื่อวิจัย การรับรู้ที่มีต่อการดำเนินงานด้านการพัฒนานิสิตนักศึกษาแบบองค์รวมของนิสิต
คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา

ผู้วิจัย นายอัฐพร โสวัตร

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการรับรู้ที่มีต่อการดำเนินงานด้านการพัฒนานิสิตนักศึกษาแบบองค์รวมของนิสิตคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา และเพื่อศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลที่มีต่อการรับรู้ในการดำเนินงานด้านการพัฒนานิสิตนักศึกษาแบบองค์รวมของนิสิตคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) แบบสำรวจ (Survey Research) กลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาวิจัย ได้แก่ นิสิตคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา ปีการศึกษา 2562 จำนวน 264 คน ใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างโดยไม่ใช้ความน่าจะเป็น (Nonprobability Sampling) เป็นการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบโควตา (Quota Sampling) แบ่งสัดส่วนตามชั้นปี สาขาวิชา และเพศ และเก็บข้อมูลแบบบังเอิญจนครบตามจำนวนที่ต้องการ เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัยเป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ ใช้สถิติร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบด้วยการใช้ค่าสถิติแบบไม่มีพารามิเตอร์ (Non-parametric Statistics) ระหว่างตัวแปร 2 กลุ่ม (Mann-Whitney U Test) และตัวแปรมากกว่า 2 กลุ่ม (Kruskal Wallis Test) โดยสรุปผลการศึกษาวิจัยได้ดังนี้

1. การรับรู้ที่มีต่อการดำเนินงานด้านพัฒนานิสิตนักศึกษาแบบองค์รวมของนิสิต คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา พบว่า นิสิตมีการรับรู้โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.83 โดยทุกด้านมีการรับรู้อยู่ในระดับมากทั้ง 4 ด้าน ซึ่งเรียงจากลำดับมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านความผูกพันของนิสิต (Student Engagement) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.89 ด้านวัฒนธรรมของสถาบัน (Institutional Culture) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.83 ด้านการเรียนรู้ของนิสิต (Student Learning) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.83 และด้านผู้นำของสถาบัน (Institutional Leadership) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.75

2. ผลการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลที่มีต่อการรับรู้ในการดำเนินงานด้านพัฒนานิสิตนักศึกษาแบบองค์รวมของนิสิตคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา พบว่า เมื่อจำแนกตามด้านเพศ อายุ และชั้นปี นิสิตมีการรับรู้ในการดำเนินงานด้านการพัฒนานิสิตนักศึกษาแบบองค์รวมที่ไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อจำแนกตามสาขาวิชา นิสิตมีการรับรู้ในการดำเนินงานด้านการพัฒนานิสิตนักศึกษาแบบองค์รวมที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05

คำสำคัญ การรับรู้/การพัฒนานิสิตนักศึกษาแบบองค์รวม/คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา
มหาวิทยาลัยบูรพา

Research Title Perception of the students in Faculty of Sport Science, Burapha University towards the procedure of holistic student development.

Researcher Mr. Attaporn Sowat

Abstract

The objective of this study is to research on the perception of the students in Faculty of Sport Science, Burapha University towards the procedure of holistic student development and to compare individual factors affecting the perception of the students in Faculty of Sport Science, Burapha University towards the procedure of holistic student development. This study was conducted as a quantitative survey research. The sample group of this research consisted of 264 students in Faculty of Sport Science, Burapha University in 2019, selected through the Nonprobability Sampling, aka the Quota Sampling method. The samples were divided by academic years, departments, and sex. The data has been collected through accidental sampling until the determined amount is reached. The research instrument is questionnaire. The received data was analyzed using frequency distribution, percentage, mean, and standard deviation, and was compared between Mann-Whitney U Test and Kruskal Wallis Tests using non-parametric statistics. The result of the research is as follows:

1. The study shows that the perception of the students in Faculty of Sport Science, Burapha University towards the procedure of holistic student development is considerably high with the mean score of 3.83, with all 4 sub-categories scored within high level. The scores in descending order are as follows: Student Engagement with 3.89 mean score, Institutional Culture with 3.83 mean score, Student Learning with 3.83 mean score, and Institutional Leadership with 3.75 mean score.

2. The comparison between individual factors affecting the perception of the students in Faculty of Sport Science, Burapha University towards the procedure of holistic student development shows that when categorized by sex, age, and years, the perception of students towards the procedure of holistic student development remains the same. Yet, when categorized by departments, the perception of students towards the procedure of holistic student development would have 0.5 statistically significant difference.

Key words perception/holistic student development/Faculty of Sport Science, Burapha University

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศภาษาไทย	ก
กิตติกรรมประกาศอังกฤษ	ข
บทคัดย่อภาษาไทย	ค
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ง
สารบัญ	จ
สารบัญตาราง	ช
สารบัญภาพ	ฉ
บทที่	
1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 คำถามการวิจัย	4
1.3 วัตถุประสงค์การวิจัย	4
1.4 ขอบเขตการวิจัย	5
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	5
1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ	6
1.7 กรอบแนวคิดการวิจัย	7
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
2.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการรับรู้	8
2.2 ยุทธศาสตร์การพัฒนานิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา (พ.ศ. 2560-2564)	14
2.3 แผนยุทธศาสตร์คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา	24
2.4 การดำเนินงานด้านการพัฒนานิสิตคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา	43
2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	53
3 วิธีการดำเนินการวิจัย	57
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	57
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	58
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล	60
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	61

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	62
4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	62
4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	63
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	74
5.1 สรุปผลการศึกษาวิจัย	74
5.2 อภิปรายผลการวิจัย	77
5.3 ข้อเสนอแนะ	79
บรรณานุกรม	81
ภาคผนวก	84
ประวัติโดยย่อของผู้วิจัย	89

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2.1 ตัวชี้วัดยุทธศาสตร์ที่ 1: การผลิตบัณฑิต	29
2.2 แผนงาน/โครงการยุทธศาสตร์ที่ 1: การผลิตบัณฑิต	32
2.3 ตัวชี้วัดยุทธศาสตร์ที่ 2: การพัฒนาคุณภาพการวิจัยและการบริการวิชาการ	33
2.4 แผนงาน/โครงการยุทธศาสตร์ที่ 2: การพัฒนาคุณภาพการวิจัยและการบริการวิชาการ	35
2.5 ตัวชี้วัดยุทธศาสตร์ที่ 3: การพัฒนาศักยภาพของบุคลากร	36
2.6 แผนงาน/โครงการยุทธศาสตร์ที่ 3: การพัฒนาศักยภาพของบุคลากร	37
2.7 ตัวชี้วัดยุทธศาสตร์ที่ 4: การมีส่วนร่วมและความรับผิดชอบต่อสังคม	38
2.8 แผนงาน/โครงการยุทธศาสตร์ที่ 4: การมีส่วนร่วมและความรับผิดชอบต่อสังคม	39
2.9 ตัวชี้วัดยุทธศาสตร์ที่ 5: การพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการภายใน	40
2.10 แผนงาน/โครงการยุทธศาสตร์ที่ 5: การพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการภายใน	42
4.1 จำนวนและร้อยละของข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม (n = 264)	63
4.2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการรับรู้ที่มีต่อการดำเนินงานด้านการพัฒนานิสิตนักศึกษาแบบองค์รวมของนิสิตคณะวิทยาศาสตร์การศึกษามหาวิทยาลัยบูรพา (n=264)	64
4.3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการรับรู้ที่มีต่อการดำเนินงานด้านการพัฒนานิสิตนักศึกษาแบบองค์รวมของนิสิตคณะวิทยาศาสตร์การศึกษามหาวิทยาลัยบูรพา ด้านผู้นำของสถาบัน (Institutional Leadership) (n=264)	65
4.4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการรับรู้ที่มีต่อการดำเนินงานด้านการพัฒนานิสิตนักศึกษาแบบองค์รวมของนิสิตคณะวิทยาศาสตร์การศึกษามหาวิทยาลัยบูรพา ด้านวัฒนธรรมของสถาบัน (Institutional Culture) (n=264)	66
4.5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการรับรู้ที่มีต่อการดำเนินงานด้านการพัฒนานิสิตนักศึกษาแบบองค์รวมของนิสิตคณะวิทยาศาสตร์การศึกษามหาวิทยาลัยบูรพา ด้านการเรียนรู้ของนิสิต (Student Learning) (n=264)	68
4.6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการรับรู้ที่มีต่อการดำเนินงานด้านการพัฒนานิสิตนักศึกษาแบบองค์รวมของนิสิตคณะวิทยาศาสตร์การศึกษามหาวิทยาลัยบูรพา ด้านความผูกพันของนิสิต (Student Engagement) (n=264)	69
4.7 เปรียบเทียบลำดับที่ค่าเฉลี่ยของการรับรู้ในการดำเนินงานด้านการพัฒนานิสิตนักศึกษาแบบองค์รวมของนิสิตคณะวิทยาศาสตร์การศึกษามหาวิทยาลัยบูรพา ระหว่างเพศ (n=264)	70
4.8 เปรียบเทียบลำดับที่ค่าเฉลี่ยของการรับรู้ในการดำเนินงานด้านการพัฒนานิสิตนักศึกษาแบบองค์รวมของนิสิตคณะวิทยาศาสตร์การศึกษามหาวิทยาลัยบูรพา ระหว่างอายุ (n=264)	71

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.9	72
เปรียบเทียบลำดับที่ค่าเฉลี่ยของการรับรู้ในการดำเนินงานด้านการพัฒนานิสิต นักศึกษาแบบองค์รวมของนิสิตคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา ระหว่างสาขาวิชา (n=264)	
4.10	73
เปรียบเทียบลำดับที่ค่าเฉลี่ยของการรับรู้ในการดำเนินงานด้านการพัฒนานิสิต นักศึกษาแบบองค์รวมของนิสิตคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา ระหว่างชั้นปี (n=264)	

สารบัญญภาพ

ภาพที่	หน้า
1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย	7
2.1 โครงสร้างการบริหารงานฝ่ายพัฒนานิสิตและศิษย์เก่าสัมพันธ์	45
2.2 กระบวนการจัดโครงการและกิจกรรม	46
2.3 แผนผังแสดงกระบวนการจัดโครงการและกิจกรรม	47
2.4 วิธีการดำเนินงานโครงการและกิจกรรมตามหลัก PDCA	48

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) โดยสำนักส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพ นักศึกษาตระหนักถึงภารกิจที่สำคัญของสถาบันอุดมศึกษาในการพัฒนาศักยภาพนิสิตนักศึกษาและงานด้านกิจการนิสิตนักศึกษา เพื่อให้ได้บัณฑิตที่มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ มีคุณภาพและสมรรถนะ ในการแข่งขันทั้งตลาดแรงงานในประเทศและต่างประเทศได้ รวมไปถึงจนถึงการดำเนินการพัฒนาทักษะ ที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 จึงริเริ่มให้มีการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนานิสิตนักศึกษา ในสถาบันอุดมศึกษา จากหลักการเหตุผลและความจำเป็นของการพัฒนาคุณภาพนิสิตเพื่อตอบสนอง ความท้าทายและพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ในยุคโลกาภิวัตน์ที่มีกระแสแห่งความเปลี่ยนแปลง ต่างๆ แนวโน้มของโลกอนาคตที่ไม่มีวันหยุดยั้ง และสังคมที่มีพลวัตสูง รวมทั้งสามารถพัฒนาและ ยกระดับสมรรถนะและขีดความสามารถของนิสิตนักศึกษาในการแข่งขันในประชาคมโลกได้อย่างมี คุณภาพ การศึกษาในศตวรรษที่ 21 ไม่ใช่เพียงการถ่ายทอดองค์ความรู้เท่านั้น แต่ต้องเข้าใจถึง การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในโลกและปมเฉพาะให้บัณฑิตมีทักษะที่จำเป็นต่อการทำงานในศตวรรษที่ 21 มีความรู้ขั้นลึกในสาขาวิชาเพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่และพัฒนานวัตกรรมได้ การรู้รอบในศาสตร์ ที่ เกี่ยวข้อง ความพร้อมในการปรับเปลี่ยนเพื่อให้เข้างานใหม่หรือความรู้ใหม่ได้ในอนาคต มีความสนใจ พัฒนาตนเองและรักความก้าวหน้า การพัฒนาทักษะพื้นฐานที่จำเป็นต่อการสร้างความรู้ใหม่และการ ปรับตัวในด้านต่างๆ เช่น พื้นฐานที่ดีทางคณิตศาสตร์ เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ การสื่อสาร การเรียนรู้ ด้วยตนเอง เป็นต้น การมีทักษะด้านการบริหารจัดการและการเป็นผู้นำ การมีทักษะด้านภาษาและ การสื่อสาร ความสามารถในการรักษาเอกลักษณ์ แต่ขณะเดียวกันสามารถเข้าใจสังคมอื่น และอยู่ ร่วมกันได้โดยปกติสุข สิ่งสำคัญที่สุดคือ การปลูกฝังให้นิสิตนักศึกษาตระหนักและให้ความสำคัญในการ พัฒนาความคิดของตนเองบนพื้นฐานของการเปลี่ยนแปลงของโลกในอนาคต (Global Mindset) (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2561, หน้า 1)

การพัฒนานิสิตนักศึกษาเป็นเรื่องเกี่ยวกับ “วิธีการที่นิสิตนักศึกษาเติบโต ก้าวหน้า หรือ การเพิ่มพูนความสามารถในการพัฒนาของตน จากการเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา” (Evans, Forney, Guido, Patton, & Renn, 2010, p. 6) ในขณะที่กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา แห่งชาติ (Thai Qualifications Framework for Higher Education, TQF: HE) มุ่งเน้นแนวทางที่ ครอบคลุมการพัฒนานิสิตนักศึกษาตามที่กำหนดมาตรฐานผลการเรียนรู้ (Domains of Learning) ประกอบด้วยคุณวุฒิ 5 ด้าน ได้แก่ (1) ด้านคุณธรรม/จริยธรรม (2) ด้านความรู้ (3) ด้านทักษะทาง ปัญญา (4) ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ และ (5) ด้านทักษะการ วิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยี ซึ่งจะส่งผลต่อการพัฒนานักศึกษาและคุณภาพ ของนักศึกษาหรือบัณฑิตที่ผ่านกระบวนการคัดเลือกและป้อนเฉพาะจากสถาบันอุดมศึกษาตามนโยบาย

ด้านการศึกษาของชาติและสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาแห่งชาติ (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2551)

การพัฒนานิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา นอกจากจะมีความสามารถทางวิชาชีพแล้ว ยังมีความจำเป็นจะต้องมีความสามารถทางด้านคนและสังคมด้วย ที่เรียกว่า Soft Skills หมายถึง ทักษะหรือความชำนาญที่เกี่ยวข้องกับคน อาจไม่เกี่ยวข้องกับความชำนาญในงานด้านใดด้านหนึ่งโดยตรง แต่เป็นทักษะที่ช่วยให้การทำงานประสบความสำเร็จและก้าวหน้า (Robles, 2012) ได้แก่ การสื่อสาร การนำเสนอ การบริหารคน การบริหารเวลา การบริหารทีมงาน การจัดการอารมณ์ตนเอง การจูงใจและหวานล้อม รวมทั้งความเป็นผู้นำและรับผิดชอบต่อสังคม เรียกว่า “สมรรถนะการบริหารจัดการคน” หรือ “People Management Competency” สังคมใดหรือองค์กรใดมีบุคคลที่มีทักษะ Soft Skills เป็นจำนวนมากก็จะสามารถประสบความสำเร็จได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงและทำให้ลดปัญหาสังคม และปัญหาในเรื่องความสัมพันธ์ของเพื่อนร่วมงานในที่ทำงานเพื่อให้การทำงานมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เช่น ทักษะการสื่อสาร ทักษะการสร้างมนุษยสัมพันธ์กับผู้อื่น เป็นต้น “หากเปรียบเทียบ Hard Skills เป็น “เนื้อหา” Soft Skills ก็หมายถึง “ลีลา” ในการทำงาน” (อภิวุฒิ พิมล แสงสุริยา, 2555) อย่างไรก็ตาม สถาบันอุดมศึกษาส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับการพัฒนา Hard Skills อย่างมาก ทำให้ขาดการมุ่งเน้นการพัฒนา Soft Skills ของนิสิตนักศึกษา

Soft Skills ซึ่งในที่นี้จะเรียกว่า “ทักษะด้านคนและสังคม” (อภิวุฒิ พิมล แสงสุริยา, 2555) ได้สรุปไว้ 3 ด้านใหญ่ๆ ประกอบด้วย (1) ทักษะด้านการคิด เช่น การคิดอย่างเป็นระบบ (Systematic Thinking) การคิดวิเคราะห์ (Analytical Skill) การคิดเชิงวิพากษ์ (Critical Thinking) เป็นต้น (2) ทักษะด้านการทำงานร่วมกับผู้อื่น เช่น การสื่อสาร (Communication Skill) การพูดให้ตรงแต่ไม่แรง (Assertiveness) ทักษะการทำงานเป็นทีม (Teamwork & Collaboration) และ (3) ทักษะการถามและฟัง (Questioning & Listening Skills) เป็นต้น นอกจากนี้ Soft Skills ยังหมายรวมถึงทักษะในการโน้มน้าวใจ เช่น ทักษะการขาย (Selling Skill) ทักษะการนำเสนอ (Presentation Skill) ทักษะการเจรจาต่อรอง (Negotiation Skill) เป็นต้น การบริหารทรัพยากรบุคคล (Human Resource Management) จะเรียก สมรรถนะด้านเก่งคน (People Management Competency) ที่เพิ่มเสริมจากสมรรถนะด้านเก่งงาน (Work Related Competency) ครอบคลุมสมรรถนะด้านการบริหารตนเอง บริหารเวลา จัดการตนเอง จูงใจตนเอง ความมั่นใจในตนเอง เชาวิน อารมณ์ และด้านการทำงานร่วมกับคนอื่น การจูงใจ การบริหารทีมงาน การสื่อสาร การนำเสนอ การจัดการข้อโต้แย้ง การบริหารคนคือ การจัดการการเปลี่ยนแปลง เป็นต้น

การพัฒนานิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษามีลักษณะเด่นและมุ่งเน้นการพัฒนาทางด้านวิชาการและวิชาชีพมาตรฐานผลการเรียนรู้ด้านที่ (2) ด้านความรู้ (3) ด้านทักษะทางปัญญา และ (5) ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีหรือเรียกว่า Hard Skills จะเห็นจากหลักสูตรและการจัดการหลักสูตรที่ให้เวลาการศึกษาเล่าเรียนวิชาการมาก ทำให้การพัฒนาทางด้าน (1) ด้านคุณธรรม/จริยธรรม และ (4) ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ หรือเรียกว่า Soft Skills ได้รับความสนใจที่น้อยกว่า แต่เมื่อนิสิตนักศึกษาสำเร็จการศึกษาแล้ว จำเป็นต้องใช้ Soft Skills ในการดำรงชีวิตและการประกอบกิจการงาน

สถาบันอุดมศึกษาได้จัดให้มีกิจกรรมนิสิตนักศึกษาเพื่อช่วยเหลือและเสริม Soft Skills ให้แก่นิสิตนักศึกษา โดยจัดให้กิจกรรมนิสิตนักศึกษาคอบคลุมงานหรือกิจกรรมต่างๆ ที่สถานศึกษาจัดบริการให้กับนักศึกษาอย่างเป็นระบบ ซึ่งเป็นงานบริการนิสิตนักศึกษาเป็นรายบุคคลหรือรายกลุ่ม เช่น การให้คำปรึกษา สวัสดิการนิสิตนักศึกษา การแนะแนวการศึกษาและอาชีพ การจัดหางาน บริการหอพักและที่ปรึกษาองค์กรนิสิตนักศึกษา (Good, 1973) เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของนักศึกษา ทั้งทางร่างกายและจิตใจ โดยมุ่งส่งเสริมการเรียนรู้ การใช้ชีวิตในสังคมและการดูแลทางด้านสวัสดิภาพ นักศึกษาที่ช่วยให้นักศึกษามีความพร้อมในการศึกษาเล่าเรียนและเป็นการพัฒนานักศึกษาตามหลักการสำคัญ (วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา, 2544, หน้า 79 - 84)

แต่ในสถาบันอุดมศึกษาส่วนมากอาศัยการเรียนการสอนในชั้นเรียนเป็นแนวทางหลักในการพัฒนานิสิตนักศึกษา หากนิสิตนักศึกษารายใดมีปัญหา ก็จะมีระบบช่วยจัดการปัญหาเป็นรายๆ ไป นอกจากนั้น สถาบันอุดมศึกษาจะจัดกิจกรรมต่างๆ เสริมทักษะชีวิต แต่การจัดกิจกรรมหรือโครงการพัฒนานิสิตนักศึกษายังมีลักษณะไม่เป็นองค์รวมที่เชื่อมโยงกันอย่างเป็นระบบ ผลของการพัฒนานิสิตนักศึกษาจึงไม่สมบูรณ์อย่างแท้จริง กล่าวคือ กิจกรรมหรือโครงการที่มุ่งเฉพาะเรื่องหรือเฉพาะกลุ่มนิสิตนักศึกษา ไม่สามารถเห็นภาพใหญ่ได้ ผลที่ได้จึงไม่เป็นไปตามความคาดหวังเต็มที่ แนวทางที่ได้รับ ความสนใจมากขึ้น ได้แก่ การพัฒนานิสิตนักศึกษาแบบองค์รวม (Holistic Approach) สถาบันอุดมศึกษาควรมุ่งเน้นวิธีการพัฒนานิสิตให้เติบโต ก้าวหน้า หรือการเพิ่มพูนความสามารถในการพัฒนาสู่ความสำเร็จของตน โดยการมุ่งสู่ความสำเร็จของนิสิตนักศึกษา จำเป็นต้องอาศัยวิธีการแบบองค์รวมที่ครอบคลุมสัมมติของสภาพแวดล้อมที่ดีในการพัฒนานิสิตนักศึกษาให้ประสบความสำเร็จ ที่ทำให้มองภาพใหญ่หรือภาพรวมได้ (Le Cluyse, 2015) ความสำเร็จของนิสิตนักศึกษา ได้แก่ การมี ทักษะวิชาชีพ (Hard Skills) และทักษะคนและสังคม (Soft Skills) ซึ่งจำเป็นต้องสร้างขึ้นตามแนวทางแบบองค์รวม ประกอบไปด้วยมิติหลัก 4 มิติ ดังนี้ มิติความสำเร็จของนิสิตนักศึกษาแบบองค์รวมที่ 1: ภาวะผู้นำของสถาบัน (Institutional Leadership) มิติความสำเร็จของนิสิตนักศึกษาแบบองค์รวมที่ 2: วัฒนธรรมของสถาบัน (Institutional Culture) มิติความสำเร็จของนิสิตนักศึกษาแบบองค์รวมที่ 3: การเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษา (Student Learning) และมิติความสำเร็จของนิสิตนักศึกษาแบบองค์รวมที่ 4: ความผูกพันของนิสิตนักศึกษา (Student Engagement)

คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา โดย ฝ่ายพัฒนานิสิตและศิษย์เก่าสัมพันธ์ ได้ตระหนักถึงความสำคัญในการพัฒนานิสิตให้มีความสมบูรณ์พร้อมทั้งด้านวิชาการและด้านกิจกรรม ซึ่งจะหล่อหลอมนิสิตคณะวิทยาศาสตร์การกีฬาให้เป็นบัณฑิตในอุดมคติที่สังคมต้องการ โดยได้ ดำเนินการจัดโครงการและกิจกรรมที่มุ่งเน้นพัฒนาให้นิสิตมีประสบการณ์ทางด้านวิชาชีพ มีคุณธรรม จริยธรรมและจิตอาสา ตระหนักถึงคุณค่าของศิลปวัฒนธรรมไทย คุณค่าของการรักษาสิ่งแวดล้อม การทำประโยชน์เพื่อส่วนรวม การแสดงความรับผิดชอบต่อสังคม มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีมนุษยสัมพันธ์ และสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ เพื่อเสริมสร้างและพัฒนาให้นิสิตได้รับความรู้พร้อมทั้ง ประสบการณ์จากการทำกิจกรรมระหว่างศึกษาเล่าเรียน และนำไปใช้พัฒนาตนเองให้เป็นบัณฑิตที่มี คุณภาพตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF) ใน 5 ด้าน ได้แก่ (1) ด้าน คุณธรรม/จริยธรรม (2) ด้านความรู้ (3) ด้านทักษะทางปัญญา (4) ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่าง บุคคลและความรับผิดชอบต่อ และ (5) ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้

เทคโนโลยี และมีความสอดคล้องตามคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ของบัณฑิตมหาวิทยาลัยบูรพา 10 ประการ ได้แก่ มีความใฝ่รู้และสามารถที่เรียนรู้ได้ด้วยตนเองตลอดชีวิต มีความสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร มีคุณธรรมและจริยธรรมในตนในวิชาชีพและในสังคม โดยสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างสร้างสรรค์ มีความรู้ ความสามารถอย่างลึกซึ้งตามสาขาวิชาชีพ มีคุณลักษณะความเป็นผู้นำและมีโลกทัศน์ที่กว้างไกล มีสมรรถภาพและสุขภาพที่ดีทั้งร่างกายและจิตใจ มีจิตสาธารณะรับผิดชอบต่อการรักษาสมดุลของสังคมและสิ่งแวดล้อม การเคารพทรัพย์สินทางปัญญาและตระหนักในสิทธิมนุษยชน มีศักยภาพในการใช้ปัญญา เพื่อคิดแก้ปัญหาได้อย่างสร้างสรรค์ มีทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและมีสุนทรียารมณ์ ตระหนักในคุณค่าของวัฒนธรรมที่หลากหลายและดำรงรักษาไว้ซึ่งวัฒนธรรมไทย นอกจากนี้ การดำเนินงานด้านการพัฒนานิสิตยังเป็นการตอบสนองต่อแผนยุทธศาสตร์ของคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา ในการจัดกิจกรรมนอกหลักสูตรการเรียนการสอนให้กับนิสิตเพื่อผลิตบัณฑิตให้ “มีความรู้ คู่คุณธรรม และทำงานเป็น” พร้อมสำเร็จการศึกษาออกไปอย่างมีคุณภาพและสามารถสร้างประโยชน์ให้กับสังคมและประเทศชาติได้

ด้วยเหตุผลและความสำคัญดังกล่าวข้างต้น ในการพัฒนานิสิตนักศึกษาตามแนวทางการแบบองค์รวม โดยการมุ่งสู่ความสำเร็จของนิสิตนักศึกษา ได้แก่ การมีทักษะวิชาชีพ (Hard Skills) และทักษะคนและสังคม (Soft Skills) ผู้วิจัยในฐานะที่ปฏิบัติงานในด้านการพัฒนานิสิต จึงสนใจที่จะศึกษาการรับรู้ที่มีต่อการดำเนินงานด้านการพัฒนานิสิตนักศึกษาแบบองค์รวมของนิสิตคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างกระบวนการรับรู้และความเข้าใจในการพัฒนาการดำเนินงานด้านการพัฒนานิสิตคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา ให้มีความสอดคล้องตามยุทธศาสตร์การพัฒนานิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาต่อไป

1.2 คำถามการวิจัย

1.2.1 การรับรู้ที่มีต่อการดำเนินงานด้านการพัฒนานิสิตนักศึกษาแบบองค์รวมของนิสิตคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา มีผลอยู่ในระดับใด

1.2.2 ปัจจัยส่วนบุคคลมีผลต่อการรับรู้ในการดำเนินงานด้านการพัฒนานิสิตนักศึกษาแบบองค์รวมของนิสิตคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา ที่แตกต่างกันหรือไม่

1.3 วัตถุประสงค์การวิจัย

1.3.1 เพื่อศึกษาการรับรู้ที่มีต่อการดำเนินงานด้านการพัฒนานิสิตนักศึกษาแบบองค์รวมของนิสิตคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา

1.3.2 เพื่อศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลที่มีต่อการรับรู้ในการดำเนินงานด้านการพัฒนานิสิตนักศึกษาแบบองค์รวมของนิสิตคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา

1.4 ขอบเขตการวิจัย

1.4.1 ขอบเขตด้านช่วงเวลาของการวิจัย

ขอบเขตช่วงเวลาของการวิจัยในครั้งนี้ คือ ปีการศึกษา 2562 ตามปฏิทินการศึกษาของ นิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา ตั้งแต่วันที่ 20 กรกฎาคม พ.ศ. 2562 ถึงวันที่ 26 มิถุนายน พ.ศ. 2563

1.4.2 ขอบเขตด้านพื้นที่ของการวิจัย

ขอบเขตพื้นที่ของการวิจัยในครั้งนี้ คือ คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา ตำบลแสนสุข อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี

1.4.3 ขอบเขตด้านเนื้อหาของการวิจัย

ขอบเขตเนื้อหาของการวิจัยในครั้งนี้ คือ เพื่อศึกษาการรับรู้ที่มีต่อการดำเนินงานด้านการพัฒนานิสิตนักศึกษาแบบองค์รวมของนิสิตคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา ตามแนวทางการพัฒนานิสิตนักศึกษาแบบองค์รวมของแผนยุทธศาสตร์การพัฒนานิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา (พ.ศ. 2560-2564) ในมิติความสำเร็จของนิสิต 4 ด้าน ได้แก่ ด้านภาวะผู้นำของสถาบัน ด้านวัฒนธรรมของสถาบัน ด้านการเรียนรู้ของนิสิต และด้านความผูกพันของนิสิต และเพื่อศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลที่มีต่อการรับรู้ในการดำเนินงานด้านการพัฒนานิสิตนักศึกษาแบบองค์รวมของนิสิตคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา ซึ่งผลของการศึกษาวิจัยในครั้งนี้สามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาการดำเนินงานด้านการพัฒนานิสิตคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา ให้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนานิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) รวมทั้งเพื่อใช้ในการพัฒนาสร้างกระบวนการรับรู้และความเข้าใจแก่นิสิต โดยเฉพาะการดำเนินการพัฒนานิสิตและความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรม การจัดการเรียนการสอน และการดำเนินงานของคณะฯ ในด้านอื่นๆ ต่อไป

1.4.4 ขอบเขตด้านประชากรของการวิจัย

ขอบเขตด้านประชากรของการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ นิสิตคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา ปีการศึกษา 2562

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.5.1 ผลการศึกษาวิจัยทำให้ทราบถึงการรับรู้และการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลที่มีต่อการดำเนินงานด้านการพัฒนานิสิตนักศึกษาแบบองค์รวมของนิสิตคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา ตามแนวทางการพัฒนานิสิตนักศึกษาแบบองค์รวมของแผนยุทธศาสตร์การพัฒนานิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา (พ.ศ. 2560-2564)

1.5.2 ผลของการศึกษาวิจัยสามารถนำไปใช้ในการพัฒนาสร้างกระบวนการรับรู้และความเข้าใจแก่นิสิต โดยเฉพาะการดำเนินการพัฒนานิสิตและความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรม การจัดการเรียนการสอน และการดำเนินงานของคณะฯ ในด้านอื่นๆ ต่อไป

1.5.3 ผลของการศึกษาวิจัยสามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาการดำเนินงานด้านการพัฒนานิสิตคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา ให้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับแผนการพัฒนานิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.)

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ

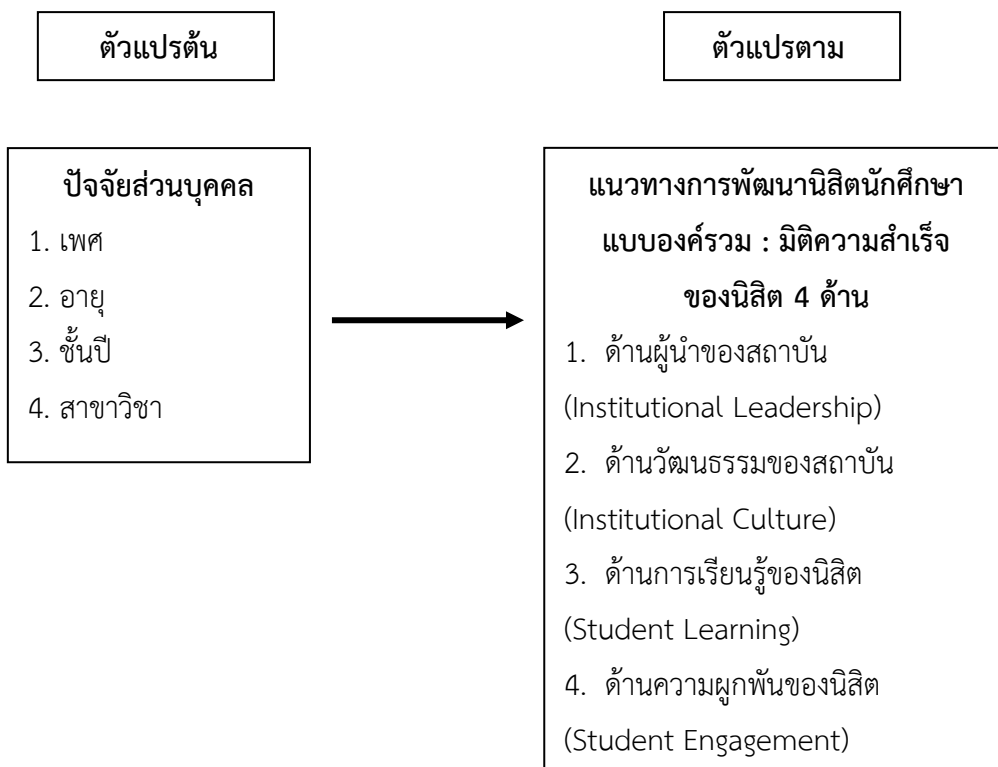
เพื่อเป็นแนวทางในการเก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลของการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดนิยามศัพท์เบื้องต้นไว้ ดังนี้

การรับรู้ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดจากการตีความสิ่งที่สัมผัส ผ่านการวิเคราะห์โดยอาศัยความจำ ความรู้ ผสมผสานกับประสบการณ์เดิมที่มีอยู่ของนิสิตคณะวิทยาศาสตร์การกีฬามหาวิทยาลัยบูรพา ออกมาเป็นความรู้ความเข้าใจที่มีต่อการดำเนินงานด้านการพัฒนานิสิตนักศึกษาแบบองค์รวม ตามแนวทางการพัฒนานิสิตนักศึกษาแบบองค์รวมของแผนยุทธศาสตร์การพัฒนานิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา (พ.ศ. 2560-2564)

การพัฒนานิสิตนักศึกษาแบบองค์รวม หมายถึง การจัดโครงการ กิจกรรม หรือการดำเนินงานต่างๆ ที่ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนานิสิตให้มีความรู้ความสามารถในด้านต่างๆ ด้วยวิธีการหรือแนวทางในการดำเนินงานด้านการพัฒนานิสิตให้เติบโต ก้าวหน้า หรือการเพิ่มพูนความสามารถในการพัฒนาไปสู่ “ความสำเร็จของนิสิต” โดยการมุ่งความสำเร็จของนิสิตด้วยการใช้วิธีการพัฒนานิสิตแบบองค์รวมให้มีความสมดุลทั้งการเป็นคนเก่งและเป็นคนดีอย่างเหมาะสมทั้ง 2 ด้าน ได้แก่ การสร้าง “คนเก่ง” คือ การมีทักษะวิชาชีพ (Hard Skills) และการสร้าง “คนดี” คือ การมีทักษะคนและสังคม (Soft Skills) ควบคู่กันทั้งกิจกรรมการเรียนการสอนภายในห้องเรียนและนอกห้องเรียน โดยการมีส่วนร่วมตั้งแต่ระดับผู้บริหาร อาจารย์ บุคลากร และนิสิตภายในคณะ ตามแนวทางการพัฒนานิสิตนักศึกษาแบบองค์รวมของยุทธศาสตร์การพัฒนานิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา (พ.ศ. 2560-2564) ซึ่งประกอบด้วยมิติความสำเร็จของนิสิต 4 ด้าน ได้แก่ ด้านผู้นำของสถาบัน (Institutional Leadership) ด้านวัฒนธรรมของสถาบัน (Institutional Culture) ด้านการเรียนรู้ของนิสิต (Student Learning) และด้านความผูกพันของนิสิต (Student Engagement)

นิสิต หมายถึง นิสิตชั้นปีที่ 1-4 ที่กำลังศึกษาอยู่ในคณะวิทยาศาสตร์การกีฬามหาวิทยาลัยบูรพา ปีการศึกษา 2562

1.7 กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัย เรื่อง การรับรู้ที่มีต่อการดำเนินงานด้านการพัฒนานิสิตนักศึกษาแบบองค์รวมของนิสิตคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

- 2.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการรับรู้
- 2.2 ยุทธศาสตร์การพัฒนานิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา (พ.ศ. 2560-2564)
- 2.3 แผนยุทธศาสตร์คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา
- 2.4 การดำเนินงานด้านการพัฒนานิสิต คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา
- 2.5 เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการรับรู้

ความหมายของการรับรู้

นวลศิริ เปาโรหิตย์ (2535, หน้า 14) ให้ความหมายว่า การรับรู้ คือ ขบวนการแปลความหมายของสิ่งเร้าที่มากกระทบกับประสาทสัมผัสต่างๆ ของเราและการแปลความหมายเป็นอย่างไรนั้น ขึ้นอยู่โดยตรงกับประสบการณ์ในอดีตของเราและสภาพจิตใจปัจจุบันเป็นการสร้างความหมายเกี่ยวกับโลกภายนอกให้กับเราเอง

เทพพนม เมืองแมน และสวิง สุวรรณ (2540, หน้า 6) ได้กล่าวถึง ความหมายของการรับรู้ว่า หมายถึง กระบวนการในการเลือกรับการจัดระเบียบและการแปลความหมายของสิ่งเร้าที่บุคคลพบเห็นหรือมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องด้วยในสิ่งแวดล้อมหนึ่งๆ

กรองแก้ว อยู่สุข (2543, หน้า 47) ให้ความหมายของการรับรู้ว่า การรับรู้ คือ กระบวนการที่แต่ละคนรวบรวมจัดและทำความเข้าใจต่อสิ่งที่เขามองเห็น ได้ยินหรือรู้สึก ซึ่งในความเป็นจริง แล้วจะให้ทุกคนมองสิ่งเดียวกันแล้วคิดและเข้าใจไปในแนวเดียวกันย่อมเป็นไปได้

นพ ศรีบุญนาท (2545, หน้า 42) กล่าวถึง ความหมายของการรับรู้ คือ กระบวนการที่ซึ่งบุคคลรับจัดระเบียบและแปลข้อมูลสารสนเทศจากสภาพแวดล้อมที่เขาดำรงอยู่

การรับรู้ เป็นขั้นตอนหนึ่งที่เกิดขึ้นหลังจากการเกิดกระบวนการรับสัมผัสขึ้นกับร่างกายกล่าวคือเมื่อสิ่งเร้าทั้งหลายมากระตุ้นอวัยวะรับสัมผัส เช่น ตา หู จมูก ลิ้น และผิวหนัง เซลล์ประสาทที่ทำหน้าที่รับพลังงานจากสิ่งเร้าจะเปลี่ยนพลังงานนั้น ให้เป็นกระแสประสาทเพื่อส่งไปยังเขตสมองต่างๆ ที่ทำให้เกิดความรู้สึกขึ้น จากนั้นจึงแปลความหมายให้รู้และเข้าใจได้ว่า สิ่งเร้า นั้นคืออะไร เรียกว่า เกิดการรับรู้ (Perception) (เดิมศักดิ์ คทวณิช, 2546)

การรับรู้ว่าธรรมชาติการแสดงออกของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่างๆ นั้น จะกระทำโดยผ่านกระบวนการของการรับรู้เสมอ ทั้งนี้ เพราะพฤติกรรมที่บุคคลจะเป็นเรื่องของการตอบสนองต่อสิ่งแวดล้อมของบุคคลนั้น ซึ่งแต่ละคนจะตอบสนองต่อสิ่งแวดล้อมอย่างไรก็ขึ้นอยู่กับว่าเขารับรู้ถึงสิ่งแวดล้อมที่มีต่อเขาอย่างไรบ้าง การรับรู้จึงเป็นตัวแปรที่สำคัญอีกประการหนึ่งในการเข้าใจพฤติกรรมของมนุษย์และพฤติกรรมองค์กร (วันชัย มีชาติ, 2548)

การรับรู้ หมายถึง กระบวนการแปลความหมายของสมองของคนเราที่มีสิ่งเร้ามากระทบจากการสัมผัสของร่างกาย ซึ่งจะแสดงออกเป็นพฤติกรรมหรือทัศนคติทั้งนี้ต้องอาศัยประสบการณ์เดิมหรือการเรียนรู้หรือความคิดในการตีความนั้นๆ (สุริโย ชัยโสภณ, 2549)

จากแนวคิดของการรับรู้ที่ผู้วิจัยได้กล่าวมาข้างต้น พอสรุปได้ว่า การรับรู้ หมายถึง การที่บุคคลได้รับความรู้สึก จากการตีความสิ่งที่สัมผัส ผ่านการวิเคราะห์โดยอาศัยความจำ ความรู้ ผสมผสานกับประสบการณ์เดิมที่มีอยู่ ออกมาเป็นความรู้ความเข้าใจ

กระบวนการรับรู้

การรับรู้ เป็นกระบวนการที่สร้างประสบการณ์และการเรียนรู้ที่ทำให้บุคคลมีความแตกต่างกันและมีอิทธิพลนำไปสู่การกระทำหรือพฤติกรรมต่างๆ ของบุคคล กระบวนการรับรู้มีขั้นตอนต่างๆ ดังนี้ (สุริโย ชัยโสภณ, 2549)

1. อากาการสัมผัส หมายถึง อากาการที่อวัยวะรับสัมผัสรับสิ่งเร้าหรือสิ่งเร้าผ่านเข้ามากระทบกับอวัยวะรับสัมผัสต่างๆ เพื่อให้คนเรารับรู้ภาวะแวดล้อมรอบตัว

2. การแปลความหมายจากอากาการสัมผัสส่วนสำคัญที่จะช่วยทำให้การแปลความหมายดีหรือถูกต้องเพียงใดนั้นต้องอาศัย

2.1 สติปัญญาหรือความเฉลียวฉลาด

2.2 การสังเกตพิจารณา

2.3 ความสนใจและความตั้งใจ

2.4 คุณภาพของจิตใจขณะนั้น

3. ความรู้เดิมหรือประสบการณ์เดิม ซึ่งได้แก่ความคิดความรู้และการกระทำที่ได้เคยปรากฏแก่ผู้นั้นมาแล้วในอดีตมีความสำคัญมากสำหรับช่วยในการตีความหรือแปลความหมายของการสัมผัสได้แจ่มชัด ความรู้เดิมและประสบการณ์เดิมที่ได้สะสมไว้สำหรับช่วยในการแปลความหมายได้นั้นจะต้องมีคุณสมบัติ ดังนี้

3.1 เป็นความรู้ที่แน่นอน ถูกต้อง ชัดเจน

3.2 ต้องมีปริมาณมาก กล่าวคือ รู้หลายอย่างจึงจะช่วยแปลความหมายต่างๆ ได้สะดวก และถูกต้องดี

กลไกของการรับรู้ (สุจิตาญจน์ แก้วคงบุญ, 2553, หน้า 10)

กลไกการรับรู้ เกิดขึ้นจากทั้งสิ่งเร้าภายนอกและภายในอินทรีย์มีอิทธิพลต่อพฤติกรรม อวัยวะรับสัมผัส (Sensory organ) เป็นเครื่องรับสิ่งเร้าของมนุษย์ส่วนที่รับรู้ความรู้สึกของอวัยวะรับสัมผัสอาจอยู่ลึกเข้าไปข้างใน มองจากภายนอกไม่เห็นอวัยวะรับสัมผัส แต่ละอย่างมีประสาทรับสัมผัส (Sensory nerve) ช่วยเชื่อมอวัยวะรับสัมผัสกับเขตแดนการรับสัมผัสต่างๆ ที่สมองและส่งผ่านประสาทมอเตอร์ (Motor nerve) ไปสู่อวัยวะมอเตอร์ (Motor organ) ซึ่งประกอบไปด้วย กล้ามเนื้อ และต่อมต่างๆ ทำให้เกิดปฏิกิริยาตอบสนองของอวัยวะมอเตอร์และจะออกมาในรูปใด ขึ้นอยู่กับการบังคับบัญชาของระบบประสาท ส่วนสาเหตุที่มนุษย์เราสามารถไวต่อความรู้สึกก็เพราะเซลล์ประสาทของประสาทรับสัมผัส แบ่งแยกแตกออกเป็นกิ่งก้านแผ่ไปติดต่อกับอวัยวะรับสัมผัสและที่อวัยวะรับสัมผัสมีเซลล์รับสัมผัสที่มีคุณสมบัติเฉพาะตัวจึงสามารถทำให้มนุษย์รับสัมผัสได้

จิตใจติดต่อกับโลกภายนอกได้โดยการสัมผัส คนตาบอดแม้อธิบายให้ฟังว่าสีแดง สีเขียว เป็นอย่างไร เขาก็จะเข้าใจให้ถูกต้องไม่ได้เลย เพราะเรื่องสีจะต้องรู้ด้วยตา เครื่องมือสัมผัสอย่างหนึ่งก็ทำหน้าที่อย่างหนึ่งคนหูหนวกย่อมไม่รู้สีถึงสีลาความไพเราะของเสียงเพลง ดังนั้น การสอนจึงเน้นว่า “ให้สอนโดยทางสัมผัส” การรับรู้ นับว่าเป็นพื้นฐานสำคัญของการเรียนรู้การรับรู้ที่ถูกต้อง จึงจะส่งผลให้ได้รับความรู้ที่ถูกต้อง นักเรียนต้องได้การรับรู้ที่ถูกต้อง มิฉะนั้นความรู้ที่รับไปก็ผิดพลาด อวัยวะสัมผัสกับการรับรู้

มนุษย์ย่อมมีพฤติกรรมสนองตอบสิ่งแวดล้อม กระบวนการของการรับรู้เป็นสิ่งแรกที่มนุษย์สนองตอบต่อสิ่งแวดล้อมและระบบประสาท อวัยวะสัมผัสเป็นปัจจัยสำคัญของกระบวนการรับรู้ ต้องมีความสมบูรณ์ จึงจะสามารถรับรู้สิ่งเร้าได้ดี เพราะอวัยวะสัมผัสรับสิ่งเร้าที่มากกระทบประสาทรับสัมผัส ส่งกระแสประสาทไปยังสมอง เพื่อให้สมองแปลความหมายออกมา เกิดเป็นการรับรู้ และอวัยวะสัมผัสของมนุษย์มีขีดความสามารถจำกัด กลิ่นอ่อนเกินไป เสียงเบาเกินไป แสงน้อยเกินไป ย่อมจะรับสัมผัสไม่ได้ ดังนั้น ประเภท ขนาด คุณภาพของสิ่งเร้า จึงมีผลต่อการรับรู้และการตอบสนอง สิ่งเร้าบางประเภทไม่สามารถกระตุ้นอวัยวะสัมผัสของเราได้ เช่น คลื่นวิทยุ

องค์ประกอบของการรับรู้

1. สิ่งเร้า ได้แก่ วัตถุแสง เสียงกลิ่น รสต่างๆ
2. อวัยวะรับสัมผัส ได้แก่ หู ตา จมูก ลิ้น ผิวหนัง ถ้าไม่สมบูรณ์จะทำให้สูญเสียการรับรู้ได้
3. ประสาทในการรับสัมผัส เป็นตัวกลางส่งกระแสประสาทจากอวัยวะรับสัมผัสไปยังสมองส่วนกลาง เพื่อการแปลความต่อไป
4. ประสบการณ์เดิม การรู้จัก การจำได้ ทำให้การรับรู้ได้ดีขึ้น
5. ค่านิยม ทศนคติ
6. ความใส่ใจ ความตั้งใจ

7. สภาพจิตใจอารมณ์ เช่น การคาดหวัง ความดีใจ เสียใจ

8. ความสามารถทางสติปัญญา ทำให้รับรู้ได้เร็ว

การจัดระบบการรับรู้

มนุษย์เมื่อพบสิ่งเร้าไม่ได้รับรู้ตามที่สิ่งเร้าปรากฏ แต่จะนำมาจัดระบบตามหลัก ดังนี้

1. หลักแห่งความคล้ายคลึง (Principle of similarity) สิ่งเร้าใดที่มีความคล้ายกันจะรับรู้ว่าเป็นพวกเดียวกัน

2. หลักแห่งความใกล้ชิด (Principle of proximity) สิ่งเร้าที่มีความใกล้กันจะรับรู้ว่าเป็นพวกเดียวกัน

3. หลักแห่งความสมบูรณ์ (Principle of closure) เป็นการรับรู้สิ่งที่ไม่สมบูรณ์ให้สมบูรณ์ขึ้น

ความคงที่ของการรับรู้ (Perceptual constancy) ความคงที่ในการรับรู้มี 3 ประการ ได้แก่

1. การคงที่ของขนาด
2. การคงที่ของรูปแบบรูปทรง
3. การคงที่ของสีและแสงสว่าง

การรับรู้ที่ผิดพลาด แม้ว่ามนุษย์มีอวัยวะรับสัมผัสถึง 5 ประเภท แต่มนุษย์ก็ยังรับรู้ผิดพลาดได้ เช่น ภาพลวงตาการรับฟังความบอกเล่า ทำให้เรื่องบิดเบือนไป การมีประสบการณ์และค่านิยมที่แตกต่างกัน ดังนั้น การรับรู้ ถ้าจะให้ถูกต้อง จะต้องรับรู้โดยผ่านประสาทสัมผัสหลายทางผ่านกระบวนการคิดไตร่ตรองให้มากขึ้น

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้

ชูลีกร บำรุงผล (2556, หน้า 9) ได้กล่าวถึง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ทางสังคมว่า มีปัจจัยดังต่อไปนี้

1. ความต้องการ (Need) ของผู้รับรู้อเอง จะทำให้ผู้รับรู้ตีความสิ่งเร้าที่ส่งมา เป็นสิ่งที่จะสนองความต้องการของตนเอง ความต้องการเป็นเหตุจูงใจให้เรารับรู้สิ่งที่ต้องการได้รวดเร็ว

2. ประสบการณ์ (Experience) บุคคลทั่วไป มักจะตีความสิ่งที่ตัวเองสัมผัส ตามภูมิหลังของแต่ละคน

3. การเตรียมตัวไว้ก่อน (Preparatory set) การที่คนเรามีประสบการณ์และการเรียนรู้สิ่งใดมาก่อน ทำให้เราเตรียมที่จะตอบสนองต่อสิ่งนั้น แนวเดียวกับที่เรารับรู้มา

4. บุคลิกภาพ (Personality) บุคลิกภาพมีความสัมพันธ์กับการเรียนรู้ เช่น บุคคลที่มีบุคลิกภาพแข็งกร้าว ยึดมั่น จะรับรู้การเปลี่ยนแปลงของสิ่งเร้าได้ช้ากว่าผู้ที่มีบุคลิกภาพยืดหยุ่น

5. ทศนคติ (Attitude) ทศนคติมีอิทธิพลต่อการรับรู้ ถ้าคนเรามีทศนคติที่ดีต่อใครคนหนึ่ง การกระทำของบุคคลนั้น จะถูกรับรู้ในทางที่ดีอยู่เสมอ

6. ตำแหน่งทางสังคม (Social position) และบทบาท ทำให้คนเรารับรู้สิ่งต่างๆ ไม่เหมือนกัน

7. วัฒนธรรม (Culture) เป็นตัวการสำคัญที่ทำให้คนเรารับรู้อะไรแตกต่างกัน

8. สภาพทางอารมณ์ (Emotion) ของผู้รับรู้ มีผลต่อการรับรู้

ปัจจัยที่ทำให้เกิดการรับรู้ข่าวสาร

การรับรู้ข่าวสารนั้น มีปัจจัยที่ทำให้เกิดจากปัจจัยพื้นฐาน 2 ประการ คือ

1. ภูมิหลังหรือปัจจัยทางสังคม เนื่องจากบุคคลที่มาจากสภาวะแวดล้อมทางสังคมที่มีวัฒนธรรมที่ต่างกัน ย่อมทำให้มองหรือยอมรับประเด็นที่ได้รับการสื่อสารมาแตกต่างกันไปด้วย ปัจจัยแวดล้อมทางสังคมที่สำคัญ ได้แก่

1.1 บรรทัดฐานหรือปทัสฐาน (Norms) ซึ่งเป็นแบบแผนของชีวิตที่เป็นปกติของสังคมนั้นๆ โดยมีสภาพเป็นสถาบันที่ควบคุมความนึกคิดและพฤติกรรมของสมาชิกของประชาคม

1.2 ค่านิยม (Values) เป็นลักษณะของแบบแผนชีวิตที่เห็นพ้องกันในขณะหนึ่งของสังคม ซึ่งอาจกินระยะเวลาสั้นหรือนานก็ได้ โดยทั้งนี้ ค่านิยมที่ถูกยอมรับร่วมกันของคนส่วนใหญ่อย่างยาวนาน อาจถูกพัฒนาไปเป็นบรรทัดฐานต่อไปก็ได้

2. ภูมิหลังหรือปัจจัยส่วนบุคคล ซึ่งจำแนกได้เป็น 2 ประการ คือ

2.1 อุปนิสัย (Habits) อุปนิสัยมีลักษณะคล้ายกับบรรทัดฐาน

2.2 บุคลิกภาพ (Personality) บุคลิกภาพมีลักษณะคล้ายกับบรรทัดฐาน โดยทั้งอุปนิสัยและบุคลิกภาพเป็นเพียงแคในระดับปัจเจกชนเท่านั้น ไม่ได้อยู่ในระดับชุมชนหรือสังคมเหมือนภูมิหลังหรือปัจจัยทางสังคมตามข้อ 1 โดยรากฐานที่ทำให้อุปนิสัยและบุคลิกภาพเปลี่ยนแปลงมีอยู่ 3 ประการ

2.2.1 ภูมิหลังทางประชากร (Demographics) เช่น เพศวัยและสถานภาพทางเศรษฐกิจ สังคม เป็นต้น

2.2.2 ภูมิหลังจากจิตวิทยา (Psychographics) หรือในบางครั้งจะเรียกว่า ท่วงทำนองชีวิต (Live styles) ซึ่งในที่นี้ รวมถึงกมลนิสัยด้วย (Personality traits) เช่น การชอบเสียใจ การวิตกกังวล และความละเอียดลออ เป็นต้น

2.2.3 ภูมิหลังในการเปิดรับสื่อ ในส่วนนี้เป็นส่วนสำคัญในการสื่อสารเพราะจะเป็นปัจจัยเบื้องต้น เพื่อติดตามผลของการเปิดรับสื่อ ซึ่งแตกต่างกัน เนื่องจากนิสัยในการเปิดรับสื่อที่ไม่เหมือนกัน เช่น อัตราความถี่ช่วงเวลาที่เปิดรับความยาวที่รับสารในแต่ละครั้ง ประเภทของสารที่ขอเปิดรับจากสื่อแต่ละประเภท และสมาธิ เป็นต้น

ความผิดพลาดของการรับรู้ (สุจิตกาณฺจน์ แก้วคงบุญ, 2553, หน้า 19)

การรับรู้ผิดพลาด เกิดขึ้นได้จากสาเหตุหลายประการ เช่น เนื่องจาก

1. สภาวะบางประการของสิ่งเร้า คนปกติอาจรับรู้ผิดพลาด เพราะภาวะของสิ่งเร้าหรือเนื่องจากคุณสมบัติของสิ่งเร้า หรือส่วนประกอบที่แตกต่าง หรือความเชื่อที่บุคคลมีต่อการรับรู้

ภาพมายา หรือทัศนมายา หรือภาพลวงตา (Illusion) คือ ภาพที่มีสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ทำให้การรับรู้ของเราเบี่ยงเบน หรือผิดพลาดไปจากความจริง

การเติมสิ่งหนึ่งสิ่งใด (Embedded ness) คือ การต่อเติมสิ่งหนึ่งสิ่งใดลงไป ทำให้ภาพที่มองเห็นผิดไปความเป็นจริง

ขนาดสัมพันธ์ (Relative size) หรือขนาดเปรียบเทียบ (Size contrasts) การตัดสินขนาด อาจผิดไปจากความเป็นจริงได้ เนื่องจากตำแหน่งเปรียบเทียบของสิ่งเร้านั้นๆ ซึ่งแท้จริงสิ่งเร้านั้น มีขนาดเหมือนและเท่ากัน แต่ถ้าสิ่งเร้านั้นอยู่ในตำแหน่งที่มีสิ่งแวดล้อมที่ต่างกัน หรืออยู่ใกล้ไกลสิ่งแวดล้อมที่ต่างกัน ก็จะทำให้เกิดภาพลวงตาขึ้นได้

การเกิดมุมหรือการตัดกันของเส้นตรง (Angle of interesting lines) จากการประสานกันและการตัดกันของเส้นตรง จะทำให้เกิดภาพลวงตาขึ้นได้ ทำให้การรับรู้ผิดจากความเป็นจริงไป

2. ความเชื่อที่ผิดๆ (Delusions)

3. ความไม่สมบูรณ์ของประสาทและอวัยวะสัมผัส ภาวะของอินทรีย์ของผู้รับรู้ผิดไป เช่น กินเหล้ากินยาบางอย่างเข้าไป จะเกิดความผิดพลาดของการรับรู้ การรับรู้เช่นนี้ เรียกว่า Hallucination ประสาทสัมผัสไม่ดี คนชราตาฝ้าฟาง คนชราตาฝ้าฟาง คนกินหมากสูบบุหรี่ยี่ แม้รสเปรี้ยวจัด เค็มจัดก็ยังไม่รู้สึกรสไม่เข้มข้น สรุปได้ว่า อายุ สารเคมี และความเหนื่อยล้า (fatigue) มีผลต่อการรับรู้ความพิการ เช่น หูตึง ตาบอดสี มีผลให้รับรู้ผิดพลาด

4. อุปทานของตนเอง เช่น ไปป่าล่าสัตว์เห็นคนตะคุ่มๆ นึกว่าแก๊ง เอาปืนยิงโป้งเข้าไป

5. การแปลสัมผัสผิด เพราะประสบการณ์น้อย มีความรู้ไม่พอ เช่น เด็กเห็นแพะบอกว่าแกะ เพราะแปลสัมผัสไม่ถูก ไม่เห็นความแตกต่างระหว่างแพะกับแกะ บางคนคิดว่าแมงป่องเป็นตุ๊กแตนจึงจับเล่น คนนอกเมืองเห็นบุรุษไปรษณีย์ก็คิดว่าเป็นตำรวจ

6. บุคลิกภาพอุปนิสัยและเจตคติ (Attitude) คนมองโลกในแง่ดีมักเห็นส่วนดีของสิ่งเร้ามากกว่าที่จะมองเห็นส่วนเสียของมัน แต่คนที่มองโลกในแง่ร้ายมักมองไม่เห็นส่วนดี ถ้าเรามีเจตคติไม่ดีต่อหัวหน้า เขาพูดตั้งก็ว่าดู ถ้าเรามีเจตคติที่ดีเราก็มองว่าพูดตั้งฟังชัดดี

7. ความต้องการ คนที่มีความต้องการแตกต่างกัน ถ้าถูกเร้าด้วยสิ่งเร้าเดียวกันก็อาจเกิดการรับรู้ต่างกัน คนที่กำลังหิวกับคนที่กำลังอิ่ม จะมีการรับรู้ต่อร้านอาหารต่างกัน คนที่กำลังหางานทำจะเงี่ยหูฟังเมื่อได้ยินข่าวว่าที่ไหนรับเข้าทำงาน

8. อารมณ์ เป็นตัวแปรทำให้การรับรู้ผิดพลาดได้ ขณะอารมณ์เสียใครมาพูดจาติดต่อกับอะไรด้วยอาจไม่รับรู้หรือรับรู้ไปทางลบ แต่ถ้าอารมณ์ดีอะไรๆ ก็รับรู้ไปในทางดีหมด

9. ความใส่ใจ (Attention) คือ ความตั้งใจเลือกเฟ้นรับรู้เฉพาะสิ่งที่ตรงกับความต้องการหรือความสนใจของเรา ครูพลเวลาอ่านหนังสือพิมพ์มักเฟ้นหาข่าวเกี่ยวกับกีฬา ครูประวัติศาสตร์ชอบอ่านเหตุการณ์ปัจจุบัน นักเรียนมักจะทำและจำตรงที่ครูบอกว่าจะออกสอบมากกว่าที่อื่น และจะจำได้ดีเมื่ออ่านตอนใกล้ๆ จะสอบ ในกลุ่มคนมากมายเรามักจะมองหาและเห็นแต่พรรคพวกลูกศิษย์ของเรา

10. วัฒนธรรม เป็นกรอบของการอ้างอิง (Frames of reference) ในยุโรปกับในเมืองไทยรับรู้เรื่องการหย่าร้างกอดจูบในที่สาธารณะแตกต่างกัน

11. มองในแง่มุม ทิศทาง บรรยากาศต่างกัน จะเห็นตรงกัน

2.1 ยุทธศาสตร์การพัฒนานิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2560-2564

ความเป็นมาของการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนานิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) โดยสำนักส่งเสริมและพัฒนาศกยภาพ นักศึกษาตระหนักถึงภารกิจที่สำคัญของสถาบันอุดมศึกษาในการพัฒนาศกภาพนิสิต นักศึกษาและงานด้านกิจการนิสิตนักศึกษา เพื่อให้ได้บัณฑิตที่มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ มีคุณภาพและสมรรถนะในการแข่งขันทั้งตลาดแรงงานในประเทศและต่างประเทศได้ รวมไปถึงจนถึงการดำเนินการพัฒนาทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 จึงริเริ่มให้มีการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนานิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา จากหลักการเหตุผลและความจำเป็นของการพัฒนาคุณภาพนิสิตเพื่อตอบสนองความท้าทายและพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ในยุคโลกาภิวัตน์ที่มีกระแสแห่งความเปลี่ยนแปลงต่างๆ แนวโน้มของโลกอนาคตที่ไม่มีวันหยุดยั้งและสังคมที่มีพลวัตสูง รวมทั้งสามารถพัฒนาและยกระดับสมรรถนะและขีดความสามารถของนิสิตนักศึกษาในการแข่งขันในประชาคมโลกได้อย่างมีคุณภาพ

การศึกษาในศตวรรษที่ 21 ไม่ใช่เพียงการถ่ายทอดองค์ความรู้เท่านั้น แต่ต้องเข้าใจถึงการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในโลกและบ่มเพาะให้บัณฑิตมีทักษะที่จำเป็นต่อการทำงานในศตวรรษที่ 21 มีความรู้ขั้นลึกในสาขาวิชาเพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่และพัฒนานวัตกรรมได้ การรู้รอบในศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง ความพร้อมในการปรับเปลี่ยนเพื่อให้เข้างานใหม่หรือความรู้ใหม่ได้ในอนาคต มีความสนใจพัฒนาตนเองและรักความก้าวหน้า การพัฒนาทักษะพื้นฐานที่จำเป็นต่อการสร้างความรู้ใหม่และการปรับตัวในด้านต่างๆ เช่น พื้นฐานที่ดีทางคณิตศาสตร์ เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ การสื่อสาร การเรียนรู้ด้วยตนเอง เป็นต้น การมีทักษะด้านการบริหารจัดการและการเป็นผู้นำ การมีทักษะด้านภาษาและการสื่อสาร ความสามารถในการรักษาเอกลักษณ์ แต่ขณะเดียวกันสามารถเข้าใจสังคมอื่น และอยู่ร่วมกันได้โดยปกติสุข สิ่งสำคัญที่สุด คือ การปลูกฝังให้นิสิตนักศึกษาตระหนักและให้ความสำคัญในการพัฒนาความคิดของตนเองบนพื้นฐานของการเปลี่ยนแปลงของโลกในอนาคต (Global Mindset)

การจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนานิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเป็นเสมือนแนวทางการดำเนินงานด้านการพัฒนานิสิตนักศึกษาร่วมกันระหว่างสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาและสถาบันอุดมศึกษา เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพบัณฑิต ซึ่งสอดคล้องกับกรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2560-2574) และแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 12 พ.ศ. 2560-2564 ที่ได้กำหนดเป้าหมายในการสร้างทุนทางสังคมให้เกิดผู้นำทางความคิดที่นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงสังคมที่ดีขึ้น ตลอดจนแผนระดับชาติต่างๆ เช่น กรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี (ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน) ยุทธศาสตร์กระทรวงศึกษาธิการ (ยุทธศาสตร์ที่ 3 การผลิตพัฒนากำลังคนและงานวิจัยที่สอดคล้องกับความต้องการของการพัฒนาประเทศ)

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ที่ได้มีการกำหนดยุทธศาสตร์ในการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคนให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ และมีคุณภาพชีวิตที่ดี ซึ่งมุ่งเน้นการยกระดับคุณภาพการศึกษา และการเรียนรู้โดยการพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ทั้งนี้ ยังสอดคล้องกับแผนพัฒนากำลังคนในระดับประเทศ พ.ศ. 2555-2559 ซึ่งได้กำหนดแผนพัฒนากำลังคนไว้ 6 ข้อ โดยมียุทธศาสตร์ประการหนึ่ง คือ การพัฒนากำลังคนให้มีศักยภาพสูงและมีความสามารถในระดับสากล ซึ่งได้กำหนดกลยุทธ์ 3 ด้าน คือ 1) เตรียมความพร้อมกำลังคนเพื่อรองรับการขยายตัวของตลาดสินค้าและบริการอันเนื่องมาจากการรวมกลุ่มในภูมิภาคอาเซียน 2) ส่งเสริมและพัฒนาากำลังคนให้มีศักยภาพความรู้ความสามารถทักษะฝีมือและทักษะด้านภาษา และ 3) พัฒนาทักษะใหม่ (นวัตกรรมและเทคโนโลยี) เพื่อสร้างโอกาสด้านแรงงานให้มีศักยภาพ

จากแผนและยุทธศาสตร์ดังกล่าวข้างต้นทำให้เห็นว่า การอุดมศึกษาจำเป็นต้องเปิดตัวสู่โลกภายนอก โดยใช้กลไกการขับเคลื่อนของสถาบันอุดมศึกษาร่วมกับเครือข่ายการทำงานกับทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง เพื่อเสริมสร้างและพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการอุดมศึกษา โดยมีเป้าหมายสูงสุด คือ การพัฒนาบัณฑิต ซึ่งเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่เป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาสังคมและประเทศชาติอย่างยั่งยืน

ขอบเขตการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนานิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา

การพัฒนานิสิตนักศึกษาเป็นเรื่องเกี่ยวกับ “วิธีการที่นิสิตนักศึกษาเติบโต ก้าวหน้า หรือการเพิ่มพูนความสามารถในการพัฒนาของตน จากการเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา” (Evans, Forney, Guido, Patton, & Renn, 2010, p. 6) ในขณะที่กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (Thai Qualifications Framework for Higher Education, TQF: HEd) มุ่งเน้นแนวทางที่ครอบคลุมการพัฒนานิสิตนักศึกษาตามที่กำหนดมาตรฐานผลการเรียนรู้ (Domains of Learning) ประกอบด้วยคุณวุฒิ 5 ด้าน ได้แก่ (1) ด้านคุณธรรม/จริยธรรม (2) ด้านความรู้ (3) ด้านทักษะทางปัญญา (4) ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ และ (5) ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยี ซึ่งจะส่งผลต่อการพัฒนานักศึกษาและคุณภาพของนักศึกษาหรือบัณฑิตที่ผ่านกระบวนการขัดเกลาและบ่มเพาะจากสถาบันอุดมศึกษาตามนโยบายด้านการศึกษาของชาติและสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาแห่งชาติ (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2551)

การพัฒนาบัณฑิตนักศึกษานในสถาบันอุดมศึกษามีลักษณะเด่นและมุ่งเน้นการพัฒนาทางด้านวิชาการและวิชาชีพมาตรฐานผลการเรียนรู้ด้านที่ (2) ด้านความรู้ (3) ด้านทักษะทางปัญญา และ (5) ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยี หรือเรียกว่า Hard Skills จะเห็นจากหลักสูตรและการจัดการหลักสูตรที่ให้เวลาการศึกษาเล่าเรียนวิชาการมาก ทำให้การพัฒนาทางด้าน (1) ด้านคุณธรรม/จริยธรรม และ (4) ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ หรือเรียกว่า Soft Skills ได้รับความสนใจที่น้อยกว่า แต่เมื่อนิสิตนักศึกษาสำเร็จการศึกษาแล้ว จำเป็นต้องใช้ Soft Skills ในการดำรงชีวิตและการประกอบการทำงาน

สถาบันอุดมศึกษาได้จัดให้มีกิจกรรมนิสิตนักศึกษาเพื่อช่วยเหลือและเสริม Soft Skills ให้แก่นิสิตนักศึกษา โดยจัดให้กิจกรรมนิสิตนักศึกษาครอบคลุมงานหรือกิจกรรมต่างๆ ที่สถานศึกษาจัดบริการให้กับนักศึกษาอย่างเป็นระบบ ซึ่งเป็นงานการบริการนิสิตนักศึกษาเป็นรายบุคคลหรือรายกลุ่ม เช่น การให้คำปรึกษา สวัสดิการนิสิตนักศึกษา การแนะแนวการศึกษาและอาชีพ การจัดหางาน บริการหอพักและที่ปรึกษาองค์กรนิสิตนักศึกษา (Good, 1973) เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของนักศึกษา ทั้งทางร่างกายและจิตใจ โดยมุ่งส่งเสริมการเรียนรู้ การใช้ชีวิตในสังคม และการดูแลทางด้านสวัสดิภาพนักศึกษาที่ช่วยให้นักศึกษามีความพร้อมในการศึกษาเล่าเรียนและเป็นการพัฒนานักศึกษาตามหลักการสำคัญ (วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา, 2544, หน้า 79-84) ให้เป็นคนที่มีสมบูรณ์ทุกด้าน (สำเนา ขจรศิลป์, 2539, หน้า 6)

การพัฒนาบัณฑิตนักศึกษานในสถาบันอุดมศึกษา นอกจากจะมีความสามารถทางวิชาชีพแล้ว ยังมีความจำเป็นจะต้องมีความสามารถทางด้านคนและสังคมด้วย ที่เรียกว่า Soft Skills หมายถึง ทักษะหรือความชำนาญที่เกี่ยวข้องกับคน อาจไม่เกี่ยวข้องกับความชำนาญในงานด้านใดด้านหนึ่งโดยตรง แต่เป็นทักษะที่ช่วยให้การทำงานประสบความสำเร็จและก้าวหน้า (Robles, 2012) ได้แก่ การสื่อสาร การนำเสนอ การบริหารคน การบริหารเวลา การบริหารทีมงาน การจัดการอารมณ์ตนเอง การจูงใจและหวานล้อม รวมทั้งความเป็นผู้นำและรับผิดชอบต่อสังคม เรียกว่า “สมรรถนะการบริหารจัดการคน” หรือ “People Management Competency” สังคมใด หรือองค์กรใดมีบุคคลที่มีทักษะ Soft Skills เป็นจำนวนมากก็จะสามารถประสบความสำเร็จได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงและทำให้ลดปัญหาสังคม และปัญหาในเรื่องความสัมพันธ์ของเพื่อนร่วมงานในที่ทำงานเพื่อให้การทำงานมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เช่น ทักษะการสื่อสาร ทักษะการสร้างมนุษยสัมพันธ์กับผู้อื่น เป็นต้น “หากเปรียบเทียบ Hard Skills เป็น “เนื้อหา” Soft Skills ก็หมายถึง “ลีลา” ในการทำงาน” (อภิวุฒิ พิมลแสงสุริยา, 2555) อย่างไรก็ตาม สถาบันอุดมศึกษาส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับการพัฒนา Hard Skills อย่างมาก ทำให้ขาดการมุ่งเน้นการพัฒนา Soft Skills ของนิสิตนักศึกษา

Soft Skills ซึ่งในที่นี้จะเรียกว่า “ทักษะด้านคนและสังคม” อภิวุฒิ พิมลแสงสุริยา (อภิวุฒิ พิมลแสงสุริยา, 2555) ได้สรุปไว้สามด้านใหญ่ๆ ประกอบด้วย (1) ทักษะด้านการคิด เช่น การคิดอย่างเป็นระบบ (Systematic Thinking) การคิดวิเคราะห์ (Analytical Skill) การคิดเชิงวิพากษ์ (Critical Thinking) เป็นต้น (2) ทักษะด้านการทำงานร่วมกับผู้อื่น เช่น การสื่อสาร (Communication Skill) การพูดให้ตรงแต่ไม่แรง (Assertiveness) ทักษะการทำงานเป็นทีม (Teamwork & Collaboration) และ (3) ทักษะการถามและฟัง (Questioning & Listening Skills) เป็นต้น นอกจากนี้ Soft Skills ยังหมายรวมถึงทักษะในการโน้มน้าวใจ เช่น ทักษะการขาย

(Selling Skill) ทักษะการนำเสนอ (Presentation Skill) ทักษะการเจรจาต่อรอง (Negotiation Skill) เป็นต้น การบริหารทรัพยากรบุคคล (Human Resource Management) จะเรียก สมรรถนะด้านเก่งคน (People Management Competency) ที่เพิ่มเสริมจากสมรรถนะด้านเก่งงาน (Work Related Competency) ครอบคลุมสมรรถนะด้านการบริหารตนเอง บริหารเวลา จัดการตนเอง จูงใจตนเอง ความมั่นใจในตนเอง เชาว์นอารมณ์ และด้านการทำงานร่วมกับคนอื่น การจูงใจ การบริหารทีมงาน การสื่อสาร การนำเสนอ การจัดการข้อโต้แย้ง การบริหารคนคือ การจัดการการเปลี่ยนแปลง เป็นต้น ดังนั้น การจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนานิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา จึงมุ่งเน้นการพัฒนา Soft Skills ที่ส่งเสริมให้นิสิตนักศึกษาสามารถใช้ Hard Skills ไปในการดำรงชีวิตที่ดี และสามารถสร้างอนาคตของตนเองที่ก้าวไกล เป็นประโยชน์ต่อสังคมโดยรวม ความสำเร็จของนิสิตนักศึกษาจึงเกิดจากการที่สถาบันอุดมศึกษาสร้างทักษะวิชาชีพ (Hard Skills) ตามสาขาวิชาที่นิสิตนักศึกษาสังกัด และการมีทักษะด้านคนและสังคม (Soft Skills) ดังนี้

- **ทักษะด้านการคิด**
 - การคิดอย่างเป็นระบบ (Systematic Thinking)
 - การคิดวิเคราะห์ (Analytical Skill)
 - การคิดเชิงวิพากษ์ (Critical Thinking)
- **ทักษะด้านการทำงานร่วมกับผู้อื่น**
 - การสร้างเครือข่ายงาน (Networking)
 - การทำงานเป็นทีม (Team-working)
 - ความเก่งด้านธุรกิจ (Commercial acumen) และการทำงานในองค์กร
 - ความขยันหมั่นเพียร (Perseverance)
- **ทักษะการถามและฟัง**
 - ทักษะภาษาต่างประเทศ
 - ทักษะระดับโลก (Global mind-set) ที่ไม่จำกัดด้วยเขตแดนของประเทศ
- **ทักษะภาวะผู้นำและการกำกับดูแล (Leadership and Governance)**
 - ความเชื่อมั่น
 - ความน่าเชื่อถือ
 - ความเป็นตัวของตัวเองที่มีความยึดมั่นในค่านิยมที่ดี
 - ความกระตือรือร้น
 - ความคล่องตัว
 - ความกล้าหาญ

สรุปความหมายหรือนิยามคำว่า “Hard Skills” หรือ “ทักษะวิชาชีพ” หมายถึง ทักษะหลักในวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับหน้าที่การงานโดยตรงที่จำเป็นในการปฏิบัติงาน เช่น ความรู้ด้านกฎหมายสำหรับนิติกร ความรู้ด้านการออกแบบอาคารสำหรับสถาปนิก ความรู้เกี่ยวกับการค่าจ้างแรงงานสำหรับพนักงานในหน่วยงานทรัพยากรมนุษย์ ความรู้เกี่ยวกับยาและเวชภัณฑ์สำหรับเภสัชกร ความรู้เกี่ยวกับนโยบายรัฐศาสตร์สำหรับเจ้าหน้าที่นโยบายและแผน เป็นต้น ในส่วนของคำว่า Soft Skills หรือ “ทักษะเชิดชูชีพ” หมายถึง ทักษะด้านคนและสังคมที่ส่งเสริมให้การทำงานมีผลสัมฤทธิ์

มากยิ่งขึ้น เช่น ทักษะการคิดอย่างเป็นระบบ (Systematic Thinking) การคิดวิเคราะห์ (Analytical Skill) การคิดเชิงวิพากษ์ (Critical Thinking) ความรู้จักความรับผิดชอบชั่วดี ความซื่อสัตย์สุจริต มีระเบียบวินัย การรักการศึกษามารยาท ทักษะด้านการทำงานเป็นทีมร่วมกับผู้อื่นและการสร้างมนุษยสัมพันธ์กับผู้อื่น ทักษะการติดต่อสื่อสาร ทักษะภาษาต่างประเทศ หากเปรียบทักษะวิชาชีพ หรือ Hard Skills เป็น “การทำงานได้เสร็จ” ส่วนทักษะเชิดชูชีพ หรือ Soft Skills ก็เป็น “การทำงานมีความชอบ” ในการทำงาน ผู้ที่ประสบความสำเร็จในการทำงานได้จะต้องมีทักษะทั้งสองประการประกบกัน คือ “การทำงานได้เสร็จมีความชอบ” หากทำงานเสร็จแต่คนไม่ชอบ หรือทำงานมีคนชอบแต่งานไม่เสร็จ ก็จะไม่ประสบผลสำเร็จในชีวิตการทำงาน

สาระสำคัญของยุทธศาสตร์การพัฒนานิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา

1. แนวทางการพัฒนานิสิตนักศึกษา

จากผลการศึกษาวิจัย การวิเคราะห์เชิงยุทธศาสตร์ และการรับฟังความคิดเห็นจากผู้เกี่ยวข้อง พบว่าในภาพรวมการพัฒนานิสิตนักศึกษาให้ประสบความสำเร็จ อาศัยหลักสำคัญดังต่อไปนี้

1.1 การบูรณาการทักษะวิชาชีพและทักษะคนและสังคม

นิสิตนักศึกษาที่ประสบความสำเร็จจะต้องมีทั้งทักษะวิชาชีพ (Hard Skills) และทักษะคนและสังคม (Soft Skills) มีความสมดุลทั้งการเป็นคนเก่งและเป็นคนดีอย่างเหมาะสม การดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษาส่วนใหญ่มีความโดดเด่นในการสร้าง “คนเก่ง” ทางวิชาชีพ (Hard Skills) โดยการเน้นความรู้ความเข้าใจ (Cognitive Factors) โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้เวลาในชั้นเรียนให้ได้ปัจจัยต่างๆ ดังนี้

- ความคิด (Thinking)
- ความเข้าใจ (Understanding)
- การเรียนรู้ (Learning)
- ความจำ (Memory)
- ความตั้งใจ (Attention)
- การแก้ปัญหา (Problem-solving)

ความสำเร็จของนิสิตนักศึกษาที่แท้จริง จะต้องอาศัยปัจจัยที่นอกเหนือความรู้ความเข้าใจ (Non-Cognitive Factors) ด้วยได้แก่

- ความรับผิดชอบของตนเอง (Personal Responsibility)
- การจูงใจตนเอง (Self-motivation)
- การจัดการตนเอง (Self-management)
- การพึ่งพาซึ่งกันและกัน (Interdependence)
- การตระหนักรู้ตนเอง (Self-awareness)
- การศึกษาตลอดชีวิต (Life-long learning)
- ความฉลาดทางอารมณ์ (Emotional Intelligence)
- การใช้ความสามารถของตนเอง (Self-efficacy)

ดังนั้น การจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนานิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา จึงบูรณาการ Soft Skills ที่ส่งเสริม Hard Skills ของนิสิตนักศึกษาด้วย ให้สามารถนำไปใช้ในการดำรงชีวิตที่ดี และสามารถสร้างความสำเร็จของตนเองได้ สถาบันอุดมศึกษาจำเป็นต้องมุ่งปัจจัยที่นอกเหนือความรู้ ความเข้าใจ (Non-Cognitive Factors) ที่ผสมกับการเรียนการสอนในชั้นเรียนที่มุ่งการสร้างทักษะวิชาชีพ (Hard Skills) ตามสาขาวิชาที่นิสิตนักศึกษาสังกัด และการผนวกการสร้างทักษะด้านคนและสังคม (Soft Skills) ให้นิสิตนักศึกษาในสังกัดของตน เพื่อให้ได้ทักษะเพิ่มเติม ดังต่อไปนี้

ทักษะด้านการคิด

- การคิดอย่างเป็นระบบ (Systematic Thinking)
- การคิดวิเคราะห์ (Analytical Skill)
- การคิดเชิงวิพากษ์ (Critical Thinking)

ทักษะด้านการทำงานร่วมกับผู้อื่น

- การสร้างเครือข่ายงาน (Networking)
- การทำงานเป็นทีม (Team-working)
- ความเก่งด้านธุรกิจ (Commercial acumen) และการทำงานในองค์กร
- ความขยันหมั่นเพียร (Perseverance)

ทักษะการถามและฟัง

- ทักษะภาษาต่างประเทศ
- ทักษะระดับโลก (Global mindset) ที่ไม่จำกัดด้วยเขตแดนของประเทศ

จะเห็นได้ว่า การพัฒนานิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา ตามแนวทางข้างต้น จะต้องมีการเปลี่ยนแปลงให้มีลักษณะองค์รวม (Holistic) ที่จะต้องอาศัยอาจารย์และบุคลากรที่เข้าใจ และมีความสามารถในการบูรณาการ Soft Skills ที่ส่งเสริม Hard Skills ทั้งในและนอกชั้นเรียน ฉะนั้น หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สกอ. ซึ่งเป็นหน่วยงานกลางที่รับผิดชอบการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาจะต้องกำหนดนโยบายและแนวทางการบูรณาการทักษะวิชาชีพ (Hard Skills) และทักษะคนและสังคม (Soft Skills) ในการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาของประเทศให้ชัดเจน และกำหนดนโยบายส่งเสริมให้สถาบันอุดมศึกษาจัดการศึกษาแบบองค์รวม (Holistic) โดยมุ่งความสำเร็จของนิสิตนักศึกษาที่มีทักษะทั้งสองด้านอย่างสมดุลเหมาะสม ทั้งนี้ สกอ. จำเป็นต้องวางระบบการวัดและการประเมินผลการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษา ตลอดจนกำกับให้เป็นไปตามนโยบายข้างต้น รวมทั้งวางระบบการประเมินทักษะทั้งสองด้านของนิสิตนักศึกษา (ตัวอย่างเช่น Smarter Measure, Metacognition Awareness Inventory, On Course Self-Assessment เป็นต้น) เพื่อติดตามผลสำเร็จของนโยบายในระดับสถาบันอุดมศึกษา ผู้บริหารของสถาบันอุดมศึกษาจะต้องดำเนินการตามนโยบายของ สกอ. ข้างต้น และวางนโยบายของสถาบันอุดมศึกษาของตนให้ชัดเจนสอดคล้องนโยบายดังกล่าว โดยจะต้องจัดทำแผนยุทธศาสตร์รองรับการดำเนินการตามนโยบาย และมุ่งเน้นการดำเนินการพัฒนานิสิตนักศึกษาแบบองค์รวม

1.2 การพัฒนานิสิตนักศึกษาแบบองค์รวม

สถาบันอุดมศึกษาอาศัยการเรียนการสอนในชั้นเรียนเป็นแนวทางหลักในการพัฒนานิสิตนักศึกษา หากนิสิตนักศึกษารายใดมีปัญหา ก็จะมีระบบช่วยจัดการปัญหาเป็นรายๆ ไป นอกจากนั้น สถาบันอุดมศึกษาจะจัดกิจกรรมต่างๆ เสริมทักษะชีวิต แต่การจัดกิจกรรม หรือโครงการพัฒนานิสิตนักศึกษายังมีลักษณะไม่เป็นองค์รวมที่เชื่อมโยงกันอย่างเป็นระบบ ผลของการพัฒนานิสิตนักศึกษาจึงไม่สมบูรณ์อย่างแท้จริง กล่าวคือ กิจกรรมหรือโครงการที่มุ่งเฉพาะเรื่อง หรือเฉพาะกลุ่มนิสิตนักศึกษา ไม่สามารถเห็นภาพใหญ่ได้ ผลที่ได้จึงไม่เป็นไปตามความคาดหวังเต็มที่ แนวทางที่ได้รับ ความสนใจมากขึ้น ได้แก่ การพัฒนานิสิตนักศึกษาแบบองค์รวม (Holistic Approach)

การพัฒนานิสิตนักศึกษาตามแนวทางแบบองค์รวม สถาบันอุดมศึกษาควรมุ่งเน้นวิธีการพัฒนานิสิตให้เติบโต ก้าวหน้า หรือการเพิ่มพูนความสามารถในการพัฒนาสู่ความสำเร็จของตนเอง โดยการมุ่งสู่ความสำเร็จของนิสิตนักศึกษา จำเป็นต้องอาศัยวิธีการแบบองค์รวมที่ครอบคลุมสี่มิติของสภาพแวดล้อมที่ดีในการพัฒนานิสิตนักศึกษาให้ประสบความสำเร็จ ที่ทำให้มองภาพใหญ่หรือภาพรวมได้ (Le Cluyse, 2015) ความสำเร็จของนิสิตนักศึกษา ได้แก่ การมีทักษะวิชาชีพ (Hard Skills) และทักษะคนและสังคม (Soft Skills) ซึ่งจำเป็นต้องสร้างขึ้นตามแนวทางแบบองค์รวม ประกอบไปด้วยมิติหลัก 4 มิติ ดังนี้

- มิติความสำเร็จของนิสิตนักศึกษาแบบองค์รวมที่ 1: ภาวะผู้นำของสถาบัน (Institutional Leadership)

ผู้นำสถาบันอุดมศึกษา ได้แก่ สภามหาวิทยาลัย อธิการบดีและทีมผู้บริหารให้ความสำคัญ สื่อสาร และแสดงการสนับสนุนการสร้างความสำเร็จให้แก่นิสิตนักศึกษา โดยการวางรากฐานให้ทุกส่วนในสถาบันอุดมศึกษาตระหนักและมีส่วนร่วมอย่างเป็น ซึ่งอาจอาศัยการจัดทาวิสัยทัศน์ พันธกิจ นโยบาย ยุทธศาสตร์ แผนงาน และโครงการพัฒนานิสิตนักศึกษาสู่ความสำเร็จ โดยมีการกำหนด “ความสำเร็จของนิสิตนักศึกษา” ไว้อย่างชัดเจน อาจกล่าวได้ว่า สถาบันอุดมศึกษาที่มีความโดดเด่นจะต้องให้ทุกส่วนทุกกลุ่มร่วมมือกันและร่วมรับผิดชอบต่อการเรียนรู้และความสำเร็จของนิสิตนักศึกษา

ในการสร้างและรักษาความยั่งยืนของสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อความสำเร็จของนิสิตนักศึกษา จำเป็นต้องอาศัยการสนับสนุนของผู้บริหารทุกระดับ ตั้งแต่ระดับสูง และถ่ายทอดไปสู่ผู้บริหารรองลงไปจนถึงผู้นำระดับล่างสุด ไม่ว่าจะเป็นระดับคณะ สาขาวิชา ภาควิชา จนถึงอาจารย์และบุคลากรที่ปฏิบัติเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับนิสิตนักศึกษาซึ่งเป็นใกล้ชิดกับนิสิตนักศึกษามากที่สุด สภาพแวดล้อมเช่นนี้ จะทำให้เกิดการรวมพลังที่เข้มแข็งในการสนับสนุน ส่งเสริม และมีความผูกพันต่อความสำเร็จของนิสิตนักศึกษา รวมทั้งการจัดสรรทรัพยากรต่างๆ เช่น งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ บุคลากร เทคโนโลยี และเครื่องมือต่างๆ ให้สอดคล้องและเหมาะสม

- มิติความสำเร็จของนิสิตนักศึกษาแบบองค์รวมที่ 2: วัฒนธรรมของสถาบัน (Institutional Culture)

วัฒนธรรมที่มุ่งเน้นความสำเร็จของนิสิตนักศึกษา (SoC : Success-oriented Culture) ได้แก่ ทศนคติ และการพูดคุยของอาจารย์และบุคลากรเกี่ยวกับการจัดให้มีกิจกรรมและโครงการที่มุ่งพัฒนาความสำเร็จของนิสิตนักศึกษา ภายใต้วัฒนธรรมที่มุ่งสู่ความสำเร็จของนิสิต

นักศึกษาจะทำให้มีการพัฒนาบุคลากรให้เติบโตในงานพัฒนาความสำเร็จของนิสิตนักศึกษา บุคลากรแต่ละคนมีความเข้าใจและเห็นคุณค่าบทบาทหน้าที่การพัฒนานิสิตนักศึกษาตามพันธกิจของสถาบันอุดมศึกษา

นอกจากนี้ วัฒนธรรมมุ่งความสำเร็จของนิสิตนักศึกษาที่มีหน่วยงานรองรับ จะมีการจัดทำวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนในการส่งเสริมความสำเร็จของนิสิตนักศึกษา และสามารถถ่ายทอดไปสู่แผนงาน โครงการ กิจกรรม และการดำเนินการต่างๆ ทั้งในและนอกชั้นเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การเรียนการสอนในชั้นเรียนที่อยู่ภายใต้วัฒนธรรมมุ่งความสำเร็จของนิสิตนักศึกษา ทำให้อาจารย์และนิสิตนักศึกษาร่วมกันสร้างสรรค์วิธีการเรียนการสอนในชั้นเรียน (Engagement) จนเป็นธรรมเนียมปฏิบัติที่คุ้นเคยของอาจารย์ บุคลากร และนิสิตนักศึกษา และมีการถ่ายทอดสื่อสารไปทั่วสถาบันจนกลายเป็นวิถีชีวิตของมหาวิทยาลัย

ปัญหาที่นิสิตนักศึกษา อาจารย์ บุคลากร และผู้บริหารไม่ให้ความสำคัญกับกิจกรรมพัฒนานิสิตนักศึกษา ก็เนื่องมาจากสถาบันอุดมศึกษาจำนวนมากมีวัฒนธรรมแบบเดิมๆ ที่ใช้เวลาในห้องเรียนไปกับการถ่ายทอดความรู้จากอาจารย์ไปสู่นิสิตนักศึกษา ซึ่งเป็นการพัฒนานิสิตนักศึกษาในด้านวิชาการ และทักษะวิชาชีพ (Hard Skills) เป็นหลัก ในขณะที่ความสำเร็จของนิสิตนักศึกษานั้นจะต้องมีทั้งทักษะวิชาชีพ และวิชาคนและสังคม (Soft Skills) ซึ่งจำเป็นต้องให้อาจารย์ บุคลากร นิสิตนักศึกษา และผู้บริหารตระหนักและเข้าใจถึงองค์ประกอบของความสำเร็จนี้

นอกจากนี้ สถาบันอุดมศึกษาจะต้องมีระบบวัดและประเมินความสำเร็จของนิสิตนักศึกษา เพื่อนำไปใช้ประกอบการวางแผนและตัดสินใจเกี่ยวกับการพัฒนาความสำเร็จของนิสิตนักศึกษา โดยปกติแล้ว อาจารย์จะเป็นผู้ประเมินนิสิตนักศึกษาตามปัจจัยความรู้ความเข้าใจ (Cognitive Factors) ได้แก่ ความคิด (Thinking) ความเข้าใจ (Understanding) การเรียนรู้ (Learning) ความจำ (Memory) ความตั้งใจ (Attention) และการแก้ปัญหา (Problem-solving) ซึ่งเป็นตามวัฒนธรรมที่มุ่งความรู้ความเข้าใจ ที่เป็นทักษะแบบ Hard Skills การที่สถาบันอุดมศึกษาสร้างวัฒนธรรมมุ่งความสำเร็จ หรือ SoC ก็จะต้องสร้างและวัดปัจจัยที่นอกเหนือความรู้ความเข้าใจ (Non-Cognitive Factors) ได้แก่ ความรับผิดชอบของตนเอง (Personal Responsibility) การจูงใจตนเอง (Self-motivation) การจัดการตนเอง (Self-management) การพึ่งพาซึ่งกันและกัน (Interdependence) การตระหนักตนเอง (Self-awareness) การศึกษาตลอดชีวิต (Life-long learning) ความฉลาดทางอารมณ์ (Emotional Intelligence) การใช้ความสามารถของตนเอง (Self-efficacy)

- มิติความสำเร็จของนิสิตนักศึกษาแบบองค์รวมที่ 3: การเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษา (Student Learning)

วิวัฒนาการของสังคมดิจิทัลและการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีที่รวดเร็ว ส่งผลให้มีการสร้างสรรค์นวัตกรรมสื่อและวิธีการสอนที่มีความแตกต่างหลากหลายมาก ผู้นำของสถาบันอุดมศึกษา และวัฒนธรรมที่มุ่งเน้นความสำเร็จของนิสิตนักศึกษา จะช่วยสนับสนุนและส่งเสริมการสร้างสภาพแวดล้อมที่มุ่งความสำเร็จของนิสิตนักศึกษา และผลลัพธ์ของการเรียนรู้ การปรับเปลี่ยนวิธีการเรียนการสอนจึงมีความจำเป็นที่จะทำให้เกิดการเรียนรู้แบบ Active Learning คือ กระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติและใช้กระบวนการคิดเกี่ยวกับสิ่งที่ทำ (Bonwell & Eison,

1991) ภายใต้สมมติฐานพื้นฐาน 2 ประการคือ 1) การเรียนรู้เป็นกระบวนการธรรมชาติของมนุษย์ และ 2) บุคคลมีแนวทางการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน (Meyer & Jones, 1993) โดยบทบาทผู้เรียนจะถูกเปลี่ยนจากผู้รับความรู้ (receiver) ไปสู่การมีส่วนร่วมในการสร้างความรู้ (co-creators) (Felder & Brent, 1996)

สถาบันอุดมศึกษาไม่สามารถหลีกเลี่ยงการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ได้ เช่น สังคมออนไลน์ การลงทุนและสร้างระบบการเรียนรู้แบบ Active Learning กลายเป็นสิ่งจำเป็นที่ขาดไม่ได้ การเตรียมการเพื่อให้พร้อมจะช่วยให้บรรลุจุดมุ่งของนิสิตนักศึกษา โดยอาจมีการจัดทำเป็นระยะ (Phase) ให้นิสิตนักศึกษาได้ใช้ตามระยะต่างๆ ของระบบสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้ ตลอดจนการเตรียมและสร้างความพร้อมในการใช้เทคโนโลยีแก่นิสิตนักศึกษา อาจารย์และบุคลากรที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งการวางระบบการให้ความช่วยเหลือเมื่อเกิดปัญหาการใช้งานขึ้น

- มิติความสำเร็จของนิสิตนักศึกษาแบบองค์รวมที่ 4: ความผูกพันของนิสิตนักศึกษา (Student Engagement)

การศึกษาวิจัยเกี่ยวกับความผูกพันของนิสิตนักศึกษามีมานานและได้รับการทดสอบและพิสูจน์มาแล้วจำนวนมาก ในความเป็นจริงแล้ว หากนิสิตนักศึกษาไม่มีความผูกพันและความตั้งใจในการศึกษาเล่าเรียนแล้ว ก็ยากที่จะได้รับความสำเร็จจากการศึกษาเล่าเรียนในสถาบันอุดมศึกษา ความผูกพันของนิสิตนักศึกษากับสถาบันการศึกษาของตนจึงเป็นปัจจัยที่จำเป็นต่อความสำเร็จตามจุดมุ่งหมายของนิสิตนักศึกษา ฉะนั้น สถาบันอุดมศึกษาจะต้องเข้าใจจุดมุ่งหมายของนิสิตนักศึกษา โดยการเก็บรวบรวมข้อมูล การติดตาม และการดำเนินการให้บรรลุจุดมุ่งหมายของนิสิตนักศึกษา

จุดมุ่งหมายสู่ความสำเร็จของนิสิตนักศึกษา ไม่เพียงแต่การสำเร็จการศึกษาและได้รับวุฒิตามปริญญาบัตรเท่านั้น ปัจจัยความสำเร็จอื่นๆ ก็มีความสำคัญ ได้แก่ จุดมุ่งหมายในการประกอบอาชีพการงาน หรือกระทั่งจุดมุ่งหมายในการฝึกงาน การศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น สถาบันอุดมศึกษาควรให้การสนับสนุน ส่งเสริม และช่วยเหลือในการปรับ หรือเปลี่ยนจุดมุ่งหมายของนิสิตนักศึกษา ที่อาจปรับเปลี่ยนไปตามสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป

องค์ประกอบที่สำคัญของความผูกพันของนักศึกษา ได้แก่ ความรู้สึกว่าเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตร ภาควิชา หรือคณะ เป็นต้น ดังนั้น กิจกรรมที่ทำให้เกิดสัมพันธภาพที่ดีและลึกซึ้งระหว่างนิสิตนักศึกษา กับสถาบันอุดมศึกษาของตน หรือระหว่างนิสิตนักศึกษาด้วยกันเอง ความสัมพันธ์ระหว่างนิสิตนักศึกษา กับอาจารย์ เป็นต้น ซึ่งทำให้เกิดความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของชุมชนใดชุมชนหนึ่งในสถาบันอุดมศึกษา และทำให้เกิดความผูกพันขึ้น นอกจากนี้ ยังอาจอาศัยเทคโนโลยีสมัยใหม่ในการสร้างสรรค์วิธีการ หรือเครื่องมือใหม่ๆ หรือนวัตกรรมสร้างความผูกพันที่แน่นแฟ้น

1.3 การบูรณาการให้เป็นประสบการณ์ประจำวันของนิสิตนักศึกษา

จากการพัฒนานิสิตนักศึกษาแบบองค์รวม (Holistic Approach) นำไปสู่ระบบการสร้างเสริมประสบการณ์ประจำวันของนิสิตนักศึกษา (Integrated into students' daily experience) โดยการผนวกกิจกรรมพัฒนานิสิตนักศึกษาในหลักสูตรด้วย (Included in the overall curriculum) ซึ่งเป็นการพัฒนานิสิตนักศึกษาที่ครอบคลุมบุคคล (the whole student) พยายามส่งเสริมความสำเร็จของนิสิตนักศึกษาจากมุมมองทั้งกิจกรรมในและนอกห้องเรียน และการส่งเสริมให้เกิดปัจจัยความรู้ความเข้าใจ (Cognitive Factors) และปัจจัยเหนือความรู้ความเข้าใจ (Non-

cognitive Factors) ที่สร้างสมรรถนะของนิสิตนักศึกษาให้มีทั้งทักษะวิชาชีพ และทักษะวิชาคนและสังคม (Bailey, Jaggars, & Jenkins, 2011) (Karp, 2011) (Bridges, Buckley, Hayek, Kinzie, & Kuh, 2006) (Tinto, 1987) ซึ่งจะทำให้เกิดการเรียนรู้ที่กว้างขวางลุ่มลึก (Comprehensive) เป็นองค์รวม (Holistic) (Cooper, 2010) (Kuh, 1995) (Blimling, Pascarella, & Terenzini, 1996) ด้วยการจัดกิจกรรมทั้งในและนอกห้องเรียนที่เกิดเปลี่ยนแปลง (Transformative Activity) อย่างบูรณาการ ซึ่งแต่เดิมมักแยกส่วนระหว่างการสร้างทักษะวิชาชีพกับทักษะวิชาคนและสังคม (Keeling, 2004, p. 2) ทั้งนี้ ผู้ทำหน้าที่สอนหรืออาจารย์จะมีบทบาทสำคัญมากต่อความสำเร็จนี้ ฉะนั้น สกอ. และสถาบันการศึกษาจะต้องร่วมกันสร้างระบบการศึกษาแบบองค์รวมในสถาบันอุดมศึกษา ตามที่กล่าวไปแล้วข้างต้น และมุ่งพัฒนานิสิตนักศึกษาที่ครอบคลุมบุคคล (the whole student) การใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย (Campus Live) ที่สร้างประสบการณ์ชีวิตสู่ความสำเร็จของนิสิตนักศึกษา

2. ทิศทางของการพัฒนา

ในส่วนแรกเป็นการกำหนดทิศทางของการพัฒนานิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งแสดงถึงเป้าหมายที่เป็นเกณฑ์หลักในการกำหนดกิจกรรมต่างๆ เพื่อพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ให้กับนิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของไทย เป็นการกำหนดทิศทางในอนาคตให้เป็นระบบในระดับการกำหนดนโยบาย (Policy Formulation) ปัจจัยเหล่านี้ จะทำให้ได้ระบบของนโยบายที่ตอบสนองผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหลัก (Primary Stakeholder) ดังนี้

- **ปรัชญา**

“บัณฑิตไทยเป็นคนดีและเก่ง เป็นกำลังสำคัญของประเทศ และเป็นพลเมืองโลกที่ดี”

- **วิสัยทัศน์ (Vision)**

“บัณฑิตไทยเป็นพลเมืองโลกที่พึงประสงค์ในศตวรรษที่ 21 และเป็นกำลังสำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมไทยอย่างยั่งยืน บนพื้นฐานของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง”

- **พันธกิจ (Mission)**

“พัฒนานิสิตนักศึกษาให้บรรลุมาตรฐานผลการเรียนรู้ (Domains of Learning) แบบองค์รวม ผ่านการบูรณาการทักษะด้านคนและสังคม (Soft Skills) ควบคู่กับการพัฒนาทักษะวิชาชีพ (Hard Skills) โดยการออกแบบการเรียนการสอนแบบกิจกรรมร่วมหลักสูตร (Co-Curriculum) และกิจกรรมเสริมหลักสูตร (Extra-Curriculum)”

- **เป้าประสงค์ของแผนยุทธศาสตร์การพัฒนานิสิต นักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา (พ.ศ. 2560 – 2564)**

มุ่งเน้นให้เกิดความเปลี่ยนแปลง (Changes) ที่สำคัญ 3 ประการ คือ

1. การจัดหลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอนที่สนับสนุนการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงในสถาบันอุดมศึกษา

2. ระบบการจัดการศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาที่เอื้อต่อการพัฒนานักศึกษาแบบองค์รวม (Holistic Education) โดยมีการบูรณาการการพัฒนาทั้ง Soft Skills และ Hard Skills อย่างสมดุล และสร้างนักพัฒนานักศึกษามีอาชีพ

3. นักศึกษาที่มีคุณลักษณะ (Character) เป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง ตอบสนองต่อสังคม และมีความรู้คู่คุณธรรม

บัณฑิตที่พึงประสงค์ ได้แก่ บัณฑิตที่มีความรู้ ทักษะ และบุคลิกอุปนิสัยสอดคล้องกับสังคมในศตวรรษที่ 21 ซึ่งมีผลการเรียนรู้จากสถาบันอุดมศึกษา ดังนี้

- ทักษะด้านการคิด มีความรู้ในหลักคิดทางวิชาการ ความรู้ในการปฏิบัติตน การเรียนรู้นวัตกรรมใหม่ๆ ทักษะในการสืบหาข้อมูล ความรู้รอบ ความรู้เกี่ยวกับโลกศตวรรษที่ 21 และสามารถประยุกต์ใช้ความรู้ได้

- ทักษะด้านการทำงานร่วมกับผู้อื่น การดำรงชีวิตภายใต้สังคมพหุวัฒนธรรม (Adaptability Skills) การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีเรียนรู้ผ่านสื่อ ทักษะการเป็นผู้ประกอบการ ทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น/ผู้คนต่างวัฒนธรรม ทักษะการเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง ทักษะการรักษาสุขภาพ

- ทักษะความเป็นพลเมืองโลก มีบุคลิกอุปนิสัยความเป็นพลเมืองในระบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข มีจริยธรรมและค่านิยมที่ดีงามอยู่ในจิตใจ พึ่งตนเอง และพร้อมทุกสถานการณ์ มีนิสัยเรียนรู้ตลอดชีวิต และมีนิสัยใฝ่คุณภาพ

2.3 แผนยุทธศาสตร์คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา

คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพามีประวัติความเป็นมาจากจุดเริ่มต้นของหน่วยงานชื่อ "หมวดพลานามัย" ของวิทยาลัยวิชาการศึกษาบางแสน (วศ.บางแสน) ในปีพุทธศักราช 2517 วิทยาลัยวิชาการศึกษาบางแสนได้รับการยกฐานะเป็นมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน (มศว.บางแสน) ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ หมวดพลานามัยจึงเปลี่ยนเป็น "แผนกวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา" สังกัดภาควิชาพื้นฐานการศึกษา

คณะศึกษาศาสตร์มีหน้าที่สอนวิชากิจกรรมพลศึกษาและวิชาสุขภาพส่วนบุคคล ในฐานะวิชาพื้นฐานทั่วไปบังคับและวิชาเลือกเสรีให้บัณฑิตทุกคนในมหาวิทยาลัย และในปีพุทธศักราช 2517 นี้ คณะศึกษาศาสตร์ได้เปิดสอนวิชาโทพลศึกษาทั้งภาคปกติและภาคสมทบ ส่วนวิชาโทสุขศึกษาได้เปิดสอนในปีพุทธศักราช 2518 สำหรับหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต (กศ.บ.) วิชาเอกพลศึกษาเปิดสอนในปีพุทธศักราช 2519 ทั้งภาคปกติและภาคสมทบ ต่อมาในปีพุทธศักราช 2523 แผนกวิชาสุขศึกษาและพลศึกษาได้รับการยกฐานะขึ้นเป็น "คณะพลศึกษา" ประกอบด้วยสำนักงานเลขานุการคณะ ภาควิชาพลศึกษา ภาควิชาสุขศึกษา และภาควิชาสหวิทยาการ ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เมื่อเปลี่ยนสถานะเป็นคณะพลศึกษาแล้ว ได้เปิดหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต (วท.บ.) สาขาวิชาพลศึกษา ในปีพุทธศักราช 2525 โดยปิดหลักสูตรวิชาโทพลศึกษา หลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา ภาคสมทบ

สำหรับงานบริการวิชาการแก่สังคมได้สร้าง "เส้นทางเพื่อสุขภาพ" ขึ้นสามสายรวมระยะทาง 1,355 เมตร มหาวิทยาลัยได้ตั้งชื่อบริเวณ ที่เส้นทางคดเคี้ยวนี้พร้อมกับสถานีออกกำลังกายรวม 15 สถานีว่า "สวนนันทนาการรัชมิ่งคลาภิเษก" เพื่อให้เป็นสถานที่ฝึกออกกำลังกายสำหรับบุคคลทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย (คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา)

ตัวอย่างแห่งการเปลี่ยนแปลง: จากภาควิชาพลศึกษาและนันทนาการสู่วิทยาลัยวิทยาศาสตร์การกีฬา (พุทธศักราช 2533-2551)

พุทธศักราช 2533 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตบางแสน ได้รับการยกฐานะเป็น “มหาวิทยาลัยบูรพา” เมื่อวันที่ 29 กรกฎาคม และสภามหาวิทยาลัยมีมติให้มีการยุบรวมเปลี่ยนแปลงโครงสร้างหน่วยงานต่างๆ ของมหาวิทยาลัยใหม่ ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา ทำให้ภาควิชา “สุขศึกษา” ต้องเปลี่ยนสถานะไปสังกัดคณะสาธารณสุขศาสตร์ “คณะพลศึกษา” เปลี่ยนสถานะเป็นภาควิชาพลศึกษาและนันทนาการ สังกัดคณะศึกษาศาสตร์ แต่ถึงแม้จะมีการเปลี่ยนสถานะเป็นเพียงภาควิชาหนึ่งภายใต้การบริหารงานของคณะศึกษาศาสตร์ บุคลากรทุกคนของภาควิชาพลศึกษาและนันทนาการได้ร่วมมือกันทำงาน เพื่อพัฒนาความก้าวหน้าของวิชาชีพ พลศึกษาและกีฬาอย่างต่อเนื่อง

พุทธศักราช 2545 ภาควิชาพลศึกษาและนันทนาการ ได้รับการอนุมัติจากสภามหาวิทยาลัยบูรพา เมื่อวันที่ 8 มีนาคม ให้จัดตั้งเป็น “วิทยาลัยวิทยาศาสตร์การกีฬา” ซึ่งเป็นส่วนราชการหนึ่งในมหาวิทยาลัยบูรพาที่มีฐานะเทียบเท่าคณะและได้มีการจัดการเรียนการสอนและดำเนินโครงการ ต่าง ๆ ที่สำคัญ (คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา) อาทิ เช่น

1. พุทธศักราช 2536 เปิดสอนในระดับปริญญาโท สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา
2. พุทธศักราช 2537 จัดตั้งห้องปฏิบัติการทางสรีรวิทยาการออกกำลังกาย
3. พุทธศักราช 2541 เปิดสอนในระดับปริญญาเอก สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา
4. พุทธศักราช 2542 จัดตั้งห้องปฏิบัติการทางจิตวิทยาการออกกำลังกายและการกีฬา
5. พุทธศักราช 2542 จัดตั้งห้องศูนย์ข้อมูลทางด้านวิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา
6. พุทธศักราช 2543 เริ่มต้นการให้ทุนปริญญาเอกกาญจนาภิเษกแก่นิสิตปริญญาเอก สาขาจิตวิทยาการกีฬา
7. พุทธศักราช 2544 ดำเนินการจัดสรรทุน CRN Collaborative Research Network (CRN): Strategic Scholarship Fellowships Frontier Research Network ทุนพัฒนาอาจารย์ สาขาขาดแคลน ปริญญาโท-เอก ภายในประเทศ แก่นิสิตทุนในสาขาวิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา จำนวน 3 ทุน
8. พุทธศักราช 2545 ดำเนินการจัดสรรทุน CRN Collaborative Research Network (CRN): Strategic Scholarship Fellowships Frontier Research Network ทุนพัฒนาอาจารย์ สาขาขาดแคลนปริญญาโท-เอก ภายในประเทศ แก่นิสิตทุนในสาขาวิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา จำนวน 3 ทุน
9. พุทธศักราช 2547 จัดทำวารสารวิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา (Journal of Exercise and Sport Science)
10. พุทธศักราช 2547 ดำเนินการจัดสรรทุน CRN Collaborative Research Network (CRN): Strategic Scholarship Fellowships Frontier Research Network ทุนพัฒนา

อาจารย์สาขาขาดแคลนปริญญาโท-เอก ภายในประเทศ แก่นิสิตทุนในสาขาวิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา จำนวน 8 ทุน

ก้าวอย่างที่สำคัญแห่งปัจจุบันสู่อนาคต “คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา” (พุทธศักราช 2551)

วันที่ 9 มกราคม พุทธศักราช 2551 มหาวิทยาลัยบูรพา ได้มีการเปลี่ยนแปลงสถานะจากมหาวิทยาลัยในระบบราชการ เป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ หรือที่เรียกว่า "มหาวิทยาลัยนอกระบบ" ที่มีการบริหารจัดการอิสระแยกจากระบบราชการ (autonomous university) โดยประกาศในพระราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 125 ทำให้มีการปรับเปลี่ยนสถานภาพและชื่อหน่วยงานต่างๆ ในมหาวิทยาลัยอีกครั้ง และในวันที่ 10 เมษายน พุทธศักราช 2551 สภามหาวิทยาลัยได้มีประกาศมหาวิทยาลัยบูรพา เรื่องการจัดตั้งส่วนงานและภาระหน้าที่ของส่วนงาน ให้เปลี่ยนชื่อหน่วยงานวิทยาลัยวิทยาศาสตร์การกีฬาเป็น "คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา"

“คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา” มีพัฒนาการที่ก้าวกระโดดและต่อเนื่อง จากการที่เป็นองค์การที่มุ่งเน้นการผลิตบุคลากรทางการกีฬา พัฒนามาสู่การขยายตัวและความหลากหลายของการสร้างองค์ความรู้ การวิจัยและหรือศาสตร์ต่างๆ ทางวิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา จนปัจจุบันมีการเปิดการเรียนการสอนทั้ง 3 ระดับ คือ

ระดับปริญญาตรี 3 สาขาวิชา ได้แก่

1. สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา
2. สาขาวิชาการจัดการและการสอนกีฬา
3. สาขาวิชาสื่อสารมวลชนทางกีฬา

ระดับบัณฑิตศึกษาทั้งระดับปริญญาโทและปริญญาเอกใน 5 กลุ่มสาขาวิชา ได้แก่

1. กลุ่มวิชาสรีรวิทยาการออกกำลังกาย
2. กลุ่มวิชาจิตวิทยาการออกกำลังกายและการกีฬา
3. กลุ่มวิชาการจัดการและการจัดการการออกกำลังกายและการกีฬา
4. กลุ่มวิชาวิธีการสอนทางการออกกำลังกายและการกีฬา
5. กลุ่มวิชาการออกกำลังกายในผู้สูงอายุ (เปิดสอนเมื่อปี พ.ศ. 2559)

ทั้งนี้ เพื่อสนองตอบต่อโจทย์ความต้องการของประเทศในการพัฒนาและให้บริการด้านวิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬาเพื่อสุขภาพและคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน และภายใต้แผนยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพาสู่ความเป็นเลิศ พ.ศ. 2553-2562 คณะวิทยาศาสตร์การกีฬามหาวิทยาลัยบูรพา พร้อมแล้วที่จะเป็นองค์กรทางการกีฬาชั้นนำของประเทศ ในการผลิตบุคลากรทางการกีฬา ผู้เชี่ยวชาญด้านการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ และนักสื่อสารมวลชนทางกีฬาที่มีศักยภาพสูง เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชนและพัฒนางานการกีฬาของชาติให้ก้าวสู่เวทีระดับโลก ตลอดจนมุ่งเน้นการวิจัยสู่ความเป็นเลิศ ทางด้านวิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา โดยมุ่งเน้นเพื่อเป็นองค์กรที่มีความสุขบนฐานความรู้และปัญญาภายใต้สโลแกนที่ว่า “Better Faculty Better Education.”

การดำเนินงานของคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา

คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา ได้จัดทำแผนยุทธศาสตร์ (พ.ศ. 2560-2564) ฉบับที่ 2 โดยประมวลผลการดำเนินงานในรอบระยะเวลาของแผนยุทธศาสตร์ที่ผ่านมา (พ.ศ. 2555-2559) และได้นำทิศทางของแผนบริหารราชการแผ่นดิน แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 ยุทธศาสตร์การให้บริการกระทรวงศึกษาธิการ กรอบแผนอุดมศึกษา ระยะยาว 15 ปี ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา นโยบายของคณะผู้บริหาร และข้อมูลจากการทำ SWOT การระดมสมองของผู้บริหาร และผู้เกี่ยวข้อง โดยการจัดสัมมนา จำนวน 2 ครั้ง เมื่อวันที่ 23-24 มิถุนายน พ.ศ. 2559 และวันที่ 21-22 ธันวาคม พ.ศ. 2559

ในรอบระยะเวลา 5 ปี (พ.ศ. 2560-2564) ของแผนยุทธศาสตร์นี้ มุ่งพัฒนาให้คณะเป็นสถาบันชั้นนำระดับประเทศ ในการสร้างองค์ความรู้และบุคลากรทางวิทยาศาสตร์การกีฬา ภายใต้ 5 ยุทธศาสตร์หลัก ได้แก่ การพัฒนาคุณภาพบัณฑิต, การพัฒนาคุณภาพการวิจัยและการบริการวิชาการ, การพัฒนาศักยภาพของบุคลากร, การมีส่วนร่วมและการรับผิดชอบต่อสังคม, การพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการภายใน

รายละเอียดของแผนยุทธศาสตร์ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2560-2564) คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา มีดังนี้

1. ปรัชญา ปณิธาน วิสัยทัศน์ พันธกิจ และค่านิยมองค์กร

ปรัชญา

“มีความรู้ คู่คุณธรรม เสริมสร้างปัญญา ค้นหาเหตุผลนำวิทยาศาสตร์การกีฬาสู่ชุมชนสร้างสังคมยั่งยืน”

ปณิธาน

“ผลิตบัณฑิตทางวิทยาศาสตร์การกีฬา ที่มีความเป็นเลิศทั้งวิชาการและการวิจัย เพียบพร้อมด้วยคุณธรรม จริยธรรม เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิต และพัฒนาสังคม”

วิสัยทัศน์

“คลังความรู้และภูมิปัญญาเพื่อการศึกษาของแผ่นดิน”

คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา เป็นสถาบันวิชาการชั้นนำระดับประเทศ ในการสร้างองค์ความรู้และบุคลากรทางวิทยาศาสตร์การกีฬา โดยเน้นความร่วมมือกับภาคสังคมมีจิตสาธารณะและความรับผิดชอบต่อส่วนรวม

พันธกิจ

1. ดำเนินการจัดการศึกษาอย่างเสมอภาคเท่าเทียม ควบคู่กับการเสริมสร้างเสริมภาพ ทางวิชาการและการใฝ่เรียนรู้ตลอดชีวิต บนพื้นฐานของหลักคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพ
2. ดำเนินการพัฒนาคุณภาพงานวิจัย เพื่อสร้างและพัฒนาองค์ความรู้ในศาสตร์แขนงต่างๆ และดำเนินการให้บริการทางวิชาการและการถ่ายทอดองค์ความรู้ เพื่อการพัฒนาศักยภาพ

ของหน่วยงาน ภาครัฐและภาคเอกชน ตลอดจนสังคมชุมชน ให้สามารถรองรับต่อการเปลี่ยนแปลง และการพัฒนา ทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ และสังคมที่มีความเป็นพลวัตสูงได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. ดำเนินการส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมสาธารณะในรูปแบบต่างๆ โดยครอบคลุม การทำนุบำรุงศิลปะ วัฒนธรรม ศาสนา และการกีฬา รวมทั้งแสดงบทบาทนำในการพัฒนา สังคมชุมชนและสิ่งแวดล้อมอย่างต่อเนื่อง (มหาวิทยาลัย)

ค่านิยมองค์กร

“SPORTS” หมายถึง

<i>S</i>	=	<i>Sportsmanship</i>	→	ความมีน้ำใจนักกีฬา
<i>P</i>	=	<i>Professional</i>	→	ความเป็นมืออาชีพ
<i>O</i>	=	<i>Order</i>	→	ความมีระเบียบวินัย
<i>R</i>	=	<i>Responsibility</i>	→	การมีความรับผิดชอบ
<i>T</i>	=	<i>Teamwork</i>	→	การทำงานเป็นทีม
<i>S</i>	=	<i>Smart</i>	→	มีความชาญฉลาด และสง่างาม

อัตลักษณ์

“บัณฑิตรักสุขภาพและมีสังคม” หมายถึง บัณฑิตที่จบจากคณะวิทยาศาสตร์การ กีฬา มีสุขภาพที่ดี มีเพื่อน และน้ำใจไมตรี

เอกลักษณ์

“ผู้นำด้านศาสตร์กีฬาทางน้ำ” หมายถึง มีความรู้ความเข้าใจในศาสตร์กีฬาทางน้ำ และสามารถบูรณาการองค์ความรู้วิทยาศาสตร์การกีฬา

2. ประเด็นยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : การพัฒนาคุณภาพบัณฑิต

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : การพัฒนาคุณภาพการวิจัยและการบริการวิชาการ

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : การพัฒนาศักยภาพของบุคลากร

ยุทธศาสตร์ที่ 4 : การมีส่วนร่วมและการรับผิดชอบต่อสังคม

ยุทธศาสตร์ที่ 5 : การพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการภายใน

3. เป้าหมายเชิงนโยบาย

- 1) สร้างงานวิจัย และนำไปใช้ประโยชน์
- 2) สร้างกิจกรรม/โครงการที่ทำร่วมกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
- 3) สืบสานการดำเนินงานทำของบัณฑิตที่ตรงกับสาขาวิชา
- 4) การจัดอันดับของคณะฯ เป็นหนึ่งในสามของประเทศ
- 5) มีศูนย์ความเป็นเลิศด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา
- 6) ได้รับรางวัลระดับชาติและนานาชาติ

4. เป้าประสงค์ ผลผลิต ยุทธศาสตร์ แผนงาน และโครงการ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1: การผลิตบัณฑิต

เป้าประสงค์

1. ผู้สำเร็จการศึกษามีความรู้ ความสามารถและจิตสำนึก ในการประกอบอาชีพและต่อยอดองค์ความรู้ได้
2. หลักสูตรได้มาตรฐานทางวิชาการ สอดคล้องกับความต้องการของสังคม มีอัตลักษณ์ในแต่ละสาขาวิชา ผสานความรู้ด้านสังคมศาสตร์และการจัดการที่เป็นจุดแข็งของมหาวิทยาลัย
3. การเรียนการสอนมีการค้นคว้าวิจัยด้วยตนเองทั้งผู้เรียน ผู้สอน และฝ่ายสนับสนุนรวมถึงการเรียนรู้จากประสบการณ์จริงโดยการสร้าง เครือข่ายการเรียนรู้ร่วมกับภาครัฐ และเอกชน
4. มีความเป็นนานาชาติ มีความร่วมมือแลกเปลี่ยนนิสิต และอาจารย์กับมหาวิทยาลัยในต่างประเทศ
5. มีการจัดการเรียนการสอนเพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่
6. อาจารย์มีความรู้ความเชี่ยวชาญในการสอน การวิจัยและมีความก้าวหน้าด้านวิชาการ
7. ใช้เทคโนโลยีเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนและการเรียนรู้
8. นำระบบประกันคุณภาพเป็นแนวทางในการปฏิบัติงาน

ผลผลิต

ผู้สำเร็จการศึกษาด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาได้งาน/หรือศึกษาต่อตรงสายวิชาชีพ

ตัวชี้วัดและแผนงานโครงการ

ตารางที่ 2.1 ตัวชี้วัดยุทธศาสตร์ที่ 1: การผลิตบัณฑิต

มิติ	ยุทธศาสตร์/เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	เป้าหมายหลักปีที่				
			60	61	62	63	64
1. ประสิทธิภาพตามยุทธศาสตร์							
	บัณฑิตมีคุณภาพ จบไปมีงานทำตรงกับสาขาที่เรียน และมีศักยภาพสู่สากล	1.ร้อยละของบัณฑิตที่ได้งานทำตรงตามสาขาวิชาที่เรียน หรือศึกษาต่อระดับปริญญาตรี <ul style="list-style-type: none"> - สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา 82.43 - สาขาวิชาศึกษาศาสตร์และการบริหารจัดการกีฬา 57.32 - สาขาวิชาสื่อสารมวลชนทางกีฬา 66.67 ระดับปริญญาโท	69	ยังไม่มีข้อมูล	75	75	80

มิติ	ยุทธศาสตร์/เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	เป้าหมายหลักปีที่				
			60	61	62	63	64
		- สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ การออกกำลังกายและ การกีฬา ระดับปริญญาเอก - สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ การออกกำลังกายและ การกีฬา	100 100	- -	- -	- -	- -
	บัณฑิตได้รับการรับรองจาก สมาคมที่เกี่ยวข้องกับทักษะ วิชาชีพ	ร้อยละของบัณฑิตที่ได้รับการ รับรองจากที่เกี่ยวข้องกับทักษะ วิชาชีพ (ผ่านการอบรม)	-	-	50	50	50
2. คุณภาพการให้บริการ							
	บัณฑิตมีความรู้ความสามารถ ตรงกับความต้องการของ สังคม	1.ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจของผู้ใช้ บัณฑิต อยู่ในระดับ 3.51 ขึ้นไป	3.95	ไม่มี ข้อมูล	>3.51	>3.51	>3.51
	บัณฑิตรักษาสภาพ และมี สังคม เล่นกีฬา การออก กำลังกาย มีคุณธรรม และน้ำใจเป็น นักกีฬา	1.ร้อยละของนิสิตที่สุขภาพ ทางด้านกาย จิตใจ อารมณ์ จิต วิญญาณ และสังคม อยู่ในเกณฑ์ดี (แบบสอบถาม)	ไม่มี ข้อมูล	ไม่มี ข้อมูล	75	80	80
3. ประสิทธิภาพของการปฏิบัติราชการ							
	ส่งเสริมการทำสหกิจศึกษา	1.จำนวนหลักสูตรที่ดำเนินการ สหกิจศึกษา	ไม่มี ข้อมูล	ไม่มี ข้อมูล	1	1	1
	ส่งเสริมการใช้ ภาษาต่างประเทศ	1.ร้อยละของผลการสอบวัดทักษะ ทางภาษาอังกฤษ ของนิสิตระดับ ปริญญาตรีเป็นไปตามเกณฑ์ของ คณะฯ	10	10	10	10	10
		2.ร้อยละของผลการสอบวัดทักษะ ทางภาษาอังกฤษ ของนิสิตระดับ บัณฑิตศึกษา เป็นไปตามเกณฑ์ของ มหาวิทยาลัย	100	100	100	100	100
		3.กำหนดให้มีการจัดการเรียนการ สอนในระดับบัณฑิตศึกษา เป็น ภาษาอังกฤษ ในรายวิชา อย่างน้อย	2	2	2	2	2

มิติ	ยุทธศาสตร์/เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	เป้าหมายหลักปีที่				
			60	61	62	63	64
		หลักสูตรละ 1 วิชา					
คุณภาพผลงานทางวิชาการ ของนิสิตระดับปริญญาตรี และบัณฑิตศึกษา		1.จำนวนผลงานวิจัยหรือนวัตกรรม ในชั้นเรียนของนิสิตระดับปริญญา ตรีได้รับการตีพิมพ์/ เผยแพร่ (อย่างน้อยในที่ประชุมวิชาการที่มี proceeding)	ไม่มี ข้อมูล	ไม่มี ข้อมูล	7	9	10
		2.ร้อยละของผลงานวิจัยนิสิตระดับ บัณฑิตศึกษาและบัณฑิตที่สำเร็จ การศึกษาได้รับการตีพิมพ์ภายใน ประเทศ (ระดับ ป.โท อยู่ใน ฐานข้อมูล TCI 2 ขึ้นไป ส่วน ป.เอก อยู่ในฐานข้อมูล TCI 1)	30	30	30	30	30
		3.ร้อยละของผลงานวิจัยของนิสิต ระดับบัณฑิตศึกษาและบัณฑิตที่ สำเร็จการศึกษา ได้รับการตีพิมพ์ใน ต่างประเทศ (ในที่ประชุมวิชาการที่ มี proceeding ตามหลักเกณฑ์ สกอ.)	30	30	30	30	30
พัฒนาทักษะเทคนิคการ จัดการเรียนรู้แบบการใช้วิจัย เป็นฐาน	ร้อยละของรายวิชาที่มีการบูรณา การกิจกรรมฯที่ปรากฏใน มคอ.3 /แผนการสอนของรายวิชาใน หลักสูตรทั้งหมดของคณะ	50	50	50	50	50	
4. การพัฒนาองค์กร							
	การจัดการศึกษาแบบ WIL	จำนวนรายวิชาที่เปิดสอนต่อปี ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา เชิงบูรณาการกับการทำงาน	ไม่มี ข้อมูล	ไม่มี ข้อมูล	2	2	2

ตารางที่ 2.2 แผนงาน/โครงการยุทธศาสตร์ที่ 1: การผลิตบัณฑิต

ที่	แผนงาน/โครงการ	ปีดำเนินการ				
		60	61	62	63	64
1. แผนงานความเป็นนานาชาติ						
	โครงการจัดสอบวัดระดับภาษาอังกฤษของนิสิตทุกชั้นปี	-	-	-	✓	✓
2. แผนงานปรับคุณภาพของบัณฑิต						
	โครงการสหกิจศึกษา	✓	✓	✓	✓	✓
	โครงการอบรมให้ความรู้การใช้เครื่องมืออุปกรณ์ที่ทันสมัย	✓	✓	✓	✓	✓
	โครงการ Sport Science Camp	✓	✓	✓	✓	✓
3. แผนงานเสริมคุณภาพนิสิต						
	โครงการอบรมให้ความรู้การใช้เครื่องมืออุปกรณ์ที่ทันสมัย	✓	✓	✓	✓	✓
	โครงการวันพบอาจารย์ที่ปรึกษาประจำเทอม	✓	✓	✓	✓	✓
	โครงการนิสิตฝึกงาน คุงาน	✓	✓	✓	✓	✓
	โครงการเตรียมความพร้อมเข้าสู่บัณฑิต	✓	✓	✓	✓	✓
	โครงการเครือข่ายวิทยาศาสตร์ทั้งภายในและภายนอก และใช้เครือข่ายให้เป็นประโยชน์ในการทำงานให้มากขึ้น	✓	✓	✓	✓	✓
4. แผนงานเสริมคุณภาพการเรียนการสอน						

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2: การพัฒนาคุณภาพการวิจัยและการบริการวิชาการ

เป้าประสงค์

1. หลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาที่เน้นการวิจัยมีความเข้มแข็ง
2. ผลงานวิจัยคุณภาพงานวิจัย เป็นที่ยอมรับในระดับสากล
3. มีบรรยากาศทางวิชาการ สภาพแวดล้อม และเครื่องมือ และสิ่งอำนวยความสะดวกที่สร้างแรงจูงใจในการทำวิจัย รวมทั้งเกื้อหนุนส่งเสริมพัฒนาสิ่งประดิษฐ์และการจดสิทธิบัตร
4. มีการพัฒนาองค์ความรู้จากการวิจัยให้ได้รับการตีพิมพ์ในวารสาร วิชาการ ที่ได้รับการยอมรับ และนำองค์ความรู้มาพัฒนาการเรียนการสอน การผลิตบัณฑิต และการบริการสังคม
5. คณะฯ มีบทบาทในการเป็นผู้นำด้านวิชาการต่อสังคม (Center of Excellence) เป็นแหล่งประสานงานร่วมเครือข่ายการวิจัยกับ หน่วยงานภายนอก เพื่อผลิตผลงานทางวิชาการที่ตอบสนองต่อการพัฒนาประเทศ
6. ให้บริการวิชาการและงานวิจัยกับหน่วยงานต่างๆ โรงเรียน และประชาชนทั่วไป
7. สร้างความร่วมมือกับหน่วยงานทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัยในการให้บริการวิชาการกับสังคม

ผลผลิต

การวิจัยและการบริการวิชาการได้รับการยอมรับในระดับชาติและนานาชาติ

ตัวชี้วัดและแผนงานโครงการ

ตารางที่ 2.3 ตัวชี้วัดยุทธศาสตร์ที่ 2: การพัฒนาคุณภาพการวิจัยและการบริการวิชาการ

มิติ	ยุทธศาสตร์/เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	เป้าหมายหลักปีที่				
			60	61	62	63	64
1. ประสิทธิภาพตามยุทธศาสตร์							
	การวิจัย และการบริการ วิชาการได้รับการยอมรับใน ระดับชาติ และนานาชาติ	จำนวนผลงานวิจัยของอาจารย์ ที่สามารถนำไปใช้ในสังคม	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล	-	-	-
	การพัฒนาศูนย์วิสาห์กิจกีฬา	รายได้สุทธิต่อปี (แสน)	-	-	6	7	8
2. คุณภาพการให้บริการ							
	การวิจัยมีการนำไปใช้ ประโยชน์	จำนวนผลงานที่ได้รับการอ้างอิง	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล	1	2	2
		ร้อยละของอาจารย์ที่มีผลงาน วิจัยหรือนวัตกรรม ได้รับ การตีพิมพ์ตามเกณฑ์ สกอ.	มีผลงาน 18 รายการ	ยังไม่มี ข้อมูล	100	100	100
	มีองค์ความรู้ทางด้านการ ออกกำลังกายและการกีฬา	จำนวนโครงการ/กิจกรรมบริการ วิชาการที่ทำให้กับเครือข่าย	-	-	1	1	1

มิติ	ยุทธศาสตร์/เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	เป้าหมายหลักปีที่					
			60	61	62	63	64	
	ไปบริการวิชาการกับองค์กร							
	มีการเผยแพร่องค์ความรู้เพื่อพัฒนาสังคม	จำนวนโครงการบริการวิชาการ (ในลักษณะการประชุมวิชาการหรือประชุมเชิงปฏิบัติการ) ปีละ 1 ครั้ง	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล	1	1	1	
		จำนวนฉบับของวารสารวิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา	ไม่ได้ดำเนินการ	ไม่ได้ดำเนินการ	1	2	2	
3. ประสิทธิภาพของการปฏิบัติราชการ								
	การวิจัยร่วมระหว่างคณะและชุมชน/สังคม	จำนวนงานวิจัยร่วมระหว่างคณะและชุมชน /สังคม	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล	1	1	1	
	มีการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือ/ กิจกรรม	จำนวนเครือข่ายที่มีกิจกรรมร่วมกันเพิ่มขึ้น	2	2	5	5	5	
	มีระบบบริหารทุนวิจัยเชิงรุกที่มีประสิทธิภาพที่มุ่งเน้นความถูกต้อง และรวดเร็ว	ร้อยละของเงินทุนวิจัยภายในคณะที่จัดสรรได้ในแต่ละปี	80	80	80	100	100	
		ร้อยละงานวิจัยที่รับทุนวิจัยที่ขอจากภายนอก	25	25	25	50	50	
4. การพัฒนาองค์กร								
	การพัฒนาศูนย์วิจัยด้านการออกกำลังกายและการกีฬา	ทุนวิจัยภายนอกต่อปี (ล้านบาท)	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล	1.5	1.5	1.5	

ตารางที่ 2.4 แผนงาน/โครงการยุทธศาสตร์ที่ 2: การพัฒนาคุณภาพการวิจัยและการบริการวิชาการ

ที่	แผนงาน/โครงการ	ปีดำเนินการ				
		60	61	62	63	64
1. แผนงานพัฒนาระบบบริหารและกลไกสนับสนุนงานวิจัยอย่างเป็นรูปธรรม						
	โครงการสนับสนุนสำหรับนักวิจัยที่มีผลงานตีพิมพ์เผยแพร่ทางวารสารที่มี impact factor	✓	✓	✓	✓	✓
	โครงการที่เลี้ยงงานวิจัย	-	-	-	✓	✓
	ศูนย์วิจัยทางวิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา	✓	✓	✓	✓	✓
	ศูนย์วิจัยทางสาขากีฬากีฬา	✓	✓	✓	✓	✓
2. แผนงานพัฒนานักวิจัย และพัฒนาศักยภาพนักวิจัย						
	โครงการจัดอบรมหลักสูตร เพื่อการพัฒนาศักยภาพนักวิจัย	-	-	-	✓	✓
3. แผนงานพัฒนาบรรยากาศทางวิชาการ สภาพแวดล้อม และการสื่อสารภายในองค์กร ที่เอื้อต่อการทำวิจัย						
	โครงการเชิดชูเกียรติผู้ทำวิจัยยอดเยี่ยมหรือดีเด่นคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา	✓	✓	✓	✓	✓
	โครงการศูนย์เครื่องมือกลางคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา	✓	✓	✓	✓	✓
	โครงการสนับสนุนการเผยแพร่งานวิจัย และการจัดประชุมวิชาการระดับชาติและนานาชาติเพื่อการเผยแพร่ พบปะแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างนักวิจัยประจำปี	✓	✓	✓	✓	✓
	โครงการจัดทำฐานข้อมูลงานวิจัยคณะวิทยาศาสตร์และการเผยแพร่งานวิจัย Online	✓	✓	✓	✓	✓
4. แผนงานขยายความร่วมมือกับหน่วยงานต่างๆ						
	โครงการความร่วมมือกับหน่วยงานทั้งในและต่างประเทศ	✓	✓	✓	✓	✓
	โครงการทุนการศึกษา / สัมมนาวิชาการ / แลกเปลี่ยนอาจารย์และนิสิต / งานวิจัยร่วม /	✓	✓	✓	✓	✓

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3: การพัฒนาศักยภาพของบุคลากร

เป้าประสงค์

บุคลากรมีความเป็นมืออาชีพทางด้านวิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา
ผลผลิต

บุคลากรมีความเป็นมืออาชีพทางด้านวิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา
ตัวชี้วัดและแผนงานโครงการ

ตารางที่ 2.5 ตัวชี้วัดยุทธศาสตร์ที่ 3: การพัฒนาศักยภาพของบุคลากร

มิติ	ยุทธศาสตร์/เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	เป้าหมายหลักปีที่				
			60	61	62	63	64
1. ประสิทธิภาพตามยุทธศาสตร์							
	บุคลากรมีความเป็นมืออาชีพทางด้านวิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา	** ร้อยละการบริหาร กำหนดตัวชี้วัด **	-	-	-	-	-
	การพัฒนาระบบสวัสดิการให้เกิดขวัญและกำลังใจ	ค่าเฉลี่ยในการประเมินดัชนีความสุขในการทำงาน ไม่ต่ำกว่า 3.51	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล	>3.51	>3.51	>3.51
2. คุณภาพการให้บริการ							
	การเตรียมความพร้อมด้านกำลังคนเพื่อรองรับและขับเคลื่อนแผนยุทธศาสตร์	มีแผนกำลังคนเพื่อรองรับกำลังคนและการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์	-	-	-	-	-
		ร้อยละของระดับความสำเร็จของแผนการบริหารงานบุคคล	-	-	-	-	-
		รายงานสรุปผลประเมินกระบวนการทบทวน/ปรับปรุงการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์	-	-	-	-	-
		แผนพัฒนาบุคลากร ที่มีความสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์	-	-	1	1	1
	การผลักดันให้บุคลากรก้าวหน้าในสายอาชีพ	จำนวนบุคลากรสายวิชาการที่มีคุณสมบัติและผลงานพร้อมสำหรับการขอตำแหน่งทางวิชาการ	-	-	3	3	3
			-	-	1	3	3

มิติ	ยุทธศาสตร์/เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	เป้าหมายหลักปีที่				
			60	61	62	63	64
		จำนวนของบุคลากรสายสนับสนุนที่มีคุณสมบัติและผลงานพร้อมสำหรับการขอตำแหน่งชำนาญการ - ชำนาญการ - ชำนาญการพิเศษ	- -	- -	1 -	1 -	1 1
3. ประสิทธิภาพของการปฏิบัติราชการ							
	การพัฒนาระบบการบริหารงานบุคคลที่มีประสิทธิภาพ	ร้อยละของคู่มือการปฏิบัติงานของฝ่ายสนับสนุน	10	20	30	40	50

ตารางที่ 2.6 แผนงาน/โครงการยุทธศาสตร์ที่ 3: การพัฒนาศักยภาพของบุคลากร

ที่	แผนงาน/โครงการ	ปีดำเนินการ				
		60	61	62	63	64
แผนงานพัฒนาบุคลากร						
1	โครงการการเข้าสู่ตำแหน่งวิชาการ/เชี่ยวชาญ	✓	✓	✓	✓	✓
2	โครงการพัฒนาศักยภาพบุคลากร	✓	✓	✓	✓	✓
3	โครงการเผยแพร่ความรู้/บริการวิชาการแก่สังคมผ่านทางเว็บคณะฯ	✓	✓	✓	✓	✓
4	โครงการ SPORTS Ambassador Reward	✓	✓	✓	✓	✓
5	โครงการการเตรียมความพร้อมด้านกำลังคนเพื่อรองรับและขับเคลื่อนแผนยุทธศาสตร์	✓	-	-	-	-

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4: การมีส่วนร่วมและความรับผิดชอบต่อสังคม

เป้าประสงค์

1. บุคลากรและนิสิตมีความตระหนักถึงจิตสาธารณะและความรับผิดชอบต่อส่วนรวม และสังคม
2. ส่งเสริมให้นิสิตทำกิจกรรมควบคู่กับการเรียน ไม่ว่าจะ เป็นกิจกรรมด้านกีฬา ศิลปวัฒนธรรม หรือด้านอื่น
3. ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างผู้ต่างวัฒนธรรมทั้งในประเทศและต่างประเทศ รวมทั้งการสร้าง ความเข้าใจในวัฒนธรรมสากลที่เป็นพื้นฐานการอยู่ร่วมกันของประชาคมโลก
4. ให้ความร่วมมือกับสังคมอย่างยั่งยืน

ผลผลิต

ให้ความร่วมมือกับสังคมอย่างยั่งยืน

ตัวชี้วัดและแผนงานโครงการ

ตารางที่ 2.7 ตัวชี้วัดยุทธศาสตร์ที่ 4: การมีส่วนร่วมและความรับผิดชอบต่อสังคม

มิติ	ยุทธศาสตร์/เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	เป้าหมายหลักปีที่				
			60	61	62	63	64
1. ประสิทธิภาพตามยุทธศาสตร์							
	ให้ความร่วมมือกับสังคมอย่างยั่งยืน		-	-	-	-	-
2. คุณภาพการให้บริการ							
	มีอาสาสมัคร/การบริการด้านการออกกำลังกายและการกีฬา	จำนวนการสนับสนุนการจัดการแข่งขันกีฬา (ภายใน/ภายนอก)	5/2	6/3	7/3	8/4	9/4
		จำนวนการทดสอบสมรรถภาพทางกายให้กับหน่วยงานภายนอก	5	7	9	11	13
		จำนวนกิจกรรมกีฬา (ภายในและภายนอก)	5	6	7	8	9
		จำนวนกิจกรรมสังคม (กีฬาฤดูร้อน / กีฬาต้านยาเสพติด)	2	3	4	5	6
		จำนวนกิจกรรมส่งเสริมสุขภาพ (สกอ.)	1	1	1	1	1
	มีการบำเพ็ญประโยชน์ต่อชุมชน/สังคม	จำนวนกิจกรรมค่ายอาสา	2	2	2	2	2
		จำนวนกิจกรรมส่งเสริมทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม หรือกิจกรรมตามประเพณี	2	2	2	2	2
		จำนวนกิจกรรมพิทักษ์สิ่งแวดล้อม เช่น ปลูกป่า เก็บขยะ ฯลฯ	2	2	2	2	2

มิติ	ยุทธศาสตร์/เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	เป้าหมายหลักปีที่				
			60	61	62	63	64
		จำนวนกิจกรรมผู้นำออกกำลังกาย	2	2	2	2	2
	การสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพ	จำนวนหน่วยงานภายในมหาวิทยาลัยที่เข้าร่วมเป็นเครือข่ายความร่วมมือที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพ และมีกิจกรรมร่วมกันอย่างต่อเนื่อง	3	3	4	5	6
		จำนวนหน่วยงานภายนอก (องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หน่วยงานเอกชน) ที่เข้าร่วมเป็นเครือข่ายความร่วมมือที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพ และมีกิจกรรมร่วมกันอย่างต่อเนื่อง	3	3	4	5	6

ตารางที่ 2.8 แผนงาน/โครงการยุทธศาสตร์ที่ 4: การมีส่วนร่วมและความรับผิดชอบต่อสังคม

ที่	แผนงาน/โครงการ	ปีดำเนินการ				
		60	61	62	63	64
แผนงานส่งเสริมศิลปศึกษา						
1	โครงการสนับสนุนและร่วมกับมหาวิทยาลัยในการจัดโครงการ/กิจกรรมความเป็นบูรพา	✓	✓	✓	✓	✓
2	โครงการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม	✓	✓	✓	✓	✓
3	โครงการบำเพ็ญประโยชน์และจิตอาสา	✓	✓	✓	✓	✓
4	โครงการอบรมจริยธรรมและพัฒนาบุคลิกภาพนิสิต	✓	✓	✓	✓	✓
5	โครงการส่งเสริมกิจกรรมนิสิต	✓	✓	✓	✓	✓

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5: การพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการภายใน เป้าประสงค์

1. คณะมีระบบบริหารจัดการภายในที่มีประสิทธิภาพ คล่องตัว โปร่งใส และบุคลากรมีสุขภาวะในการปฏิบัติงาน
2. บริหารองค์กรภายใต้หลักการมีธรรมาภิบาลขององค์กร (Good Governance)
3. พัฒนาระบบการประเมินที่มีความเป็นธรรมได้รับการยอมรับจากประชาคม และเป็นระบบที่กระตุ้นให้บุคลากรทุกระดับแสดงความสามารถ ศักยภาพ ของตัวเอง
4. พัฒนาโครงสร้างและระบบการบริหารงานให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ลดความซ้ำซ้อน และใช้ทรัพยากรอย่างมีคุณค่า
5. พัฒนาประสิทธิภาพในการทำงานของบุคลากรอย่างต่อเนื่อง กำหนดภารกิจ หน้าที่ในการปฏิบัติงานของบุคลากรแต่ละคนอย่างชัดเจน สร้างขวัญและกำลังใจในการทำงาน
6. ส่งเสริมการใช้ทรัพยากรร่วมกันอย่างประหยัด
7. ส่งเสริมการจัดการความรู้ภายในองค์กรเพื่อนำไปสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้ และกำหนดสมรรถนะบุคลากร
8. พัฒนาสภาพแวดล้อมของการทำงานด้านกายภาพ เครื่องมือ และความร่วมแรงร่วมใจ
9. พัฒนาวัฒนธรรมอิเล็กทรอนิกส์ โดยนำเทคโนโลยีสารสนเทศ มาใช้ในการปฏิบัติงาน และบริหารงานของคณะในทุกด้าน

ผลผลิต

ผลงานด้านสนับสนุนการบริหาร และการจัดการศึกษา

ตัวชี้วัดและแผนงานโครงการ

ตารางที่ 2.9 ตัวชี้วัดยุทธศาสตร์ที่ 5: การพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการภายใน

มิติ	ยุทธศาสตร์/เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	เป้าหมายหลักปีที่				
			60	61	62	63	64
1. ประสิทธิภาพตามยุทธศาสตร์							
	ระบบบริหารภายในองค์กรตามหลักธรรมาภิบาล		ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล	-	-	-
2. คุณภาพการให้บริการ							
	การพัฒนาระบบสื่อสารภายใน	การออกแบบระบบสื่อสารภายใน	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล	-	-	-
		ร้อยละความสำเร็จของการพัฒนาระบบสื่อสารภายในที่มีประสิทธิภาพ	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล	-	-	-
	ระบบการบริหารจัดการองค์กรตามหลักธรรมาภิบาล	ร้อยละของโครงการที่สำเร็จตามแผนปฏิบัติการ	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล	85	90	95

มิติ	ยุทธศาสตร์/เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	เป้าหมายหลักปีที่				
			60	61	62	63	64
		มีระบบการควบคุมภายในที่ได้มาตรฐาน และครอบคลุมทุกพันธกิจของคณะและมหาวิทยาลัย	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล	100	100	100
การจัดการความเสี่ยง		การจัดทำแผนบริหารความเสี่ยง	1	1	-	-	-
		ร้อยละของการดำเนินการตามแผนบริหารความเสี่ยง	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล	70	80	90
	มีฐานข้อมูลทางวิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา	ร้อยละของฐานข้อมูลทางด้านวิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล	75	100	100
3. การพัฒนาองค์กร							
	กระบวนการ ระเบียบ คู่มือ และผู้รับผิดชอบในการดำเนินงาน	ร้อยละของคู่มือการปฏิบัติงานในฝ่ายต่างๆ	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล	70	80	90
	มีฐานข้อมูลทางวิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา	ร้อยละของฐานข้อมูลทางด้านวิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล	75	100	100
		ร้อยละของคนที่ได้รางวัลตามเกณฑ์ตามกรอบค่านิยมองค์กรแบบ “SPORTS” ในแต่ละปี	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล	-	-	-

ตารางที่ 2.10 แผนงาน/โครงการยุทธศาสตร์ที่ 5: การพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการภายใน

ที่	แผนงาน/โครงการ	ปีดำเนินการ				
		60	61	62	63	64
1	แผนพัฒนางานบริหารองค์กรให้เป็นระบบ มีความ โปร่งใส ประชาคมมีส่วนร่วม					
1.1	โครงการพัฒนาระบบการประเมินและแบบฟอร์มการประเมินบุคลากรสายวิชาการและสายสนับสนุน	-	-	✓	✓	✓
1.2	โครงการพัฒนาการบริหารงานคณะฯให้เป็นระบบ พร้อมคู่มือการปฏิบัติงาน	-	✓	✓	✓	✓
1.3	โครงการพัฒนาระบบสื่อสารภายใน	✓	✓	✓	✓	✓
1.4	โครงการคณบดีพบบุคลากรสรุปการปฏิบัติงานการบริหารของคณะในแต่ละเดือนประชาสัมพันธ์แจ้งผ่านระบบe-Office ให้บุคลากรรับทราบและแสดงความคิดเห็น (เดือนละครั้ง)	-	-	✓	✓	✓
1.5	โครงการจัดการความเสี่ยง	✓	✓	✓	✓	✓
1.6	โครงการพัฒนาระบบเพื่อการประกันคุณภาพ	✓	✓	✓	✓	✓
2	แผนพัฒนาปรับวัฒนธรรมการทำงานขององค์กรให้มีประสิทธิภาพ โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ					
2.1	โครงการพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารงานองค์กร (บริหารงบประมาณ/การเงิน/บัญชี/พัสดุ/จัดซื้อจัดจ้าง/บุคคล/ระบบบริหารการศึกษา) ให้มีประสิทธิภาพลดเวลาและขั้นตอน	-	-	-	✓	✓
2.2	โครงการพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการประเมินผลการปฏิบัติงานของบุคลากร	-	✓	✓	✓	✓
2.3	โครงการการประชุมไร้กระดาษ	✓	✓	✓	✓	✓
2.4	โครงการพัฒนาระบบ e-office เพื่อการสื่อสารปฏิบัติงานภายในองค์กร	-	-	-	✓	✓
2.5	โครงการพัฒนาระบบเว็บไซต์คณะฯเพื่อการเผยแพร่สื่อสารข้อมูล	✓	✓	✓	✓	✓
2.6	โครงการพัฒนาระบบประเมิน online	-	-	-	✓	✓
3	แผนงานพัฒนาศักยภาพบุคลากร ส่งเสริมความก้าวหน้าตามสายงาน					
3.1	โครงการพัฒนาบุคลากรพัฒนาศักยภาพและสมรรถนะของบุคลากร	✓	✓	✓	✓	✓
3.2	โครงการพัฒนาความก้าวหน้าตามสายงานบุคลากรสายสนับสนุนวิชาการ	✓	✓	✓	✓	✓
3.3	โครงการจัดการความรู้ในองค์กร	✓	✓	✓	✓	✓

2.4 การดำเนินงานด้านการพัฒนานิสิตคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา

คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา ได้กำหนดภาระงานที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานด้านการพัฒนานิสิตไว้ในฝ่ายพัฒนานิสิตและศิษย์เก่าสัมพันธ์ โดยมีนักวิชาการศึกษารายงาน 1 คน เป็นผู้ปฏิบัติงาน ภายใต้ผู้บังคับบัญชา คือ รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ที่กำกับดูแล และมีคณะกรรมการสโมสรนิสิต เป็นกลุ่มผู้นำกิจกรรมนิสิต ในการร่วมมือกันจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนานิสิต ซึ่งฝ่ายพัฒนานิสิตฯ ได้สร้างระบบและกลไกในการดำเนินงานด้านพัฒนานิสิต โดยได้ระบุไว้ในแผนปฏิบัติงานประจำปีของฝ่ายพัฒนานิสิตและศิษย์เก่าสัมพันธ์ ดังนี้

สรุปสาระสำคัญของแผนปฏิบัติงานฝ่ายพัฒนานิสิตและศิษย์เก่าสัมพันธ์

การศึกษาในศตวรรษที่ 21 ไม่ใช่เพียงการถ่ายทอดองค์ความรู้เท่านั้น แต่ต้องเข้าใจถึงการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในโลกและบ่มเพาะให้บัณฑิตมีทักษะที่จำเป็นต่อการทำงานในศตวรรษที่ 21 มีความรู้ขั้นลึกในสาขาวิชาเพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่และพัฒนานวัตกรรมได้ การรอบรู้ในศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง ความพร้อมในการปรับเปลี่ยนเพื่อให้ทำงานใหม่หรือความรู้ใหม่ได้ในอนาคต มีความสนใจในการพัฒนาตนเองและรักความก้าวหน้า การพัฒนาพื้นฐานที่จำเป็นต่อการสร้างความรู้ใหม่และการปรับตัวในด้านต่างๆ เช่น การมีทักษะด้านการบริหารจัดการและการเป็นผู้นำ การมีทักษะด้านภาษาและการสื่อสาร ความสามารถในการรักษาเอกลักษณ์ แต่ขณะเดียวกันสามารถเข้าใจสังคมอื่น และอยู่ร่วมกันได้โดยปกติสุข สิ่งสำคัญที่สุด คือ การปลูกฝังให้นิสิตนักศึกษาตระหนักและให้ความสำคัญในการพัฒนาความคิดของตนเองบนพื้นฐานของการเปลี่ยนแปลงของโลกในอนาคต (ยุทธศาสตร์การพัฒนานิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2560-2564)

คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา โดยฝ่ายพัฒนานิสิตและศิษย์เก่าสัมพันธ์ จึงตระหนักถึงความสำคัญในการพัฒนานิสิตให้มีความสมบูรณ์พร้อมทั้งการมีทักษะด้านวิชาชีพ (Hard Skills) และการมีทักษะคนและสังคม (Soft Skills) ที่จะหล่อหลอมนิสิตคณะวิทยาศาสตร์การกีฬาให้เป็นบัณฑิตในอุดมคติที่สังคมต้องการ โดยได้ดำเนินการจัดโครงการและกิจกรรมที่มุ่งเน้นพัฒนาให้นิสิตมีความรู้และประสบการณ์ในวิชาชีพควบคู่กับการมีระเบียบวินัย มีความรับผิดชอบ มีคุณธรรม จริยธรรม และจิตอาสา มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีและสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ รวมทั้งให้นิสิตได้นำประสบการณ์จากกิจกรรมระหว่างการเรียนรู้ตลอด 4 ปีภายในรั้วคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา สามารถไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาตนเอง ซึ่งมีความสอดคล้องกับการผลิตบัณฑิตที่พึงประสงค์และมีคุณภาพในการพัฒนานิสิตตามกรอบมาตรฐานคุณภาพการศึกษา (TQF) 5 ประการ คือ ด้านคุณธรรมจริยธรรม ด้านความรู้ ด้านทักษะทางปัญญา ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ และด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อเตรียมความพร้อมและพัฒนาให้นิสิตคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา สำเร็จการศึกษาออกไปเป็นบัณฑิตแห่งศตวรรษที่ 21 ที่มีทักษะความรู้ทางวิชาชีพและมีทักษะคนและสังคม (แผนปฏิบัติงานฝ่ายพัฒนานิสิตและศิษย์เก่าสัมพันธ์ คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา, กันยายน พ.ศ. 2562)

รายชื่อผู้บริหารและประธานสาขาวิชา

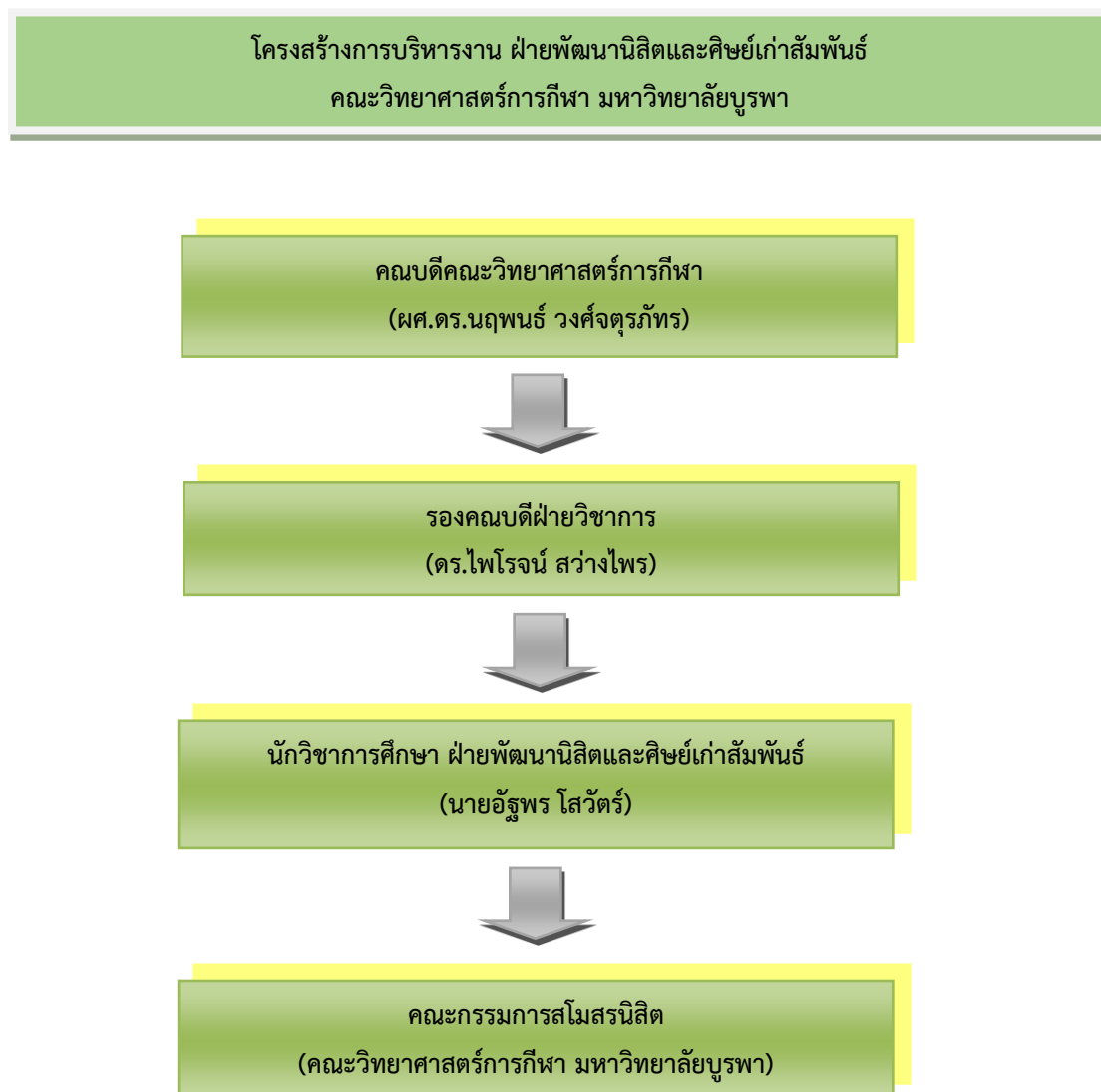
- ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นฤพนธ์ วงศ์จตุรภัทร
คณบดีคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา
- ดร.ไพโรจน์ สว่างไพโร
รองคณบดีฝ่ายวิชาการ
- อาจารย์ปัญญา อินทเจริญ
รองคณบดีฝ่ายบริหาร
- ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฉัตรกมล สิงห์น้อย
รองคณบดีฝ่ายวิจัย บริการวิชาการ และประกันคุณภาพการศึกษา
- ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุกัญญา เจริญวัฒนะ
ประธานสาขาวิชาวิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา ระดับบัณฑิตศึกษา
- ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชนิดา จุลวนิชพงษ์
ประธานสาขาวิชาวิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา ระดับปริญญาตรี
- ดร.วัชชริน ผดุงรัชตาทกิจ
ประธานสาขาวิชาสื่อสารมวลชนทางกีฬา
- ดร.นาคิน คำศรี
ประธานสาขาวิชาการจัดการและการสอนกีฬา

รายชื่อบุคลากรสำนักงานคณบดีคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา

- ฝ่ายพัฒนานิสิตและศิษย์เก่าสัมพันธ์
นายอัฐพร โสวัตร
- ฝ่ายวิชาการ ระดับปริญญาตรี
นางสาวนวลพร ก่อเกียรติวินิช
- ฝ่ายบัณฑิตศึกษา และประกันคุณภาพ
นางสาววนิษา ศรีรอบรู้
- ฝ่ายพัสดุ
นางนันทวรรณ บำรุงเอี่ยมปัญญา
- ฝ่ายการเงิน
นางสาวนิภาพร จั่นแพ
- ฝ่ายบุคคลและงานสารบรรณ
นางสาวชนนิการ์ณ นามชัยยา
- ฝ่ายวิเทศสัมพันธ์และงานประชุม
นางสาวพรรณปพร ศรีเจริญ
- ศูนย์วิสาห์กิจกีฬา

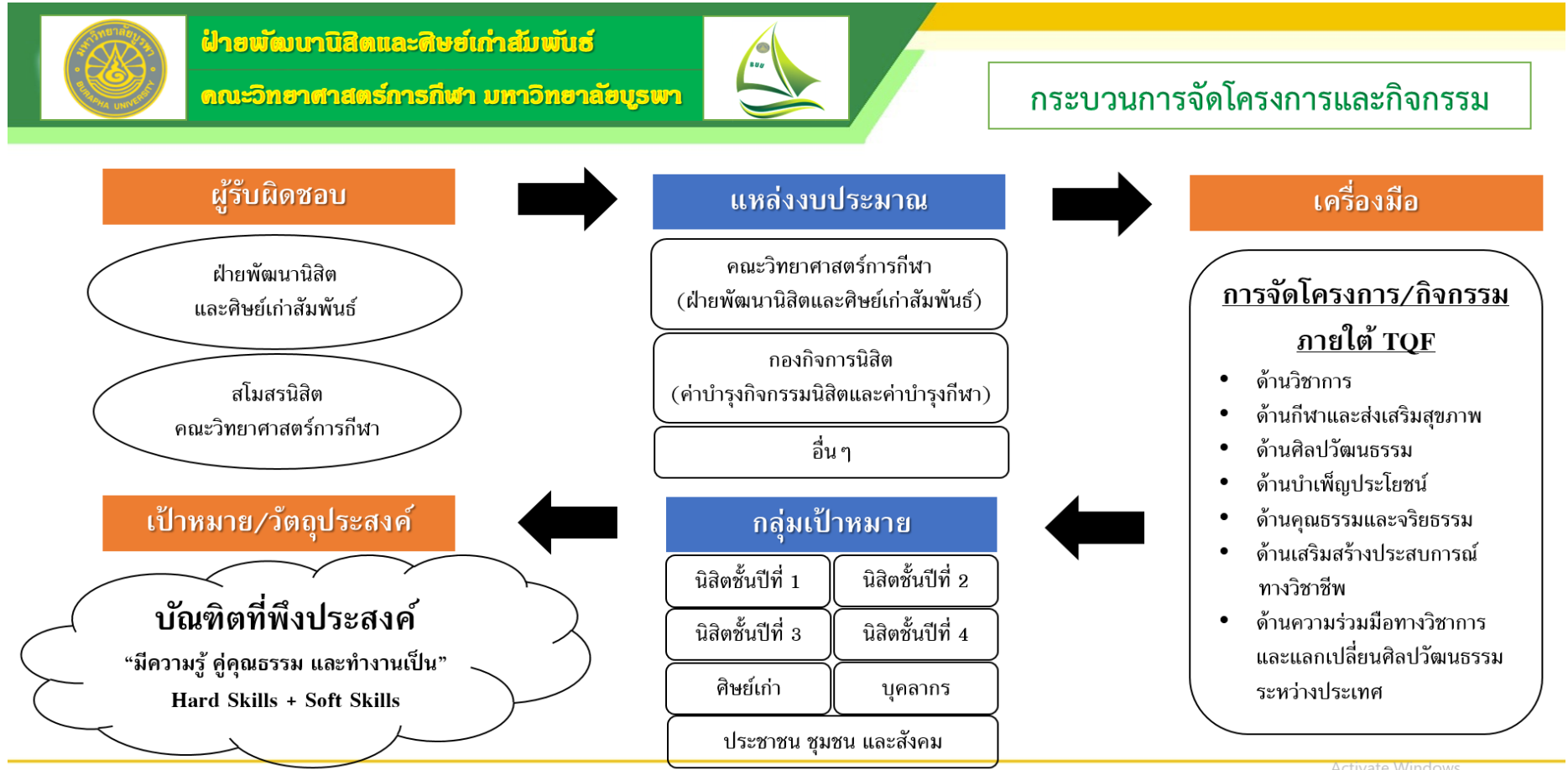
ระบบและกลไกการดำเนินงานของฝ่ายพัฒนานิสิตและศิษย์เก่าสัมพันธ์

1) โครงสร้างการบริหารงาน

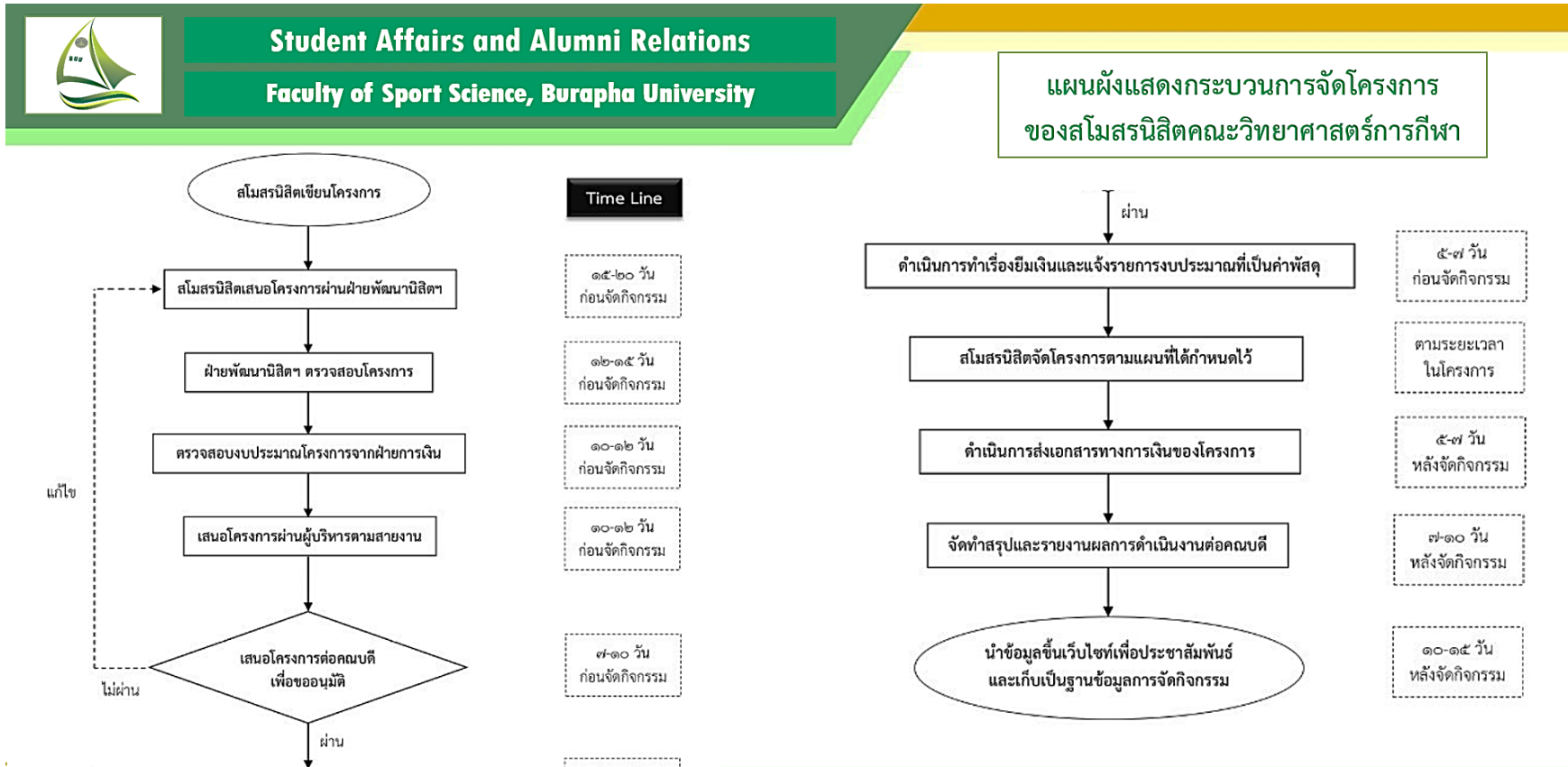
ภาพที่ 2.1 โครงสร้างการบริหารงานฝ่ายพัฒนานิสิตและศิษย์เก่าสัมพันธ์

2) กระบวนการจัดโครงการและกิจกรรม

ภาพที่ 2.2 กระบวนการจัดโครงการและกิจกรรม

3) แผนผังแสดงกระบวนการจัดโครงการและกิจกรรม

ภาพที่ 2.3 แผนผังแสดงกระบวนการจัดโครงการและกิจกรรม

4) วิธีการดำเนินงานโครงการและกิจกรรมตามหลัก PDCA

ฝ่ายพัฒนานิสิตและศิษย์เก่าสัมพันธ์
คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา

วิธีการดำเนินงานตามหลัก PDCA

วงจรมดมมิ่ง

PDCA

เทคนิคของ PDCA แต่ละขั้นตอน

1. เทคนิคการวางแผน P

การวางแผนที่ดี ควรตอบคำถามต่อไปนี้ได้

- มีอะไรบ้างที่ต้องทำ
- ใครทำ
- มีอะไรต้องใช้งบ
- ระยะเวลาในการทำงานแต่ละขั้นตอนเป็นเท่าใด
- ลำดับการทำงานเป็นอย่างไร ควรทำอะไรก่อน-หลัง
- เป้าหมายในการกระทำครั้งนี้คืออะไร

2. เทคนิคขั้นตอนการปฏิบัติ D

- ทำให้ถูกต้องตั้งแต่แรก จะไม่ต้องแก้ไข หรือรับผลเสียจากการกระทำที่ผิดพลาด
- ตรวจสอบทุกขั้นตอน หากพบข้อบกพร่อง
- ให้รีบแก้ไขก่อนที่ความเสียหายจะขยายเป็นวงกว้าง

3. เทคนิคขั้นตอนตรวจสอบ C

- ตรวจสอบวิธีการและระยะเวลาที่ใช้ในการปฏิบัติงานจริง ว่าทำได้ตามแผนหรือไม่
- ตรวจสอบผล ที่ได้ว่าได้ตามเป้าหมายหรือไม่

4. เทคนิคขั้นตอนการดำเนินการให้เหมาะสม A

- หลังจากตรวจสอบแล้ว ถ้าเราทำได้ตามเป้าหมาย ให้รักษาความดีนี้ไว้
- หากตรวจสอบแล้ว พบว่ามีข้อผิดพลาดไม่ว่าในขั้นตอนใดๆ ก็ตาม ให้หาสาเหตุและแก้ไขสาเหตุ
- หากทางปรับปรุง เพื่อให้การปฏิบัติครั้งต่อไปดีขึ้นกว่าเดิม

ภาพที่ 2.4 วิธีการดำเนินงานโครงการและกิจกรรมตามหลัก PDCA

การดำเนินงานการจัดโครงการและกิจกรรม

การดำเนินงานการจัดโครงการและกิจกรรมตามแผนปฏิบัติงานฝ่ายพัฒนานิสิตและศิษย์เก่าสัมพันธ์ ประจำปีงบประมาณ 2562 แบ่งการจัดโครงการและกิจกรรมออกเป็น 7 ด้าน ดังนี้

ด้านวิชาการ

1. โครงการพัฒนาศักยภาพผู้นำนิสิตคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา
2. โครงการประชุมผู้ปกครองและปฐมนิเทศนิสิตใหม่
3. โครงการเตรียมความพร้อมน้องใหม่สู่รั้ววิทยาศาสตร์การกีฬา

ด้านกีฬาและส่งเสริมสุขภาพ

4. โครงการจัดการแข่งขันกีฬา “Sport Science Games SPORTSMANSHIP”
5. โครงการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเครือข่ายวิทยาศาสตร์การกีฬาสัมพันธ์

ด้านศิลปวัฒนธรรม

6. โครงการสืบสานประเพณีสงกรานต์ไทย (วันกตัญญู)
7. โครงการพิธีไหว้ครูคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา
8. โครงการสืบสานประเพณีลอยกระทงและรักษาสิ่งแวดล้อม
9. โครงการทำบุญคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา

ด้านบำเพ็ญประโยชน์

10. โครงการเพื่อนห้องน้องพี่ทำดีร่วมกัน “Sport Science Cleaning Day”
11. โครงการค่ายอาสาพัฒนาสังคม “BUU Sport Science Care”

ด้านคุณธรรมและจริยธรรม

12. โครงการทุนส่งเสริมการศึกษาสำหรับนิสิตคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา
13. โครงการแสดงความยินดีกับนิสิตชั้นปีสุดท้ายที่สำเร็จการศึกษา “Byenior”
14. โครงการสานสายใยสัมพันธ์น้องพี่ศิษย์เก่านิสิตปัจจุบัน “FSS Homecoming Day”
15. โครงการพัฒนานิสิตต้นแบบ “Sport Science Ambassador”

ด้านสร้างเสริมประสบการณ์วิชาชีพ

16. โครงการให้บริการด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาสำหรับนักกีฬาในการแข่งขันรายการต่างๆ (ศูนย์ปฏิบัติการ BUU House, Chon Buri House)

ด้านความร่วมมือทางวิชาการและแลกเปลี่ยนศิลปวัฒนธรรมระหว่างประเทศ

17. กิจกรรมเตรียมความพร้อมและการส่งนิสิตเดินทางไปแลกเปลี่ยนในมหาวิทยาลัยต่างประเทศ

18. กิจกรรมต้อนรับการศึกษาดูงานจากมหาวิทยาลัยต่างประเทศ
19. กิจกรรมต้อนรับอาจารย์และนิสิตแลกเปลี่ยนจากต่างประเทศ

เป้าหมายและวัตถุประสงค์ในการจัดโครงการและกิจกรรมเพื่อพัฒนานิสิต

1) ด้านวิชาการ มีเป้าหมายและวัตถุประสงค์หลัก ดังนี้

- 1.1) เพื่อเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในกระบวนการจัดกิจกรรมพัฒนานิสิต การดำเนินงาน บทบาทหน้าที่ และแนวทางการทำงานของผู้นำนิสิตคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา
- 1.2) เพื่อพัฒนาผู้นำนิสิตให้มีคุณธรรม จริยธรรม และพัฒนาบุคลิกภาพความเป็นผู้นำที่ดี เหมาะสมที่จะเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับนิสิตคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา
- 1.3) เพื่อเสริมสร้างการทำงานเป็นทีม และความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันของผู้นำนิสิต และเพื่อจัดทำแผนการดำเนินงานของสโมสรนิสิตคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา โดยมอบหมายผู้รับผิดชอบ และกำหนดช่วงเวลาและสถานที่ในการจัดกิจกรรมที่ชัดเจน
- 1.4) เพื่อเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจในกระบวนการจัดการเรียนการสอนและการดำเนินงานของคณะให้กับผู้ปกครองและนิสิตใหม่ได้รับทราบ รวมถึงรับฟังข้อเสนอแนะ

2) ด้านกีฬาและส่งเสริมสุขภาพ มีเป้าหมายและวัตถุประสงค์หลัก ดังนี้

- 2.1) เพื่อส่งเสริมการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพและเพื่อเปิดโอกาสให้กับนิสิตคณะวิทยาศาสตร์การกีฬาได้แสดงออกทางทักษะทางด้านกีฬา
- 2.2) เพื่อเสริมสร้างความรัก ความสามัคคี และความสัมพันธ์อันดีระหว่างสมาชิกภายในคณะ รวมถึงความมีน้ำใจนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย
- 2.3) เพื่อเสริมสร้างเครือข่ายและความสัมพันธ์อันดีระหว่างเพื่อนนิสิตต่างคณะภายในมหาวิทยาลัย และเพื่อร่วมวิชาชีพทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาระหว่างสถาบัน โดยใช้กิจกรรมกีฬาเป็นสื่อกลาง นำมาซึ่งความร่วมมือและช่วยเหลือกันในด้านอื่นๆ ต่อไป

3) ด้านศิลปวัฒนธรรม มีเป้าหมายและวัตถุประสงค์หลัก ดังนี้

- 3.1) เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมของสมาชิกภายในคณะ ในการทำกิจกรรมทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม สืบสานรักษามรดกวัฒนธรรมนิยมประเพณีอันดีงามให้ดำรงอยู่คู่กับสังคมไทยต่อไป
- 3.2) เพื่อเสริมสร้างความรัก ความสามัคคี และความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันระหว่างสมาชิกภายในคณะ โดยการทำกิจกรรมร่วมกัน
- 3.3) เพื่อส่งเสริมการสร้างคุณค่าทางด้านจิตใจ ความเป็นสิริมงคล และสร้างขวัญกำลังใจในการศึกษาเล่าเรียนของนิสิต และการจัดการเรียนการสอนให้นิสิตสำเร็จการศึกษา

4) ด้านบำเพ็ญประโยชน์ มีเป้าหมายและวัตถุประสงค์หลัก ดังนี้

- 4.1) เพื่อส่งเสริมและปลูกจิตสำนึก “จิตอาสา” เสียสละเพื่อส่วนร่วม และการทำความดีเพื่อสังคมให้กับนิสิตได้เรียนรู้และปฏิบัติงานจริง ซึ่งประสบการณ์ที่นิสิตได้รับจะเป็นประสบการณ์ที่สำคัญในชีวิตในการพัฒนาตนเองให้มีคุณธรรม จริยธรรม มีจิตอาสา ช่วยเหลือผู้อื่น และเป็นคนดีของสังคม
- 4.2) เพื่อบูรณาการศาสตร์และองค์ความรู้ของคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา ในการให้บริการวิชาการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาโรงเรียนและชุมชนในพื้นที่ภาคตะวันออก เป็นการแสดงถึงความรับผิดชอบต่อสังคมของมหาวิทยาลัย หรือ University Social Responsibility (USR)
- 4.3) เพื่อส่งเสริมและพัฒนาการเรียนการสอน การปรับปรุงพื้นที่สภาพแวดล้อม ส่งเสริมสุขภาพและพัฒนาคุณภาพชีวิตของนักเรียน ให้ได้รับโอกาสทางการศึกษาและเรียนรู้ทักษะ

การดำเนินชีวิต เพื่อสร้างแรงบันดาลใจแก่นักเรียนได้เติบโตไปเป็นผู้ใหญ่ที่ดีในอนาคตและเป็นกำลังที่สำคัญของประเทศชาติต่อไป

5) ด้านคุณธรรมจริยธรรม มีเป้าหมายและวัตถุประสงค์หลัก ดังนี้

5.1) เพื่อปลูกฝังทัศนคติที่ดีในการเป็นนิสิตคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา ความเป็นน้ำใจเป็นนักกีฬา ช่วยเหลือผู้อื่น และมีจิตอาสา

5.2) เพื่อเสริมสร้างความรัก ความสามัคคี และความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน ระหว่างสมาชิกภายในคณะ ได้แก่ คณาจารย์ บุคลากร ศิษย์เก่า และนิสิตปัจจุบันจากการทำกิจกรรมร่วมกัน

5.3) เพื่อแสดงความยินดีและสร้างความภาคภูมิใจให้กับนิสิตรุ่นพี่ที่สำเร็จ การศึกษาและบัณฑิตศิษย์เก่าที่เข้ารับพระราชทานปริญญาบัตร ในการเป็นแบบอย่างที่ดีและเป็นแรงบันดาลใจให้กับนิสิตรุ่นน้อง ได้ประพฤติปฏิบัติตามจนสำเร็จการศึกษาตามที่ได้มุ่งหวังไว้

6) ด้านส่งเสริมประสบการณ์วิชาชีพ มีเป้าหมายและวัตถุประสงค์หลัก ดังนี้

6.1) ประยุกต์การให้บริการวิทยาศาสตร์การกีฬาสำหรับนักกีฬาทีมชาติไทย ในการแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ “Thai House” โดยนำมาใช้ในการให้บริการวิทยาศาสตร์การกีฬา สำหรับนักกีฬาในการแข่งขันกีฬารายการระดับต่างๆ เช่น กีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย กีฬา บุคลากร สกอ. (ทีม ม.บูรพา) กีฬาเยาวชนแห่งชาติ (ทีม จ.ชลบุรี) กีฬาแห่งชาติ (ทีม จ.ชลบุรี)

6.2) ให้บริการด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาและสาขาวิชาอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อพัฒนาและเสริมสร้างสมรรถภาพทางร่างกายและจิตใจของนักกีฬา ทั้งก่อนการแข่งขัน ระหว่างการแข่งขัน และหลังการแข่งขัน ให้มีความพร้อม สามารถทำการแข่งขันได้อย่างเต็มศักยภาพและประสบความสำเร็จ

6.3) เป็นแหล่งฝึกประสบการณ์วิชาชีพด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา และด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ของบุคลากรและนิสิตทั้งในระดับปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษา ในการนำความรู้ไปใช้ฝึกปฏิบัติงานจากประสบการณ์จริง และนำกลับมาพัฒนาการเรียนการสอนต่อไป

7) ด้านความร่วมมือทางวิชาการและแลกเปลี่ยนศิลปวัฒนธรรมระหว่างประเทศ

มีเป้าหมายและวัตถุประสงค์หลัก ดังนี้

7.1) เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ของอาจารย์และนิสิต ในด้านการเรียนการสอน การจัดกิจกรรม การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม กีฬาและด้านอื่นๆ กับ เครือข่ายมหาวิทยาลัยต่างประเทศ ตามบันทึกข้อตกลงความร่วมมือ (MOU)

7.2) เพื่อแลกเปลี่ยน เรียนรู้ และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมและกีฬาไทยไปสู่นานาชาติ

7.3) เพื่อสร้างเครือข่ายความร่วมมือและความสัมพันธ์อันดีในวิชาชีพด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาทั้งในระดับชาติและนานาชาติ

นอกจากนี้ การจัดโครงการและกิจกรรมเพื่อพัฒนานิสิต ยังเป็นการตอบสนองต่อแผนยุทธศาสตร์ของคณะวิทยาศาสตร์การกีฬาและมหาวิทยาลัยบูรพา ในการจัดกิจกรรมนอกหลักสูตรการเรียนการสอนให้กับนิสิตเพื่อผลิตบัณฑิตให้ “มีความรู้ คู่คุณธรรม และทำงานเป็น” พร้อมสำเร็จ การศึกษาออกไปอย่างมีคุณภาพและสามารถสร้างประโยชน์ให้กับสังคมและประเทศชาติได้

ภาระหน้าที่งานของฝ่ายพัฒนานิสิตและศิษย์เก่าสัมพันธ์

1. การจัดโครงการและกิจกรรมเพื่อพัฒนานิสิตให้เป็นบัณฑิตที่พึงประสงค์
 - 1) ด้านวิชาการ
 - 2) ด้านกีฬาและส่งเสริมสุขภาพ
 - 3) ด้านศิลปวัฒนธรรม
 - 4) ด้านบำเพ็ญประโยชน์
 - 5) ด้านคุณธรรมจริยธรรม
 - 6) ด้านสร้างเสริมประสบการณ์วิชาชีพ
 - 7) ด้านความร่วมมือทางวิชาการและแลกเปลี่ยนศิลปวัฒนธรรมระหว่างประเทศ

2. การดูแลการดำเนินงานของสโมสรนิสิต

กระบวนการดูแลการดำเนินงานของสโมสรนิสิต โดยได้จัดทำโครงการพัฒนา ศักยภาพผู้นำนิสิตคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา ประกอบด้วย 3 กิจกรรม ได้แก่

1) กิจกรรมการเลือกตั้งนายกสโมสรนิสิต เพื่อสรรหานายกสโมสรนิสิตผู้ทำหน้าที่เป็นตัวแทนนิสิตคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา โดยส่งเสริมการมีส่วนร่วมตามของนิสิตทุกคนภายในคณะฯ ตามระบอบประชาธิปไตย

2) กิจกรรมการอบรมและสัมมนาเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาศักยภาพ คณะกรรมการสโมสรนิสิต เพื่อเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในกระบวนการดำเนินงานของสโมสรนิสิต ขั้นตอนการจัดโครงการ การบริหารโครงการ การเบิกจ่ายงบประมาณ และการรายงานผล และการอบรมเพื่อพัฒนาผู้นำนิสิตในด้านบุคลิกภาพ คุณธรรมจริยธรรม จิตอาสา และการทำงานเป็นทีม

3) กิจกรรมการส่งมอบงานสโมสรนิสิต เพื่อสรุปปัญหา อุปสรรค และแนวทางการแก้ไขในปี และส่งมอบงานให้กับคณะกรรมการสโมสรนิสิตในปีต่อไป

ทั้งหมดคือกระบวนการดูแลและการให้คำปรึกษาสโมสรนิสิตที่เกิดขึ้นตามขั้นตอนและกระบวนการที่ได้กำหนดขึ้นจากปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะในการทำงานที่ผ่านมา ส่วนในเรื่องขอบเขตการปฏิบัติงานนั้น ในเนื้องานมีความเกี่ยวข้องกับภาระงานหลักในข้อที่ 1 การจัดโครงการและกิจกรรมเพื่อพัฒนานิสิตให้เป็นบัณฑิตที่พึงประสงค์ ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา (TQF) ร่วมกับฝ่ายพัฒนานิสิตฯ เนื่องจากสโมสรนิสิตเป็นกลไกสำคัญในการจัดโครงการและกิจกรรม นอกจากนี้ ยังมีโครงการและกิจกรรมอื่นๆ ที่สโมสรนิสิตจะต้องดำเนินงานร่วมกับองค์การนิสิต กองกิจการนิสิต และหน่วยงานทั้งภายในและภายนอกคณะฯ และมหาวิทยาลัย

3. การให้บริการข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์แก่นิสิต เช่น การเข้าร่วมกิจกรรม การตัดสินใจ ทักษะ การศึกษา กยศ. กรอ. ฯลฯ

โดยมีกระบวนการในการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารลงในกลุ่ม Facebook ของนิสิตแต่ละชั้นปี ซึ่งจะถูกตั้งขึ้นในช่วงการปฐมนิเทศนิสิตใหม่ทุกปี และนิสิตทุกคนจะอยู่ในกลุ่มชั้นปีของตนเอง เช่น กลุ่มวิทยักกีฬา 62 (นิสิตชั้นปีที่ 1), กลุ่มวิทยักกีฬา 61 (นิสิตชั้นปีที่ 2) กลุ่มวิทยักกีฬา 60 (นิสิตชั้นปีที่ 3) และกลุ่มวิทยักกีฬา 59 (นิสิตชั้นปีที่ 4) เป็นต้น โดยข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์แก่นิสิตจะถูกโพสต์ลงในกลุ่มทุกชั้นปี และสามารถสื่อสารโต้ตอบกันได้ระหว่างผู้ส่งสารและผู้สื่อสาร เช่น การหากรรมการตัดสินใจ การรับสมัครอาสาสมัคร ข่าวทุนการศึกษา กยศ. นักศึกษาวิชาทหาร หอพักนิสิต ฯลฯ ซึ่งในการดำเนินงานนี้เป็นช่องทางที่ใช้ติดต่อสื่อสารกับนิสิตจำนวนมากได้ผลดีที่สุด

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1) นนทพันธ์ แยมวงษ์, แววดา เตชาทวิวรรณ และเทอดศักดิ์ ไม้เท้าทอง (2557) ได้ศึกษาเรื่อง การรับรู้และเจตคติเกี่ยวกับการลอกเลียนวรรณกรรมของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบการรับรู้และเจตคติเกี่ยวกับการลอกเลียนวรรณกรรมของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยจำแนกตามตัวแปรเพศ ระดับการศึกษา กลุ่มสาขาวิชา และอายุ รวมทั้งศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้กับเจตคติเกี่ยวกับการลอกเลียนวรรณกรรม ผลการวิจัย สรุปได้ดังนี้ 1) ด้านการรับรู้ พบว่า นิสิตระดับบัณฑิตศึกษามีการรับรู้เกี่ยวกับการลอกเลียนวรรณกรรมโดยรวมอยู่ในระดับมาก และนิสิตที่มีเพศระดับการศึกษา กลุ่มสาขาวิชา และอายุแตกต่างกัน โดยรวมมีการรับรู้เกี่ยวกับการลอกเลียนวรรณกรรมไม่แตกต่างกัน 2) ด้านเจตคติ พบว่า นิสิตระดับบัณฑิตศึกษามีเจตคติเกี่ยวกับการลอกเลียนวรรณกรรมโดยรวมอยู่ในระดับสูง และนิสิตที่มีเพศ ระดับการศึกษา กลุ่มสาขาวิชา และอายุแตกต่างกัน โดยรวมมีเจตคติเกี่ยวกับการลอกเลียนวรรณกรรมไม่แตกต่างกัน และ 3) ด้านความสัมพันธ์ พบว่า การรับรู้เกี่ยวกับการลอกเลียนวรรณกรรมของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับเจตคติเกี่ยวกับการลอกเลียนวรรณกรรม

2) นิตินุมิ ไวยธิตรา, นิสา ชัชกุล และเครือวัลย์ ชัชกุล (2556) ได้ศึกษาเรื่อง การรับรู้คุณภาพการบริการของนักศึกษาต่างชาติที่มีต่อมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตภูเก็ต มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับการรับรู้คุณภาพการบริการของนักศึกษาต่างชาติที่มีต่อมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตภูเก็ต และเปรียบเทียบระดับการรับรู้คุณภาพการบริการของนักศึกษาต่างชาติที่มีต่อมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตภูเก็ต จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ผลการวิจัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 21-25 ปี มีภูมิลำเนาอยู่ในทวีปยุโรป ถิ่นสัญชาติเยอรมัน ระดับการศึกษาปริญญาตรี มีเงินเดือน (ไม่รวมทุนที่ได้รับ) มากกว่า 12,500 บาท ส่วนใหญ่ศึกษาคณะกรรมการบริการและการท่องเที่ยว และเป็นนักศึกษาแลกเปลี่ยน กลุ่มตัวอย่างมีระดับการรับรู้คุณภาพการบริการต่อมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตภูเก็ต ภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีระดับการรับรู้คุณภาพการบริการเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านการให้ความมั่นใจ ด้านการตอบสนองความต้องการ ด้านความน่าเชื่อถือหรือไว้วางใจ ด้านความเป็นรูปธรรมของการบริการ และด้านการเข้าใจการรับรู้ ความต้องการของผู้รับบริการการวิเคราะห์ความแตกต่างระดับการรับรู้คุณภาพการบริการของนักศึกษาต่างชาติที่มีต่อมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตภูเก็ต จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า 1) นักศึกษาต่างชาติที่มีเพศ อายุ สัญชาติ ระดับการศึกษา และประเภทของนักศึกษาแตกต่างกัน มีการรับรู้คุณภาพการบริการ ด้านความเป็นรูปธรรมของการบริการ ด้านความน่าเชื่อถือหรือไว้วางใจ ด้านการตอบสนองความต้องการ ด้านการให้ความมั่นใจ และด้านการเข้าใจการรับรู้ความต้องการของผู้รับบริการ ไม่แตกต่างกัน 2) นักศึกษาต่างชาติที่มีภูมิลำเนาและเงินเดือนแตกต่างกัน มีการรับรู้คุณภาพการบริการในภาพรวม ไม่แตกต่างกัน 3) นักศึกษาต่างชาติที่มีคณะแตกต่างกัน มีการรับรู้คุณภาพการบริการในภาพรวม แตกต่างกัน

3) ประสงค์ ไทยสง่า, พลากร ชาญณรงค์ และสามารถ เขียวปั้น (2550) ได้ศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการบริการของกองพัฒนานักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ใช้วิธีการศึกษาเชิงปริมาณ เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการ

บริการของกองพัฒนานักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม โดยใช้แบบสอบถาม ผลการศึกษาพบว่า ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการบริการของกองพัฒนานักศึกษา ในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง โดยด้านที่พึงพอใจมากที่สุด คือด้านการให้บริการอย่างเสมอภาค รองลงมา คือ ด้านการให้บริการอย่างเพียงพอ ด้านการให้บริการอย่างก้าวหน้า ด้านการให้บริการอย่างต่อเนื่อง ด้านสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการให้บริการอย่างทันเวลา และด้านเจ้าหน้าที่ที่ให้บริการ ตามลำดับ สำหรับผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักศึกษามีต่อการบริการของกองพัฒนานักศึกษา พบว่าเมื่อจำแนกตามเพศและชั้นปีของนักศึกษามีความพึงพอใจต่อการบริการของกองพัฒนานักศึกษาไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อจำแนกตามคณะวิชา พบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการบริการของกองพัฒนานักศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4) บำรุง รอดกร (2549) ได้ศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของนิสิตคณะพลศึกษาที่มีต่องานบริการการศึกษาของคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ใช้วิธีการศึกษาเชิงปริมาณ เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนิสิตคณะพลศึกษาที่มีต่องานบริการการศึกษาของคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามเพศ ชั้นปีที่กำลังศึกษา และสาขาวิชา โดยใช้แบบสอบถาม ผลการวิจัยพบว่า นิสิตคณะพลศึกษามีความพึงพอใจต่องานบริการการศึกษาของคณะพลศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุดคือ ด้านบริการวิชาการ และด้านสื่อการศึกษา นอกนั้นอยู่ในระดับปานกลาง สำหรับผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของนิสิตคณะพลศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีความพึงพอใจต่องานบริการการศึกษาของคณะพลศึกษาโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ส่วนนิสิตที่มีชั้นปีที่ศึกษาต่างกันและสาขาวิชาต่างกัน มีความพึงพอใจต่องานบริการการศึกษาของคณะพลศึกษาโดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5) ชูติมา นิสังกาศ (2559) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาความพึงพอใจของนิสิตบัณฑิตศึกษาที่มีต่อการจัดสภาพแวดล้อมในคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ใช้วิธีการศึกษาเชิงปริมาณ เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความพึงพอใจของนิสิตบัณฑิตศึกษาที่มีต่อการจัดสภาพแวดล้อมในคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกตามเพศและอายุ โดยใช้แบบสอบถาม ผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจของนิสิตบัณฑิตศึกษาที่มีต่อการจัดสภาพแวดล้อมในคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา โดยรวมและรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับมาก โดยเรียงตามอันดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ คือ ด้านการเรียนการสอน, ด้านสังคมกลุ่มเพื่อน, ด้านอาคารสถานที่, ด้านการบริหาร และด้านการจัดการศึกษา สำหรับผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของนิสิตบัณฑิตศึกษาที่มีต่อการจัดสภาพแวดล้อมในคณะศึกษาศาสตร์จำแนกตามเพศ โดยรวมและรายด้านทุกด้านไม่แตกต่างกัน จำแนกตามอายุ โดยรวมไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านอาคารสถานที่ และด้านสังคมกลุ่มเพื่อน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านการบริหาร, ด้านการจัดการศึกษา และด้านการเรียนการสอน ไม่แตกต่างกัน

6) วิชาญ วงษ์สังข์ (2550) ได้ศึกษาเรื่อง การรับรู้และความคิดเห็นของนิสิตต่อการป้องกันปัญหาสารเสพติดในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการรับรู้ของนิสิตต่อการป้องกันปัญหาสารเสพติดในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน และเพื่อศึกษาความคิดเห็นของนิสิตต่อการป้องกันปัญหาสารเสพติดในมหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์

วิทยาเขตบางเขน ผลการวิจัย พบว่า การรับรู้ของนิสิตต่อการป้องกันปัญหาสารเสพติดในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาในแต่ละด้าน พบว่า นิสิตมีการรับรู้ในเรื่องเกี่ยวกับสารเสพติดอยู่ในระดับมาก เนื้อหาที่นิสิตรับรู้มากที่สุด คือ โทษและอันตรายของสารเสพติด เนื้อหาที่รู้น้อยที่สุด ได้แก่ วิธีการให้ความช่วยเหลือ/บำบัดรักษาผู้ติดสารเสพติด นิสิตมีการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับสารเสพติดจากสื่อประชาสัมพันธ์ในระดับปานกลาง สื่อที่นิสิตมีการรับรู้มากที่สุด ได้แก่ สื่อโทรทัศน์ สื่อที่รู้น้อยที่สุด ได้แก่ สื่อประชาสัมพันธ์ของมหาวิทยาลัย และความคิดเห็นของนิสิตต่อการป้องกันปัญหาสารเสพติดในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน โดยรวมอยู่ในระดับมาก สภาพแวดล้อมในสังคมที่เป็นสาเหตุทำให้ปัญหาสารเสพติดมีเพิ่มมากขึ้น นิสิตมีความเห็นว่าสาเหตุมากที่สุดจากแหล่งสถานบริการบันเทิงยามค่ำ ค่ำคืน มีความเห็นว่าสาเหตุน้อยที่สุด ได้แก่ การลอกเลียนแบบศิลปินดารามีชื่อเสียง ด้านสถานที่ที่เหมาะสมต่อการจัดกิจกรรมการป้องกันปัญหาสารเสพติด ได้แก่ อาคารศูนย์เรียนรวม มีความเหมาะสมน้อยที่สุด ได้แก่ บริเวณสนามกีฬา และด้านรูปแบบและแนวคิดการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับการป้องกันปัญหาสารเสพติด นิสิตมีความเห็นว่าการเผยแพร่ความรู้ข่าวสารและกิจกรรมเรื่องสารเสพติดดีที่สุด ได้แก่ การผลิตรายการโทรทัศน์/ประชาสัมพันธ์ผ่าน KU Channel นิสิตมีความเห็นว่าดีน้อยที่สุด ได้แก่ การจัดเวทีอภิปรายระดมความคิดเห็นในการแก้ไขปัญหาสารเสพติด

7) สุกัญญา สีเขียว (2553) ได้ศึกษาเรื่อง ปัญหาการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตศรีราชา มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบปัญหาการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตศรีราชา จำแนกตามเพศและสาขาวิชาที่ศึกษา โดยใช้แบบสอบถาม ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตของนิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์ศรีราชา โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทั้ง 4 ด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ ด้านเสริมสร้างทักษะวิชาการหรือวิชาชีพ ด้านคุณธรรมหรือค่านิยม ด้านพัฒนาบุคลิกภาพ และด้านเสริมสร้างพัฒนาสุขภาพ สำหรับผลการเปรียบเทียบพบว่า นิสิตชายและหญิง มีปัญหาการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตในแต่ละด้านโดยรวมไม่แตกต่างกัน ส่วนนิสิตที่ศึกษาอยู่ในสาขาวิชาต่างกัน มีปัญหาการเข้าร่วมกิจกรรมโดยรวมและรายด้านทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

8) สาริณี ช่างเจริญ (2557) ได้ศึกษาเรื่อง การรับรู้ข้อมูลจากสื่อประชาสัมพันธ์ หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพาของประชาชนในพื้นที่อำเภอเมืองชลบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการรับรู้ข้อมูลจากสื่อประชาสัมพันธ์ ศึกษาการเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายของสื่อประชาสัมพันธ์ และเปรียบเทียบการรับรู้ข้อมูลจากสื่อประชาสัมพันธ์ หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิตของประชาชนในพื้นที่อำเภอเมืองชลบุรี ผลการศึกษา พบว่า ประชาชนในพื้นที่อำเภอเมืองชลบุรี มีการรับรู้ข้อมูลเนื้อหาสื่อประชาสัมพันธ์หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจในระดับมาก ผลการเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายของสื่อประชาสัมพันธ์ พบว่า กลุ่มเป้าหมายส่วนใหญ่เคยได้รับข้อมูลข่าวสารจากสื่อประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อมวลชน ประเภทยุทธศาสตร์และสื่อวิทยุ, ผ่านสื่อสิ่งพิมพ์ ประเภทยุทธศาสตร์, แผ่นพับและใบปลิว, ผ่านสื่อสมัยใหม่ ประเภทยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยบูรพา และเว็บไซต์ของวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ ส่วนผลการเปรียบเทียบการรับรู้ข้อมูลจากสื่อประชาสัมพันธ์หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

พบว่า ประชาชนที่มีอายุ อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ระดับการศึกษา ประเภทของสื่อที่เข้าถึงที่ต่างกัน มีการรับรู้ข้อมูลจากสื่อประชาสัมพันธ์หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิตแตกต่างกัน ส่วนประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีการรับรู้ข้อมูลจากสื่อประชาสัมพันธ์หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

9) ขวัญชัย พะยอม (2550) ได้ศึกษาเรื่อง แนวทางพัฒนาการจัดกิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร ใช้วิธีการศึกษาเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการจัดกิจกรรมนักศึกษาและแนวทางพัฒนาการจัดกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร โดยใช้แบบสอบถาม และการสนทนากลุ่ม ผลการวิจัยพบว่า สภาพการจัดกิจกรรมนักศึกษา ในภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายกิจกรรม พบว่าอยู่ในระดับปานกลางทุกกิจกรรม ทั้งกิจกรรมกีฬา ศิลปวัฒนธรรม การเมือง วิชาการ และการบำเพ็ญประโยชน์และอาสาพัฒนา ผลการวิเคราะห์ปัญหาการจัดกิจกรรมนักศึกษา พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายกิจกรรม พบว่าอยู่ในระดับปานกลาง 4 กิจกรรม และมี 1 กิจกรรม อยู่ในระดับมาก คือ กิจกรรมวิชาการ

10) สุพรรณิ อินทรบุญสม (2552) ได้ศึกษาเรื่อง แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง ใช้วิธีการศึกษาเชิงปริมาณ เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามเพศ ชั้นปี คณะ หน่วยกิตสะสม และลักษณะการพักอาศัย โดยใช้แบบสอบถาม ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง มีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษามีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา ด้านการติดต่อสัมพันธ์ ด้านการพัฒนาตนเอง และด้านการช่วยเหลือสังคมอยู่ในระดับมาก ยกเว้น ด้านการประกอบอาชีพ นักศึกษามีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาในระดับปานกลาง ผลการเปรียบเทียบจำแนกตามเพศ คณะ ที่ศึกษา หน่วยกิตสะสม และลักษณะการพักอาศัย จะมีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาโดยรวมไม่แตกต่างกัน แต่นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในระดับชั้นปีที่แตกต่างกัน จะมีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ เรื่อง การรับรู้ที่มีต่อการดำเนินงานด้านการพัฒนานิสิตนักศึกษาแบบองค์รวมของนิสิตคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) แบบสำรวจ (Survey Research) ซึ่งได้กำหนดขั้นตอนและวิธีการศึกษาวิจัย ดังนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 ขั้นตอนในการสร้างและการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.5 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นิสิตคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา ชั้นปีที่ 1-4 จำนวน 860 คน

กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา ชั้นปีที่ 1-4 โดยคำนวณจำนวนกลุ่มตัวอย่างจากเกณฑ์ของบุญชม ศรีสะอาด (2556) ดังนี้

- จำนวนประชากรทั้งหมดเป็นหลักร้อยละ ขนาดกลุ่มตัวอย่าง 15-30%
- จำนวนประชากรทั้งหมดเป็นหลักพัน ขนาดกลุ่มตัวอย่าง 10-15%
- จำนวนประชากรทั้งหมดเป็นหลักหมื่น ขนาดกลุ่มตัวอย่าง 5-10%

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีจำนวนประชากรทั้งหมด 860 คน ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาทั้งหมด 264 คน (คิดเป็น 30.7% ของจำนวนประชากรทั้งหมด) ซึ่งมาจากการใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างของประชากรโดยไม่ใช้ความน่าจะเป็น (Nonprobability Sampling) เป็นการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบโควตา (Quota Sampling) คือ เลือกกลุ่มตัวอย่างโดยคำนึงถึงสัดส่วนองค์ประกอบของประชากร ได้แก่ เพศ สาขาวิชา และชั้นปี (แบ่งตามกลุ่มนิสิตคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา 4 ชั้นปีๆ ละ 66 คน แต่ละชั้นปี จะประกอบด้วย 3 สาขาวิชาๆ ละ 22 คน เป็นเพศชาย 11 คน และหญิง 11 คน) และเลือกแบบบังเอิญจนครบตามจำนวนสัดส่วนที่ต้องการ ซึ่งผู้วิจัยจะแจกแบบสอบถามให้กับกลุ่มตัวอย่างที่พบโดยบังเอิญจนครบจำนวนที่กำหนดตามจำนวนโควตาแบ่งเป็นส่วนย่อย บริเวณพื้นที่คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยดำเนินการสร้างเครื่องมือตามขั้นตอน ดังนี้

1) ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาและวิเคราะห์แนวคิดทฤษฎีและเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้ที่มีต่อการดำเนินงานด้านการพัฒนานิสิตนักศึกษาแบบองค์รวมของนิสิต เพื่อนำมาเป็นกรอบในการสร้างเครื่องมือในการวิจัย

2) แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ

แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นใหม่ โดยอ้างอิงจากการทบทวนวรรณกรรมและประยุกต์มาจากแนวทางการพัฒนานิสิตนักศึกษาแบบองค์รวมของยุทธศาสตร์การพัฒนานิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2560-2564 (สำนักส่งเสริมและพัฒนาศกยภาพนิสิต, สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2561)

สำหรับการศึกษาวิจัย เรื่อง การรับรู้ที่มีต่อการดำเนินงานด้านการพัฒนานิสิตนักศึกษาแบบองค์รวมของนิสิตคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา จะใช้แบบสอบถามให้เลือกตอบด้วยมาตราส่วนประมาณค่าเป็นตัวเลข (Rating Scale) ทั้งนี้ ผู้วิจัยจึงเลือกใช้จำนวนระดับมาตราส่วนเป็น 5 ระดับ และใช้เกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ยของระดับการรับรู้เป็น 5 ช่วง เพื่อให้ได้เครื่องมือในการวิจัย จำนวน 1 ฉบับ ดังนี้

คะแนน 1	หมายถึง	มีการรับรู้อยู่ในระดับน้อยที่สุด
คะแนน 2	หมายถึง	มีการรับรู้อยู่ในระดับน้อย
คะแนน 3	หมายถึง	มีการรับรู้อยู่ในระดับปานกลาง
คะแนน 4	หมายถึง	มีการรับรู้อยู่ในระดับมาก
คะแนน 5	หมายถึง	มีการรับรู้อยู่ในระดับมากที่สุด

ส่วนการแปลความหมายข้อมูลในแบบสอบถามการศึกษาครั้งนี้ เกณฑ์ในการแปลความหมายตามการตอบในระดับการรับรู้ 5 ระดับ โดยผู้วิจัยได้ใช้ค่าคะแนนสูงสุดลบด้วยค่าคะแนนต่ำสุด แล้วหารด้วย 3 ระดับภาคชั้น ดังนี้

$$\text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} = \frac{X_{\max} - X_{\min}}{\text{number of class}}$$

$$\begin{aligned} \text{ซึ่งแทนค่าได้} &= \frac{5 - 1}{3} \\ &= 1.33 \end{aligned}$$

การแปลความหมายของคะแนน ผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์สำหรับการแปลคะแนนความหมายของแบบสอบถาม ดังนี้

ระดับคะแนนเฉลี่ย	ความหมาย
1.00 - 2.33	มีการรับรู้อยู่ในระดับน้อย
2.34 - 3.67	มีการรับรู้อยู่ในระดับปานกลาง
3.68 - 5.00	มีการรับรู้อยู่ในระดับมาก

3.3 ขั้นตอนในการสร้างและการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1) ศึกษาข้อมูลจากเอกสาร ตำรา วารสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพร้อมทั้งขอคำแนะนำจากผู้มีความรู้ความสามารถ เพื่อนำมาสร้างแบบวัดครั้งนี้

2) ศึกษายุทธศาสตร์การพัฒนานิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2560-2564 ของสำนักส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพนักศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (2561) และปรับปรุงให้เหมาะสมกับแบบสอบถามและกลุ่มตัวอย่าง

3) นำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยจัดทำแล้วไปเสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อตรวจสอบแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้อง

4) นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้ว เสนอผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา จำนวน 3 ท่าน จากนั้นนำมาปรึกษากับผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อปรับปรุงให้มีความชัดเจน ก่อนนำไปทดลองใช้

5) นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 ชุด เพื่อวิเคราะห์หาความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาครอนบัก (Cronbach Alpha Coefficient) (บุญชม ศรีสะอาด, 2532) ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์ที่ได้จะแสดงถึงระดับความคงที่ของผลการตอบแบบสอบถามโดยจะมีค่าระหว่าง 0 ถึง 1 ค่าที่ได้ใกล้เคียงกับ 1 มาก แสดงว่ามีความเชื่อถือได้มาก

การหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยได้ดำเนินการหาความตรงของเนื้อหา (Content Validity) และค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

1) การหาค่าความตรงเชิงเนื้อหา ผู้วิจัยดำเนินการ ดังนี้

1.1 ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามส่งให้ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการสร้างเครื่องมือวิจัยและผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมพัฒนานิสิตและหัวหน้างาน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องด้านโครงสร้างของเนื้อหา พร้อมทั้งพิจารณาความถูกต้องชัดเจนของภาษาที่ใช้ (Content Validity) จำนวน 3 ท่าน ได้แก่

1.1.1 ผศ.ดร.นฤพนธ์ วงศ์จตุรภัทร ตำแหน่ง คณบดีคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา

1.1.2 ดร.ไพโรจน์ สว่างไพโร ตำแหน่ง รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

1.1.3 นายธนเดช วัฒนไชย ตำแหน่ง ผู้อำนวยการกองกิจการนิสิต

เพื่อทำการตรวจสอบความถูกต้องในเนื้อหาของข้อคำถามในแต่ละข้อว่าตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยครั้งนี้หรือไม่ ได้ประเมินในลักษณะ ดังนี้

ให้คะแนน +1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์

ให้คะแนน 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์หรือไม่

ให้คะแนน -1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามไม่มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์

1.2 ผู้วิจัยนำผลจากผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) ดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC	แทน	ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์
$\sum R$	แทน	ผลรวมของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

วิธีการแปลผล คือ ข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50-1.00 คัดเลือกไว้ใช้ได้ ส่วนข้อคำถามที่มีค่า IOC ต่ำกว่า 0.50 พิจารณาปรับปรุงหรือตัดทิ้ง ทั้งนี้ ผลการวิเคราะห์ค่า IOC มีข้อคำถามที่ผ่านเกณฑ์ (มีค่ามากกว่า 0.50) จำนวน 35 ข้อ และแก้ไขให้เหมาะสมตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญ เพื่อให้มีความถูกต้องด้านโครงสร้างเนื้อหาและภาษา และเพื่อให้มีความสมบูรณ์เกิดความเข้าใจแก่ผู้ตอบ และสามารถวัดได้ตรงกับเรื่องที่ต้องการศึกษา จึงรวบรวมข้อคำถามที่ปรับปรุงแก้ไข แล้วใช้เป็นแบบสอบถามฉบับทดลองใช้เพื่อนำไปใช้ขั้นต่อไป

1) ดำเนินการปรับแก้แบบสอบถามหลังการหาค่า IOC แล้วนำไปทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 ราย ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจริงที่ใช้ในการวิจัย ซึ่งได้แก่ นิสิตคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) ด้วยการหาค่าความสอดคล้องภายในของค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีการของ Cronbach ซึ่งได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.7

2) ดำเนินการแก้ไขแบบสอบถามอีกครั้งให้สมบูรณ์ ก่อนดำเนินการจัดพิมพ์และใช้เป็นแบบสอบถามการวิจัยฉบับสมบูรณ์ เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง โดยมีขั้นตอนดังนี้

1) การสร้างและพัฒนาแบบสอบถาม มีขั้นตอนดังนี้

1.1) ศึกษาแนวคิดทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และเอกสารต่างๆ จากนั้นนำมากำหนดกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

1.2) กำหนดนิยามศัพท์เฉพาะของคุณลักษณะแต่ละด้าน เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

1.3) สร้างข้อคำถามให้ครอบคลุมสิ่งที่ต้องการวัดแต่ละด้าน ซึ่งผู้วิจัยสร้างเอง โดยอิงจากเนื้อหาที่มีความสำเร็จของนิสิตตามแนวทางการพัฒนานิสิตนักศึกษาแบบองค์รวมของยุทธศาสตร์การพัฒนานิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา มีทั้งหมด 4 ด้าน ได้แก่ 1. ด้านผู้นำของสถาบัน 2. ด้านวัฒนธรรมของสถาบัน 3. ด้านการเรียนรู้ของนิสิต 4. ด้านความผูกพันของนิสิต จากนั้น นำข้อมูลทั้งหมดที่รวบรวมได้มาทำการวิเคราะห์ และสรุปรายละเอียดรูปแบบการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1.4) นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ตรวจสอบความสอดคล้อง ครอบคลุมของเนื้อหา และความชัดเจนของข้อคำถาม โดยนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Item Objective Conguence Index : IOC) และพิจารณาเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง ตั้งแต่ .5-1.0 สำหรับข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง น้อยกว่า .5 นำไปปรับปรุงและแก้ไข (สมนึก ภัททิยธนี. 2560)

1.5) นำเครื่องมือไปทดลองใช้ (Try-Out) กับนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา จำนวน 30 คน กับตัวแทนนิสิตที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ซึ่งได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.7

2) การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้ศึกษาวิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างวันที่ 20 กุมภาพันธ์ - 31 มีนาคม 2563 โดยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ตามลักษณะเครื่องมือ ดังนี้

2.1) โดยนำแบบสอบถามสำหรับนิสิต ใช้วิธีประสานกับอาจารย์ที่ปรึกษาของแต่ละสาขาและชั้นปี เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการแจกแบบสอบถาม และนัดหมายวันเวลาที่จะมาขอรับแบบสอบถามคืน

2.2) นำแบบสอบถามดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง โดยการชี้แจงให้คำปรึกษารายละเอียดผู้ให้ข้อมูลด้วย พร้อมเก็บรวบรวมแบบสอบถามด้วยตนเอง

2.3 รวบรวมและตรวจสอบความเรียบร้อยของข้อมูลแบบสอบถามแต่ละชุด ทำรหัส เพื่อไม่ให้เกิดการบันทึกข้อมูลซ้ำ และนำข้อมูลมาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติต่อไป

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้ศึกษาวิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการคำนวณข้อมูลทางสถิติด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ ในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาค่าสถิติ ดังนี้

1) ข้อคำถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล เป็นการสอบถามข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นนิสิต ได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้นปี และสาขาวิชาที่เรียน จากนั้น นำมาวิเคราะห์โดยการหาความถี่และร้อยละ (Frequency & Percentage)

2) ข้อคำถามเพื่อประเมินผลการรับรู้ มีทั้งหมด 4 ด้าน ได้แก่ 1. ด้านผู้นำของสถาบัน 2. ด้านวัฒนธรรมของสถาบัน 3. ด้านการเรียนรู้ของนิสิต 4. ด้านความผูกพันของนิสิต จะได้ผลระดับของการรับรู้ จากนั้น นำมาวิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D.)

3) ข้อมูลการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคล นำมาวิเคราะห์เปรียบเทียบโดยใช้สถิติแบบไม่มีพารามิเตอร์ (Non-parametric Statistics) โดยตัวแปร 2 กลุ่ม คือ เพศ ใช้การทดสอบของแมน-วิทนี ยู (Mann-Whitney U Test) และตัวแปรมากกว่า 2 กลุ่ม คือ อายุ ระดับชั้นปี และสาขาวิชาที่เรียน ใช้การทดสอบของครัสคาลและวัลลิส (Kruskal Wallis Test)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาวิจัย เรื่อง การรับรู้ที่มีต่อการดำเนินงานด้านการพัฒนานิสิตนักศึกษาแบบองค์รวมของนิสิตคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาให้ทราบถึงการรับรู้และเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลที่มีต่อการดำเนินงานด้านการพัฒนานิสิตนักศึกษาแบบองค์รวมของคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา กลุ่มตัวอย่างของประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ นิสิตคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา จำนวน 264 คน ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้รับจากแบบสอบถาม จำนวน 264 ชุด มาวิเคราะห์โดยนำเสนอผลการวิเคราะห์ในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยาย ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ตอน ตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ข้อมูลการรับรู้ที่มีต่อการดำเนินงานด้านการพัฒนานิสิตนักศึกษาแบบองค์รวมของนิสิตคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา ในมิติความสำเร็จของนิสิต 4 ด้าน ได้แก่ ด้านภาวะผู้นำของสถาบัน ด้านวัฒนธรรมของสถาบัน ด้านการเรียนรู้ของนิสิต และด้านความผูกพันของนิสิต

ตอนที่ 3 ข้อมูลการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลที่มีต่อการรับรู้ในการดำเนินงานด้านการพัฒนานิสิตนักศึกษาแบบองค์รวมของนิสิตคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

\bar{X}	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean)
S.D.	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
n	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
Mann-Whitney U Test	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม
Kruskal Wallis Test	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม
p	แทน	ค่าความน่าจะเป็นของความคลาดเคลื่อน
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

จากการสำรวจการรับรู้จากผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งได้แก่ นิสิตคณะวิทยาศาสตร์การกีฬามหาวิทยาลัยบูรพา จำนวน 264 คน ได้ข้อมูลประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งประกอบด้วยเพศ ชั้นปีศึกษา สาขาวิชาที่ศึกษา และอายุ ดังแสดงรายละเอียดในตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละของข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม (n = 264)

ข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	132	50.00
หญิง	132	50.00
ชั้นปีที่ศึกษา		
ชั้นปีที่ 1	66	25.00
ชั้นปีที่ 2	66	25.00
ชั้นปีที่ 3	66	25.00
ชั้นปีที่ 4	66	25.00
สาขาวิชาที่ศึกษา		
วิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา	88	33.33
สื่อสารมวลชนทางกีฬา	88	33.33
การจัดการและการสอนกีฬา	88	33.33
อายุ		
18 ปี	11	4.17
19 ปี	56	21.21
20 ปี	64	24.24
21 ปี	64	24.24
22 ปี	55	20.83
23 ปี	14	5.30

จากตารางที่ 4.1 แสดงถึงจำนวนและร้อยละของข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศชาย จำนวน 132 คน (ร้อยละ 50) และเป็นเพศหญิง จำนวน 132 คน (ร้อยละ 50)

ซึ่งเมื่อพิจารณาจำแนกตามชั้นปีที่ศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 1 จำนวน 66 คน (ร้อยละ 25) ศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 2 จำนวน 66 คน (ร้อยละ 25) ศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 3 จำนวน 66 คน (ร้อยละ 25) และศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 4 จำนวน 66 คน (ร้อยละ 25)

สำหรับสาขาวิชาที่ศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามศึกษาอยู่ในสาขาวิชาวิทยาศาสตร์การ ออกกำลังกายและการกีฬา จำนวน 88 คน (ร้อยละ 33.33) สาขาวิชาสื่อสารมวลชนทางกีฬา จำนวน 88 คน (ร้อยละ 33.33) และสาขาวิชาการจัดการและการสอนกีฬา จำนวน 88 คน (ร้อยละ 33.33)

และส่วนสุดท้าย อายุของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีอายุ 20 ปี และอายุ 21 ปี จำนวน 64 คน (ร้อยละ 24.24) เท่ากันทั้งสองกลุ่มอายุ รองลงมาอายุ 19 ปี จำนวน 56 คน (ร้อยละ 21.21) อายุ 22 ปี จำนวน 55 คน (ร้อยละ 20.83) อายุ 23 ปี จำนวน 14 คน (ร้อยละ 5.30) และลำดับสุดท้ายอายุ 18 ปี จำนวน 11 คน (ร้อยละ 4.17)

ตอนที่ 2 ข้อมูลการรับรู้ที่มีต่อการดำเนินงานด้านการพัฒนานิสิตนักศึกษาแบบองค์รวมของนิสิตคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา ในมิติความสำเร็จของนิสิต 4 ด้าน ได้แก่ ด้านภาวะผู้นำของสถาบัน ด้านวัฒนธรรมของสถาบัน ด้านการเรียนรู้ของนิสิต และด้าน ความผูกพันของนิสิต

ตารางที่ 4.2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการรับรู้ที่มีต่อการดำเนินงานด้านการ พัฒนานิสิตนักศึกษาแบบองค์รวมของนิสิตคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา (n=264)

มิติความสำเร็จของนิสิตแบบองค์รวม	\bar{X}	S.D.	แปลความหมาย ระดับความคิดเห็น
1. ด้านผู้นำของสถาบัน (Institutional Leadership)	3.75	.65	มาก
2. ด้านวัฒนธรรมของสถาบัน (Institutional Culture)	3.83	.62	มาก
3. ด้านการเรียนรู้ของนิสิต (Student Learning)	3.83	.63	มาก
4. ด้านความผูกพันของนิสิต (Student Engagement)	3.89	.67	มาก
รวม	3.83	.57	มาก

จากตารางที่ 4.2 แสดงถึงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการรับรู้ที่มีต่อการดำเนินงานด้านการพัฒนานิสิตนักศึกษาแบบองค์รวมของนิสิตคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา พบว่า มีระดับการรับรู้โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.83$, S.D. = .57) ซึ่งจัดเรียงจากค่าเฉลี่ย มากไปน้อยได้ดังนี้ ด้านความผูกพันของนิสิต (Student Engagement) ($\bar{X} = 3.89$, S.D. = .67) รองลงมา คือ ด้านการเรียนรู้ของนิสิต (Student Learning) ($\bar{X} = 3.83$, S.D. = .63) ด้านวัฒนธรรมของสถาบัน (Institutional Culture) ($\bar{X} = 3.83$, S.D. = .62) และด้านผู้นำของสถาบัน (Institutional Leadership) ($\bar{X} = 3.75$, S.D. = .65) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการรับรู้ที่มีต่อการดำเนินงานด้านการพัฒนานิสิตนักศึกษาแบบองค์รวมของนิสิตคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา ด้านผู้นำของสถาบัน (Institutional Leadership) (n=264)

มิติความสำเร็จของนิสิตแบบองค์รวม : ด้านผู้นำของสถาบัน (Institutional Leadership)	\bar{X}	S.D.	แปลความหมาย ระดับความคิดเห็น
1.1 ผู้บริหารให้ความสำคัญและสนับสนุนในการดำเนินงานด้านการพัฒนานิสิต	3.83	.76	มาก
1.2 ผู้บริหารสร้างความตระหนักและการมีส่วนร่วมตั้งแต่ระดับผู้บริหาร ประธานสาขาวิชา อาจารย์ บุคลากร และนิสิต ในการดำเนินงานด้านการพัฒนานิสิต	3.81	.75	มาก
1.3 ผู้บริหารจัดทำวิสัยทัศน์ พันธกิจ นโยบาย ยุทธศาสตร์ และแผนงานโครงการในการดำเนินงานด้านการพัฒนานิสิตโดยการกำหนดความสำเร็จของนิสิตได้อย่างชัดเจน	3.85	.77	มาก
1.4 ผู้บริหารมีการสื่อสารให้ประธานสาขาวิชา อาจารย์ บุคลากร และนิสิตภายในคณะได้รับรู้ในการดำเนินงานด้านการพัฒนานิสิต	3.83	.78	มาก
1.5 ความสอดคล้องและเหมาะสมในการจัดสรรงบประมาณในการดำเนินงานด้านการพัฒนานิสิต	3.62	.85	มาก
1.6 ความสอดคล้องและเหมาะสมในการจัดสรรเทคโนโลยีในการดำเนินด้านการพัฒนานิสิต	3.61	.86	มาก
1.7 ความสอดคล้องและเหมาะสมในการจัดสรรบุคลากรที่รับผิดชอบในการดำเนินงานด้านการพัฒนานิสิต	3.75	.79	มาก
1.8 ความสอดคล้องและเหมาะสมในการจัดสรรวัสดุ อุปกรณ์ และเครื่องมือต่างๆ ในการดำเนินงานด้านการพัฒนานิสิต	3.67	.81	มาก
1.9 คณะกรรการเก็บรวบรวมข้อมูล การติดตาม และการดำเนินงานให้บรรลุจุดมุ่งหมายในด้านการพัฒนานิสิต	3.79	.75	มาก
รวม	3.75	.65	มาก

จากตารางที่ 4.3 แสดงถึงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการรับรู้ที่มีต่อการดำเนินงานด้านการพัฒนานิสิตนักศึกษาแบบองค์รวมของนิสิตคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา ด้านผู้นำของสถาบัน (Institutional Leadership) พบว่า ระดับการรับรู้โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.75$, S.D. = .65)

เมื่อพิจารณาจากกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามที่ได้ทำการสำรวจการรับรู้ในมิติความสำเร็จของนิสิตแบบองค์รวม : ด้านผู้นำของสถาบัน (Institutional Leadership) พบว่า ทั้งหมด

มีการรับรู้อยู่ในระดับมาก โดยข้อที่นิสิตมีการรับรู้มากที่สุด คือ ผู้บริหารจัดการทำวิสัยทัศน์ พันธกิจ นโยบาย ยุทธศาสตร์ และแผนงานโครงการในการดำเนินงานด้านการพัฒนานิสิตโดยการกำหนดความสำเร็จของนิสิตไว้อย่างชัดเจน ($\bar{X} = 3.85$, S.D. = .77) รองลงมา คือ ผู้บริหารให้ความสำคัญและสนับสนุนในการดำเนินงานด้านการพัฒนานิสิต ($\bar{X} = 3.83$, S.D. = .76) และผู้บริหารมีการสื่อสารให้ประธานสาขาวิชา อาจารย์ บุคลากร และนิสิตภายในคณะได้รับรู้ในการดำเนินงานด้านการพัฒนานิสิต ($\bar{X} = 3.83$, S.D. = .78) และอันดับที่ 3 คือ ผู้บริหารสร้างความตระหนักและการมีส่วนร่วมตั้งแต่ระดับผู้บริหาร ประธานสาขาวิชา อาจารย์ บุคลากร และนิสิต ในการดำเนินงานด้านการพัฒนานิสิต ($\bar{X} = 3.81$, S.D. = .78) ตามลำดับ ส่วนอันดับสุดท้าย คือ ความสอดคล้องและเหมาะสมในการจัดสรรเทคโนโลยีในการดำเนินงานด้านการพัฒนานิสิต ($\bar{X} = 3.61$, S.D. = .86)

ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการรับรู้ที่มีต่อการดำเนินงานด้านการพัฒนานิสิตนักศึกษาแบบองค์รวมของนิสิตคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา ด้านวัฒนธรรมของสถาบัน (Institutional Culture) (n=264)

มิติความสำเร็จของนิสิตแบบองค์รวม : ด้านวัฒนธรรมของสถาบัน (Institutional Culture)	\bar{X}	S.D.	แปลความหมาย ระดับความคิดเห็น
2.1 คณะได้กำหนดวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนในการดำเนินงานด้านการพัฒนานิสิต	3.89	.72	มาก
2.2 คณะได้ถ่ายทอดวัตถุประสงค์ในการดำเนินงานด้านการพัฒนานิสิตไปสู่แผนงานโครงการ กิจกรรมและการดำเนินงานต่างๆ ภายในชั้นเรียน	3.80	.72	มาก
2.3 คณะได้ถ่ายทอดวัตถุประสงค์ในการดำเนินงานด้านการพัฒนานิสิตไปสู่แผนงานโครงการ กิจกรรมและการดำเนินงานต่างๆ ภายนอกชั้นเรียน	3.77	.77	มาก
2.4 ผู้บริหาร อาจารย์ บุคลากร และนิสิต ตระหนักและเข้าใจถึงองค์ประกอบในการดำเนินงานด้านการพัฒนานิสิตทั้งการพัฒนาทักษะวิชาชีพ (Hard Skill) ควบคู่กับการพัฒนาทักษะคนและสังคม (Soft Skill)	3.85	.76	มาก
2.5 อาจารย์และบุคลากรมีทัศนคติที่ส่งเสริมและสนับสนุนในการดำเนินงานด้านการพัฒนานิสิต	3.89	.75	มาก
2.6 อาจารย์และบุคลากรมีการพูดคุยเกี่ยวกับการส่งเสริมและสนับสนุนในการดำเนินงานด้านการพัฒนานิสิต	3.89	.76	มาก
2.7 บุคลากรทุกคนภายในคณะมีความเข้าใจและเห็นคุณค่าบทบาทหน้าที่ในการดำเนินงานด้านการพัฒนานิสิตตามพันธกิจของคณะ	3.81	.76	มาก
2.8 มีการพัฒนาบุคลากรให้เติบโตและก้าวหน้าในการดำเนินงานด้านการพัฒนานิสิต	3.83	.76	มาก

2.9 อาจารย์และนิสิตร่วมกันสร้างสรรค์วิธีการเรียนการสอนที่มุ่งพัฒนานิสิตภายในชั้นเรียนจนเป็นธรรมเนียมปฏิบัติที่คุ้นเคย	3.81	.80	มาก
2.10 สมาชิกภายในคณะตั้งแต่ผู้บริหาร ประธาน สาขาวิชา อาจารย์และบุคลากร ร่วมมือกันและร่วมรับผิดชอบต่อการส่งเสริมและสนับสนุนในการดำเนินงานด้านการพัฒนานิสิต	3.80	.80	มาก
2.11 มีการถ่ายทอดสื่อสารในการดำเนินงานด้านการพัฒนานิสิตไปทั่วคณะจนกลายเป็นวิถีชีวิตของนิสิตภายในคณะ	3.78	.83	มาก
รวม	3.83	.62	มาก

จากตารางที่ 4.4 แสดงถึงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการรับรู้ที่มีต่อการดำเนินงานด้านการพัฒนานิสิตนักศึกษาแบบองค์รวมของนิสิตคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา ด้านวัฒนธรรมของสถาบัน (Institutional Culture) พบว่า ระดับการรับรู้โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.83$, S.D. = .62)

เมื่อพิจารณาจากกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามที่ได้ทำการสำรวจการรับรู้ในมิติความสำเร็จของนิสิตแบบองค์รวม : ด้านวัฒนธรรมของสถาบัน (Institutional Culture) พบว่าทั้งหมดมีการรับรู้อยู่ในระดับมาก โดยข้อที่นิสิตมีการรับรู้มากที่สุด คือ คณะได้กำหนดวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนในการดำเนินงานด้านการพัฒนานิสิต ($\bar{X} = 3.89$, S.D. = .72) อาจารย์และบุคลากรมีทัศนคติที่ส่งเสริมและสนับสนุนในการดำเนินงานด้านการพัฒนานิสิต ($\bar{X} = 3.89$, S.D. = .75) และอาจารย์และบุคลากรมีการพูดคุยเกี่ยวกับการส่งเสริมและสนับสนุนในการดำเนินงานด้านการพัฒนานิสิต ($\bar{X} = 3.89$, S.D. = .76) รองลงมา คือ ผู้บริหาร อาจารย์ บุคลากร และนิสิต ตระหนักและเข้าใจถึงองค์ประกอบในการดำเนินงานด้านการพัฒนานิสิตทั้งการพัฒนาทักษะวิชาชีพ (Hard Skill) ควบคู่กับการพัฒนาทักษะคนและสังคม (Soft Skill) ($\bar{X} = 3.85$, S.D. = .76) และอันดับที่ 3 คือ มีการพัฒนาบุคลากรให้เติบโตและก้าวหน้าในการดำเนินงานด้านการพัฒนานิสิต ($\bar{X} = 3.83$, S.D. = .76) ส่วนอันดับสุดท้าย คือ คณะได้ถ่ายทอดวัตถุประสงค์ในการดำเนินงานด้านการพัฒนานิสิตไปสู่แผนงานโครงการ กิจกรรมและการดำเนินงานต่างๆ ภายนอกชั้นเรียน ($\bar{X} = 3.77$, S.D. = .77)

ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการรับรู้ที่มีต่อการดำเนินงานด้านการพัฒนานิสิตนักศึกษาแบบองค์รวมของนิสิตคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา ด้านการเรียนรู้ของนิสิต (Student Learning) (n=264)

มิติความสำเร็จของนิสิตแบบองค์รวม : ด้านการเรียนรู้ของนิสิต (Student Learning)	\bar{X}	S.D.	แปลความหมาย ระดับความคิดเห็น
3.1 มีวิธีการเรียนการสอนที่จะทำให้เกิดการเรียนรู้แบบ Active Learning คือ กระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติและใช้กระบวนการคิดเกี่ยวกับสิ่งที่ทำ	3.89	.74	มาก
3.2 บทบาทผู้เรียนถูกเปลี่ยนจากผู้รับความรู้ (receiver) ไปสู่การมีส่วนร่วมในการสร้างความรู้ (co-creators)	3.88	.70	มาก
3.3 มีการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ในการสร้างระบบการเรียนการสอน Active Learning ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน	3.74	.90	มาก
3.4 มีการเตรียมและสร้างความพร้อมในการใช้เทคโนโลยีต่างๆให้กับอาจารย์ บุคลากร และนิสิต	3.69	.80	มาก
3.5 มีระบบการให้ความช่วยเหลือเมื่อเกิดปัญหาการใช้งานของเทคโนโลยี	3.74	.82	มาก
3.6 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการประเมินผลการเรียนรู้	3.99	.82	มาก
3.7 ผู้เรียนได้เรียนรู้สิ่งใหม่จากการเรียนการสอนแบบ Active Learning	3.88	.75	มาก
3.8 ผู้สอนมีบทบาทที่จัดการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติและใช้กระบวนการคิดเกี่ยวกับสิ่งที่ทำ	3.92	.70	มาก
รวม	3.83	.63	มาก

จากตารางที่ 4.5 แสดงถึงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการรับรู้ที่มีต่อการดำเนินงานด้านการพัฒนานิสิตนักศึกษาแบบองค์รวมของนิสิตคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา ด้านการเรียนรู้ของนิสิต (Student Learning) พบว่า ระดับการรับรู้โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.83$, S.D. = .63)

เมื่อพิจารณาจากกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามที่ได้ทำการสำรวจการรับรู้ในมิติความสำเร็จของนิสิตแบบองค์รวม : ด้านการเรียนรู้ของนิสิต (Student Learning) พบว่า ทั้งหมดมีการรับรู้อยู่ในระดับมาก โดยข้อที่นิสิตมีการรับรู้มากที่สุด คือ ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการประเมินผลการเรียนรู้ ($\bar{X} = 3.99$, S.D. = .82) รองลงมา คือ ผู้สอนมีบทบาทที่จัดการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติและใช้กระบวนการคิดเกี่ยวกับสิ่งที่ทำ ($\bar{X} = 3.92$, S.D. = .70) และอันดับที่ 3 คือ มีวิธีการเรียนการสอนที่จะทำให้เกิดการเรียนรู้แบบ Active Learning คือ กระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติและใช้กระบวนการคิดเกี่ยวกับสิ่งที่ทำ ($\bar{X} = 3.89$, S.D. = .74) ตามลำดับ

ส่วนอันดับสุดท้าย คือ มีการเตรียมและสร้างความพร้อมในการใช้เทคโนโลยีต่างๆ ให้กับอาจารย์ บุคลากร และนิสิต ($\bar{X} = 3.69$, S.D. = .80)

ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการรับรู้ที่มีต่อการดำเนินงานด้านการพัฒนานิสิตนักศึกษาแบบองค์รวมของนิสิตคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา ด้านความผูกพันของนิสิต (Student Engagement) (n=264)

มิติความสำเร็จของนิสิตแบบองค์รวม : ด้านความผูกพันของนิสิต (Student Engagement)	\bar{X}	S.D.	แปลความหมาย ระดับความคิดเห็น
4.1 นิสิตมีความรู้สึกว่าเป็นส่วนหนึ่งของคณะ วิทยาศาสตร์การกีฬา	4.01	.77	มาก
4.2 นิสิตมีความรู้สึกว่าเป็นส่วนหนึ่งของสาขาวิชาของ ตนเอง	4.07	.73	มาก
4.3 คณะมีการส่งเสริม สนับสนุน และช่วยเหลือในการ กำหนดหรือปรับเปลี่ยนจุดมุ่งหมายของนิสิตในการ ฝึกงานหรือประกอบอาชีพในอนาคต	3.83	.86	มาก
4.4 มีการจัดโครงการหรือกิจกรรมที่ทำให้เกิด สัมพันธ์ภาพที่ดีและความผูกพันระหว่างนิสิตและคณะ	3.92	.81	มาก
4.5 มีการจัดโครงการหรือกิจกรรมที่ทำให้เกิด สัมพันธ์ภาพที่ดีและความผูกพันระหว่างนิสิตและอาจารย์ บุคลากร	3.80	.86	มาก
4.6 มีการจัดโครงการหรือกิจกรรมที่ทำให้เกิด สัมพันธ์ภาพที่ดีและความผูกพันระหว่างนิสิตภายในคณะ	3.92	.83	มาก
4.7 มีการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ในการสร้างสรรค์วิธีการ หรือเครื่องมือใหม่ หรือนวัตกรรมในการสร้างความผูกพัน ของนิสิต	3.67	.93	มาก
รวม	3.89	.67	มาก

จากตารางที่ 4.6 แสดงถึงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการรับรู้ที่มีต่อการดำเนินงานด้านการพัฒนานิสิตนักศึกษาแบบองค์รวมของนิสิตคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา ด้านความผูกพันของนิสิต (Student Engagement) พบว่า ระดับความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.89$, S.D. = .67)

เมื่อพิจารณาจากกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามที่ได้ทำการสำรวจการรับรู้ในมิติความสำเร็จของนิสิตแบบองค์รวม : ด้านความผูกพันของนิสิต (Student Engagement) พบว่า ทั้งหมดมีการรับรู้อยู่ในระดับมาก โดยข้อที่นิสิตมีการรับรู้มากที่สุด คือ นิสิตมีความรู้สึกว่าเป็นส่วนหนึ่งของสาขาวิชาของตนเอง ($\bar{X} = 4.07$, S.D. = .73) รองลงมา คือ นิสิตมีความรู้สึกว่าเป็นส่วนหนึ่งของคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา ($\bar{X} = 4.01$, S.D. = .77) และอันดับที่ 3 คือ มีการจัดโครงการหรือ

กิจกรรมที่ทำให้เกิดสัมพันธภาพที่ดีและความผูกพันระหว่างนิสิตและคณะ ($\bar{X} = 3.92$, S.D. = .81) ตามลำดับ ส่วนอันดับสุดท้าย คือ มีการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ในการสร้างสรรค์วิธีการหรือเครื่องมือใหม่ หรือนวัตกรรมในการสร้างความผูกพันของนิสิต ($\bar{X} = 3.67$, S.D. = .93)

ตอนที่ 3 ข้อมูลการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลที่มีต่อการรับรู้ในการดำเนินงานด้านการพัฒนานิสิตนักศึกษาแบบองค์รวมของนิสิตคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา

ตารางที่ 4.7 เปรียบเทียบลำดับที่ค่าเฉลี่ยของการรับรู้ในการดำเนินงานด้านการพัฒนานิสิตนักศึกษาแบบองค์รวมของนิสิตคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา ระหว่างเพศ (n=264)

เพศ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ลำดับที่ค่าเฉลี่ย (Mean Rank)	ผลรวมลำดับที่ (Sum of Ranks)	Mann-Whitney U Test	Z	*Sig.
ชาย	132	3.88	0.59	140.06	18487.50	7714.500	-1.609	0.108
หญิง	132	3.77	0.56	124.94	16492.50			
รวม	264	3.83	0.58					

จากตารางที่ 4.7 แสดงให้เห็นว่า นิสิตเพศชาย มีลำดับที่ค่าเฉลี่ยของการรับรู้ในการดำเนินงานด้านการพัฒนานิสิตนักศึกษาแบบองค์รวมของนิสิตคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา มากกว่าเพศหญิง

ซึ่งจากผลการทดสอบความแตกต่างของการกระจายของข้อมูลโดยวิธีของแมน-วิทนี ยู (Mann-Whitney U Test) ได้ค่าความน่าจะเป็น (Sig.) มากกว่า .05 แสดงว่า การรับรู้ในการดำเนินงานด้านการพัฒนานิสิตนักศึกษาแบบองค์รวมของนิสิตคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา ระหว่างนิสิตเพศชายกับเพศหญิง ไม่มีความแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.8 เปรียบเทียบลำดับที่ค่าเฉลี่ยของการรับรู้ในการดำเนินงานด้านการพัฒนานิสิตนักศึกษาแบบองค์รวมของนิสิตคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา ระหว่างอายุ (n=264)

อายุ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ลำดับที่ค่าเฉลี่ย (Mean Rank)	Kruskal Wallis Test
18 ปี	11	3.92	0.42	143.36	X ² = 2.535 df = 5 *Asymp. Sig = 0.771
19 ปี	56	3.90	0.52	143.50	
20 ปี	64	3.79	0.61	124.82	
21 ปี	64	3.86	0.56	135.04	
22 ปี	55	3.77	0.53	125.96	
23 ปี	14	3.66	0.97	129.14	
รวม	264	3.83	0.58		

จากตารางที่ 4.8 แสดงให้เห็นว่า นิสิตกลุ่มอายุ 19 ปี มีลำดับที่ค่าเฉลี่ยของการรับรู้ในการดำเนินงานด้านการพัฒนานิสิตนักศึกษาแบบองค์รวมของนิสิตคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา มากที่สุด รองลงมา คือ นิสิตกลุ่มอายุ 18 ปี นิสิตกลุ่มอายุ 21 ปี นิสิตกลุ่มอายุ 23 ปี และนิสิตกลุ่มอายุ 22 ปี ตามลำดับ และน้อยที่สุด คือ นิสิตกลุ่มอายุ 20 ปี

ซึ่งจากการทดสอบการเปรียบเทียบรูปร่างของข้อมูลโดยใช้วิธีของครัสคาลและวัลลิส (Kruskal Wallis Test) ได้ค่าความน่าจะเป็น (Sig.) มากกว่า 0.05 แสดงว่า การรับรู้ในการดำเนินงานด้านการพัฒนานิสิตนักศึกษาแบบองค์รวมของนิสิตคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา ระหว่างนิสิตที่มีอายุแตกต่างกัน ไม่มีความแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.9 เปรียบเทียบลำดับที่ค่าเฉลี่ยของการรับรู้ในการดำเนินงานด้านการพัฒนานิสิตนักศึกษาแบบองค์รวมของนิสิตคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา ระหว่างสาขาวิชา (n=264)

วิชาเอก	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ลำดับที่ค่าเฉลี่ย (Mean Rank)	Kruskal Wallis Test
- วิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา	88	3.70	0.57	116.50	$\chi^2 = 12.041$ df = 2
- สื่อสารมวลชนทางกีฬา	88	3.78	0.62	126.13	*Asymp. Sig =
- การจัดการและการสอนกีฬา	88	4.00	0.51	154.88	0.002
รวม	264	3.83	0.58		

จากตารางที่ 4.9 แสดงให้เห็นว่า นิสิตสาขาวิชาการจัดการและการสอนกีฬา มีลำดับที่ค่าเฉลี่ยของการรับรู้ในการดำเนินงานด้านการพัฒนานิสิตนักศึกษาแบบองค์รวมของนิสิตคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา มากที่สุด รองลงมา คือ นิสิตสาขาวิชาสื่อสารมวลชนทางกีฬา และน้อยที่สุด คือ นิสิตสาขาวิชาวิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา

ซึ่งจากการทดสอบการเปรียบเทียบรูปร่างของข้อมูลโดยใช้วิธีของครัสคาลและวัลลิส (Kruskal Wallis Test) ได้ค่าความน่าจะเป็น (Sig.) น้อยกว่า 0.05 แสดงว่า การรับรู้ในการดำเนินงานด้านการพัฒนานิสิตนักศึกษาแบบองค์รวมของนิสิตคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา ระหว่างสาขาวิชา มีความแตกต่างกัน โดยนิสิตสาขาวิชาการจัดการและการสอนกีฬามีการรับรู้มากที่สุด รองลงมา คือ นิสิตสาขาวิชาสื่อสารมวลชนทางกีฬา และน้อยที่สุด คือ นิสิตสาขาวิชาวิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา

ตารางที่ 4.10 เปรียบเทียบลำดับที่ค่าเฉลี่ยของการรับรู้ในการดำเนินงานด้านการพัฒนานิสิตนักศึกษาแบบองค์รวมของนิสิตคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา ระหว่างชั้นปี (n=264)

ชั้นปี	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ลำดับที่ค่าเฉลี่ย (Mean Rank)	Kruskal Wallis Test
ปี 1	65	3.87	0.52	137.38	$X^2 = 4.420$ df = 3 *Asymp. Sig = 0.220
ปี 2	66	3.80	0.60	127.98	
ปี 3	66	3.93	0.51	145.57	
ปี 4	67	3.70	0.65	119.35	
รวม	264	3.83	0.58		

จากตารางที่ 4.10 แสดงให้เห็นว่า นิสิตปีที่ 3 มีลำดับที่ค่าเฉลี่ยการรับรู้ในการดำเนินงานด้านการพัฒนานิสิตนักศึกษาแบบองค์รวมของนิสิตคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา มากที่สุด รองลงมา คือ นิสิตปีที่ 1 และ นิสิตปีที่ 2 ตามลำดับ และน้อยที่สุด คือ นิสิตปีที่ 4

ซึ่งจากการทดสอบการเปรียบเทียบรูปร่างของข้อมูลโดยใช้วิธีของครัสคาลและวัลลิส (Kruskal Wallis Test) ได้ค่าความน่าจะเป็น (Sig.) มากกว่า 0.05 แสดงว่า การรับรู้ในการดำเนินงานด้านการพัฒนานิสิตนักศึกษาแบบองค์รวมของนิสิตคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา ระหว่างนิสิตชั้นปีที่ 1-4 ไม่มีความแตกต่างกัน

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัย เรื่อง การรับรู้ที่มีต่อการดำเนินงานด้านการพัฒนานิสิตนักศึกษาแบบองค์รวมของนิสิตคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา มีวัตถุประสงค์ในการวิจัย ดังนี้

1. เพื่อศึกษาให้ทราบถึงการรับรู้ที่มีต่อการดำเนินงานด้านการพัฒนานิสิตนักศึกษาแบบองค์รวมของนิสิตคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลที่มีต่อการรับรู้ในการดำเนินงานด้านการพัฒนานิสิตนักศึกษาแบบองค์รวมของนิสิตคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา

ซึ่งการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) แบบสำรวจ (Survey Research) ใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างของประชากรโดยไม่ใช้ความน่าจะเป็น (Nonprobability Sampling) เป็นการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบโควตา (Quota Sampling) คือ เลือกกลุ่มตัวอย่างโดยคำนึงถึงสัดส่วนองค์ประกอบของประชากร ได้แก่ เพศ สาขาวิชา และชั้นปี (แบ่งตามกลุ่มนิสิตคณะวิทยาศาสตร์การกีฬาทั้ง 4 ชั้นปี ละ 66 คน แต่ละชั้นปีประกอบด้วย 3 สาขาวิชาๆ ละ 22 คน เป็นเพศชาย 11 คน และหญิง 11 คน) และเก็บข้อมูลแบบบังเอิญจนครบตามจำนวนที่ต้องการ โดยมีจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาทั้งหมด 264 คน ในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้ใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง แล้วนำข้อมูลที่รับมาวิเคราะห์ด้วยโปรแกรม SPSS เพื่อหาค่าทางสถิติ ซึ่งมีสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ค่าสถิติแบบไม่มีพารามิเตอร์ (Non-parametric Statistics) ระหว่างตัวแปร 2 กลุ่ม (Mann-Whitney U Test) และตัวแปรมากกว่า 2 กลุ่ม (Kruskal Wallis Test)

5.1 สรุปผลการศึกษาวิจัย

- 1) ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง

ตัวอย่างที่ได้ศึกษาวิจัยในครั้งนี้ มีจำนวนทั้งหมด 264 คน แบ่งเป็นเพศชาย จำนวน 132 คน คิดเป็นร้อยละ 50 และเพศหญิง จำนวน 132 คน คิดเป็นร้อยละ 50 ส่วนใหญ่มีอายุ 20 ปี และ 21 ปี จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 24.24 เท่ากันทั้งสองกลุ่มอายุ ซึ่งศึกษาอยู่ในสาขาวิชาวิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและกายกีฬา สาขาวิชาสื่อสารมวลชนทางกีฬา และสาขาวิชาการจัดการและการสอนกีฬา จำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3 เท่ากันทั้งสามกลุ่มสาขาวิชา และศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 1-4 จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 25 ในแต่ละกลุ่มชั้นปี

- 2) การรับรู้ที่มีต่อการดำเนินงานด้านการพัฒนานิสิตนักศึกษาแบบองค์รวมของนิสิตคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา

ภาพรวมของการรับรู้ที่มีต่อการดำเนินงานด้านการพัฒนานิสิตนักศึกษาแบบองค์รวมของนิสิตคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา ในมิติความสำเร็จของนิสิต 4 ด้าน พบว่า นิสิตมีการรับรู้โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.83 โดยด้านผู้นำของสถาบัน (Institutional

Leadership) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.75 ด้านวัฒนธรรมของสถาบัน (Institutional Culture) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.83 ด้านการเรียนรู้ของนิสิต (Student Learning) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.83 และด้านความผูกพันของนิสิต (Student Engagement) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.89

ในมิติความสำเร็จของนิสิตแบบองค์รวม “ด้านผู้นำของสถาบัน (Institutional Leadership)” พบว่า การรับรู้ของนิสิตที่มีต่อการดำเนินงานด้านพัฒนานิสิตนักศึกษาแบบองค์รวมทั้งหมดมีการรับรู้อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.75) ได้แก่ ผู้บริหารจัดการทำวิสัยทัศน์ พันธกิจ นโยบาย ยุทธศาสตร์ และแผนงานโครงการในการดำเนินงานด้านการพัฒนานิสิตโดยการกำหนดความสำเร็จของนิสิตไว้อย่างชัดเจน (ค่าเฉลี่ย 3.85) ผู้บริหารให้ความสำคัญและสนับสนุนในการดำเนินงานด้านการพัฒนานิสิต (ค่าเฉลี่ย 3.83) ผู้บริหารมีการสื่อสารให้ประธานสาขาวิชา อาจารย์ บุคลากร และนิสิตภายในคณะได้รับรู้ในการดำเนินงานด้านการพัฒนานิสิต (ค่าเฉลี่ย 3.83) ผู้บริหารสร้างความตระหนักและการมีส่วนร่วมตั้งแต่ระดับผู้บริหาร ประธานสาขาวิชา อาจารย์ บุคลากร และนิสิต ในการดำเนินงานด้านการพัฒนานิสิต (ค่าเฉลี่ย 3.81) และคณะกรรมการเก็บรวบรวมข้อมูล การติดตาม และการดำเนินงานให้บรรลุจุดมุ่งหมายในด้านการพัฒนานิสิต (ค่าเฉลี่ย 3.79) ตามลำดับ

ในมิติความสำเร็จของนิสิตแบบองค์รวม “ด้านวัฒนธรรมของสถาบัน (Institutional Culture)” พบว่า การรับรู้ของนิสิตที่มีต่อการดำเนินงานด้านพัฒนานิสิตนักศึกษาแบบองค์รวมทั้งหมดมีการรับรู้อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.83) ได้แก่ คณะได้กำหนดวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนในการดำเนินงานด้านการพัฒนานิสิต (ค่าเฉลี่ย 3.89) อาจารย์และบุคลากรมีทัศนคติที่ส่งเสริมและสนับสนุนในการดำเนินงานด้านการพัฒนานิสิต (ค่าเฉลี่ย 3.89) อาจารย์และบุคลากรมีการพูดคุยเกี่ยวกับการส่งเสริมและสนับสนุนในการดำเนินงานด้านการพัฒนานิสิต (ค่าเฉลี่ย 3.89) ผู้บริหาร อาจารย์ บุคลากร และนิสิต ตระหนักและเข้าใจถึงองค์ประกอบในการดำเนินงานด้านการพัฒนานิสิตทั้งการพัฒนาทักษะวิชาชีพ (Hard Skill) ควบคู่กับการพัฒนาทักษะคนและสังคม (Soft Skill) (ค่าเฉลี่ย 3.85) และมีการพัฒนาบุคลากรให้เติบโตและก้าวหน้าในการดำเนินงานด้านการพัฒนานิสิต (ค่าเฉลี่ย 3.83) ตามลำดับ

ในมิติความสำเร็จของนิสิตแบบองค์รวม “ด้านความรู้ของนิสิต (Student Learning)” พบว่า การรับรู้ของนิสิตที่มีต่อการดำเนินงานด้านพัฒนานิสิตนักศึกษาแบบองค์รวมทั้งหมดมีการรับรู้อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.83) ได้แก่ ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการประเมินผลการเรียนรู้ (ค่าเฉลี่ย 3.99) ผู้สอนมีบทบาทที่จัดการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติและใช้กระบวนการคิดเกี่ยวกับสิ่งที่ทำ (ค่าเฉลี่ย 3.92) มีวิธีการเรียนการสอนที่จะทำให้เกิดการเรียนรู้แบบ Active Learning คือ กระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติและใช้กระบวนการคิดเกี่ยวกับสิ่งที่ทำ (ค่าเฉลี่ย 3.89) บทบาทผู้เรียนถูกเปลี่ยนจากผู้รับความรู้ (receiver) ไปสู่การมีส่วนร่วมในการสร้างความรู้ (co-creators) (ค่าเฉลี่ย 3.88) และผู้เรียนได้เรียนรู้สิ่งใหม่จากการเรียนการสอนแบบ Active Learning (ค่าเฉลี่ย 3.88) ตามลำดับ

และในมิติความสำเร็จของนิสิตแบบองค์รวม “ด้านความผูกพันของนิสิต (Student Engagement)” พบว่า การรับรู้ของนิสิตที่มีต่อการดำเนินงานด้านพัฒนานิสิตนักศึกษาแบบองค์รวมทั้งหมดมีการรับรู้อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.89) ได้แก่ นิสิตมีความรู้สึกว่าเป็นส่วนหนึ่งของสาขาวิชาของตนเอง (ค่าเฉลี่ย 4.07) นิสิตมีความรู้สึกว่าเป็นส่วนหนึ่งของคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา (ค่าเฉลี่ย

4.01) มีการจัดโครงการหรือกิจกรรมที่ทำให้เกิดสัมพันธภาพที่ดีและความผูกพันระหว่างนิสิตและคณะ (ค่าเฉลี่ย 3.92) การจัดโครงการหรือกิจกรรมที่ทำให้เกิดสัมพันธภาพที่ดีและความผูกพันระหว่างนิสิตภายในคณะ (ค่าเฉลี่ย 3.92) และคณะมีการส่งเสริม สนับสนุน และช่วยเหลือในการกำหนดหรือปรับเปลี่ยนจุดมุ่งหมายของนิสิตในการฝึกงานหรือประกอบอาชีพในอนาคต (ค่าเฉลี่ย 3.83) ตามลำดับ

3) เปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลของนิสิตเกี่ยวกับการรับรู้และความเข้าใจในการดำเนินงานด้านการพัฒนานิสิตคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา ตามแนวทางการพัฒนานิสิตนักศึกษาแบบองค์รวมของแผนยุทธศาสตร์การพัฒนานิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา (พ.ศ. 2560-2564)

ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของนิสิตคณะวิทยาศาสตร์การกีฬาเกี่ยวกับการรับรู้ในการดำเนินงานด้านการพัฒนานิสิตนักศึกษาแบบองค์รวม ได้แก่ เพศ อายุ สาขาวิชา และชั้นปี ที่แตกต่างกัน จะมีการรับรู้ที่แตกต่างกันหรือไม่

3.1) ประชากรกลุ่มตัวอย่างที่มีเพศแตกต่างกัน จะมีการรับรู้ในการดำเนินงานด้านการพัฒนานิสิตนักศึกษาแบบองค์รวมแตกต่างกันหรือไม่

พบว่า นิสิตคณะวิทยาศาสตร์การกีฬาที่มีเพศแตกต่างกัน จะมีการรับรู้ต่อการดำเนินงานด้านการพัฒนานิสิตนักศึกษาแบบองค์รวม ที่ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.05$)

3.2) ประชากรกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุแตกต่างกัน จะมีการรับรู้ในการดำเนินงานด้านการพัฒนานิสิตนักศึกษาแบบองค์รวมแตกต่างกันหรือไม่

พบว่า นิสิตคณะวิทยาศาสตร์การกีฬาที่มีอายุแตกต่างกัน จะมีการรับรู้ต่อการดำเนินงานด้านการพัฒนานิสิตนักศึกษาแบบองค์รวม ที่ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.05$)

3.3) ประชากรกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาอยู่ในสาขาวิชาแตกต่างกัน จะมีการรับรู้ในการดำเนินงานด้านการพัฒนานิสิตนักศึกษาแบบองค์รวมแตกต่างกันหรือไม่

พบว่า นิสิตคณะวิทยาศาสตร์การกีฬาที่ศึกษาอยู่ในสาขาวิชาแตกต่างกัน จะมีการรับรู้ต่อการดำเนินงานด้านการพัฒนานิสิตนักศึกษาแบบองค์รวม ที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$)

3.4) ประชากรกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาอยู่ในชั้นปีแตกต่างกัน จะมีการรับรู้ในการดำเนินงานด้านการพัฒนานิสิตนักศึกษาแบบองค์รวมแตกต่างกันหรือไม่

พบว่า นิสิตคณะวิทยาศาสตร์การกีฬาที่ศึกษาอยู่ในชั้นปีแตกต่างกัน จะมีการรับรู้ต่อการดำเนินงานด้านการพัฒนานิสิตนักศึกษาแบบองค์รวม ที่ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.05$)

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

การศึกษาวิจัย เรื่อง การรับรู้ที่มีต่อการดำเนินงานด้านการพัฒนานิสิตนักศึกษาแบบองค์รวมของนิสิตคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา สามารถอภิปรายผลได้ ดังนี้

1) นิสิตมีการรับรู้ในการดำเนินงานด้านการพัฒนานิสิตนักศึกษาแบบองค์รวม ในมิติความสำเร็จของนิสิต มีผลอยู่ในระดับมาก ทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านผู้นำของสถาบัน (Institutional Leadership) ด้านวัฒนธรรมของสถาบัน (Institutional Culture) ด้านการเรียนรู้ของนิสิต (Student Learning) และด้านความผูกพันของนิสิต (Student Engagement) เนื่องจากการดำเนินงานด้านการพัฒนานิสิตของคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา มีวิธีการหรือแนวทางในการดำเนินงานด้านการพัฒนานิสิตให้เติบโต ก้าวหน้า หรือการเพิ่มพูนความสามารถในการพัฒนาไปสู่ “ความสำเร็จของนิสิต” โดยการมุ่งความสำเร็จของนิสิตตามวิธีการแบบองค์รวมให้มีความสมดุลทั้งการเป็นคนเก่งและเป็นคนดีอย่างเหมาะสมทั้ง 2 ด้าน ได้แก่ การสร้าง “คนเก่ง” คือ การมีทักษะวิชาชีพ (Hard Skills) และการสร้าง “คนดี” คือ การมีทักษะคนและสังคม (Soft Skills) ควบคู่กันทั้งกิจกรรมการเรียนการสอนภายในห้องเรียนและนอกห้องเรียน โดยการสร้างความตระหนักและการมีส่วนร่วมตั้งแต่ระดับผู้บริหาร ประธานสาขาวิชา อาจารย์ บุคลากร และนิสิตภายในคณะ มีการจัดทำวิสัยทัศน์ พันธกิจ นโยบาย ยุทธศาสตร์ และแผนงานโครงการ โดยกำหนดวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนในการดำเนินงานด้านการพัฒนานิสิตและถ่ายทอดวัตถุประสงค์ไปสู่แผนงานโครงการ กิจกรรม และการดำเนินงานต่างๆ ทั้งภายในและภายนอกชั้นเรียน มีความสอดคล้องและเหมาะสมในการจัดสรรทรัพยากรต่างๆ ได้แก่ งบประมาณ เทคโนโลยี บุคลากรที่รับผิดชอบ วัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือต่างๆ ในการดำเนินงานด้านการพัฒนานิสิต รวมทั้งมีการเก็บรวบรวมข้อมูล การติดตาม และการดำเนินงานให้บรรลุจุดหมายในด้านการพัฒนานิสิต มีการพัฒนาบุคลากรให้เติบโตและก้าวหน้าในการดำเนินงานด้านการพัฒนานิสิตอาจารย์และนิสิตร่วมกันสร้างสรรค์วิธีการเรียนการสอนที่มุ่งพัฒนานิสิตภายในชั้นเรียนจนเป็นธรรมเนียมปฏิบัติที่คุ้นเคย รวมทั้งมีการถ่ายทอดสื่อสารให้สมาชิกภายในคณะได้รับรู้ในการดำเนินงานด้านการพัฒนานิสิตจนกลายเป็นวิถีชีวิตของนิสิตภายในคณะ นอกจากนี้ คณะยังมีการส่งเสริมสนับสนุนวิธีการเรียนการสอนที่จะทำให้เกิดการเรียนรู้แบบ Active Learning คือ กระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติและใช้กระบวนการคิดเกี่ยวกับสิ่งที่ทำ บทบาทผู้เรียนถูกเปลี่ยนจากผู้รับความรู้ (receiver) ไปสู่การมีส่วนร่วมในการสร้างความรู้ (co-creators) มีการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ในการสร้างระบบการเรียนการสอนแบบ Active Learning มีการเตรียมและสร้างความพร้อมในการใช้เทคโนโลยีต่างๆ ให้กับอาจารย์ บุคลากร และนิสิต รวมทั้งมีระบบการให้ความช่วยเหลือเมื่อเกิดปัญหาการใช้งานของเทคโนโลยี ด้วยแนวทางในการดำเนินงานด้านการพัฒนานิสิตดังกล่าวข้างต้น จึงส่งผลให้นิสิตมีความรู้สึกว่าเป็นส่วนหนึ่งของคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา และสาขาวิชาของตนเอง เกิดสัมพันธ์ภาพที่ดีและความผูกพันระหว่างนิสิตและคณะ ระหว่าง

นิสิตและอาจารย์บุคลากร และระหว่างนิสิตภายในคณะจากการทำกิจกรรมร่วมกัน แสดงให้เห็นว่า คณะมีความเข้าใจและเห็นคุณค่าบทบาทหน้าที่ในการดำเนินงานด้านการพัฒนานิสิตที่มีความสอดคล้องกับแนวทางการพัฒนานิสิตแบบองค์รวม ตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนานิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งผลการศึกษาวิจัยดังกล่าวข้างต้น มีความสอดคล้องกับงานวิจัยของวิชาญ วงษ์สังข์ (2550) ได้ศึกษาเรื่อง การรับรู้และความคิดเห็นของนิสิตต่อการป้องกันปัญหาสารเสพติดในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการรับรู้ของนิสิตต่อการป้องกันปัญหาสารเสพติดในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน และเพื่อศึกษาความคิดเห็นของนิสิตต่อการป้องกันปัญหาสารเสพติดในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน ผลการวิจัยพบว่า การรับรู้ของนิสิตต่อการป้องกันปัญหาสารเสพติดในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน โดยรวมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของสาริณี ช่างเจริญ (2557) ได้ศึกษาเรื่อง การรับรู้ข้อมูลจากสื่อประชาสัมพันธ์หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพาของประชาชนในพื้นที่อำเภอเมืองชลบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการรับรู้ข้อมูลจากสื่อประชาสัมพันธ์ ศึกษาการเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายของสื่อประชาสัมพันธ์ และเปรียบเทียบการรับรู้ข้อมูลจากสื่อประชาสัมพันธ์หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร มหาบัณฑิตของประชาชนในพื้นที่อำเภอเมืองชลบุรี ผลการศึกษา พบว่า ประชาชนในพื้นที่อำเภอเมืองชลบุรี มีการรับรู้ข้อมูลเนื้อหาสื่อประชาสัมพันธ์หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจในระดับมาก

2) ปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศ อายุ และชั้นปี ไม่มีผลต่อการรับรู้ของนิสิตในการดำเนินงานด้านการพัฒนานิสิตนักศึกษาแบบองค์รวมที่แตกต่างกัน เนื่องจากคณะฯ แนวทางในการดำเนินงานด้านการพัฒนานิสิต โดยส่งเสริมการมีส่วนร่วมตั้งแต่ระดับผู้บริหาร ประธานสาขาวิชา คณาจารย์ บุคลากร และนิสิต ในการดำเนินงานด้านการพัฒนานิสิตร่วมกันอย่างเป็นระบบทั้งการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภายในห้องเรียนและการจัดกิจกรรมภายนอกห้องเรียน รวมถึงมีแนวทางในการถ่ายทอดสร้างการรับรู้และความเข้าใจในการดำเนินงานด้านการพัฒนานิสิตไปยังสมาชิกภายในคณะอย่างเป็นระบบตั้งแต่เริ่มเข้าศึกษาในชั้นปีที่ 1 จนชั้นปีสุดท้ายที่สำเร็จการศึกษา ปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศ อายุ และชั้นปี จึงไม่มีผลต่อการรับรู้ของนิสิตในการดำเนินงานด้านการพัฒนานิสิต นักศึกษาแบบองค์รวมที่แตกต่างกัน ซึ่งผลการศึกษาวิจัยดังกล่าวข้างต้น มีความสอดคล้องกับงานวิจัยของประสงค์ ไทยสง่า, พลากร ชาญณรงค์ และสามารถ เขียวปั้น (2550) ที่ได้ทำการศึกษาวิจัย เรื่อง ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการบริการของกองพัฒนานักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ใช้วิธีการศึกษาเชิงปริมาณ เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการบริการของกองพัฒนานักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม โดยผลการศึกษาวิจัยพบว่า ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักศึกษามีต่อการบริการของกองพัฒนานักศึกษา พบว่า เมื่อจำแนกตามเพศและชั้นปีของนักศึกษามีความพึงพอใจต่อการบริการของกองพัฒนานักศึกษาไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อจำแนกตามคณะวิชา พบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการบริการของกองพัฒนานักศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของสุกัญญา สีเขียว (2553) ที่ได้ทำการศึกษาวิจัย เรื่อง ปัญหาการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตศรีราชา ใช้วิธีการศึกษาเชิงปริมาณ เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบ ปัญหาการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตศรีราชา จำแนกตามเพศและสาขาวิชาที่ศึกษา โดยใช้แบบสอบถาม ซึ่งผลการศึกษาวิจัย พบว่า ผลการเปรียบเทียบนิสิตชายและหญิง มีปัญหาการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตในแต่ละด้านโดยรวมไม่แตกต่างกัน ส่วนนิสิตที่ศึกษาอยู่ในสาขาวิชาต่างกัน มีปัญหาการเข้าร่วมกิจกรรมโดยรวมและรายด้านทุกด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3) ปัจจัยส่วนบุคคลด้านสาขาวิชา มีผลต่อการรับรู้ของนิสิตในการดำเนินงานด้านการพัฒนานิสิตนักศึกษาแบบองค์รวมที่แตกต่างกัน ซึ่งอาจเกิดจากบริบทหรือลักษณะเฉพาะทางวิชาชีพ ความเป็นตัวตนของนิสิตในแต่ละสาขาวิชาที่มีการจัดการเรียนการสอน การใช้ทรัพยากร นวัตกรรม เทคโนโลยีทางการศึกษาที่แตกต่างกัน จึงเป็นปัจจัยที่ส่งผลให้นิสิตที่ศึกษาอยู่ในสาขาวิชาที่แตกต่างกัน มีการรับรู้ในการดำเนินงานด้านการพัฒนานิสิตที่แตกต่างกัน แต่อย่างไรก็ตาม ผลต่อการรับรู้ของนิสิต ด้านสาขาวิชาที่แตกต่างกัน ก็ไม่ได้ส่งผลกระทบต่อผลการศึกษาวิจัย เนื่องจากระดับการรับรู้ของนิสิต ในทุกข้อทุกด้านมีผลอยู่ในระดับมากเหมือนกันทั้งหมด ซึ่งผลการศึกษาวิจัยดังกล่าวข้างต้น มีความสอดคล้องกับงานวิจัยของบำรุง รอดกร (2549) ได้ทำการศึกษาวิจัย เรื่อง ความพึงพอใจของนิสิตคณะ พลศึกษาที่มีต่องานบริการการศึกษาของคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ใช้วิธีการศึกษา เชิงปริมาณ เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนิสิตคณะพลศึกษาที่มีต่องานบริการการศึกษาของคณะพล ศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามเพศ ชั้นปีที่กำลังศึกษา และสาขาวิชา โดยใช้ แบบสอบถาม ซึ่งผลการศึกษาวิจัยพบว่า ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของนิสิตคณะพลศึกษาที่มี เพศต่างกัน มีความพึงพอใจต่องานบริการการศึกษาของคณะพลศึกษาโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ส่วนนิสิตที่มีชั้นปีที่ศึกษาต่างกันและสาขาวิชาต่างกัน มีความพึงพอใจต่องานบริการการศึกษาของ คณะพลศึกษาโดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

1) ด้านลักษณะทางประชากรศาสตร์ จากผลการศึกษาวิจัย พบว่า นิสิตที่ศึกษาอยู่ใน สาขาวิชาที่แตกต่างกัน มีการรับรู้และความเข้าใจในการดำเนินงานด้านการพัฒนานิสิตที่แตกต่างกัน ควรถ่ายทอดและสร้างความรู้ความเข้าใจในการดำเนินงานด้านการพัฒนานิสิตให้นิสิตทุกสาขาวิชา มี การรับรู้และความเข้าใจที่ตรงกันและดำเนินกิจกรรมให้ครอบคลุมทุกกลุ่มสาขาวิชามากยิ่งขึ้น

2) จากผลการศึกษาวิจัยในมิติความสำเร็จของนิสิตแบบองค์รวมด้านผู้นำของสถาบัน พบว่า ในเรื่องความสอดคล้องและเหมาะสมในการจัดสรรเทคโนโลยีในการดำเนินด้านการพัฒนานิสิต นิสิตมีการรับรู้และความเข้าใจน้อยกว่าเรื่องอื่นๆ คณะควรปรับปรุงและพัฒนาการจัดสรรหรือการนำ เทคโนโลยีด้านการพัฒนานิสิตมาใช้เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการดำเนินงานมากยิ่งขึ้น

3) จากผลการศึกษาวิจัยในมิติความสำเร็จของนิสิตแบบองค์รวมด้านวัฒนธรรมของ สถาบัน พบว่า ในเรื่องคณะได้ถ่ายทอดวัตถุประสงค์ในการดำเนินงานด้านการพัฒนานิสิตไปสู่แผนงาน โครงการ กิจกรรมและการดำเนินงานต่างๆ ภายนอกชั้นเรียน นิสิตมีการรับรู้และความเข้าใจน้อยกว่า เรื่องอื่นๆ คณะควรประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อต่างๆ เช่น Website Page Facebook Line Official อย่าง

เป็นทางการของคุณะ หรือจัดทำป้ายประชาสัมพันธ์บริเวณคณะ เพื่อถ่ายทอดวัตถุประสงค์ในการดำเนินงานด้านการพัฒนานิสิตไปสู่แผนงานโครงการ กิจกรรมและการดำเนินงานต่างๆ ภายนอกชั้นเรียน ให้นิสิตเกิดการรับรู้และมีความเข้าใจเพิ่มมากขึ้น

4) จากผลการศึกษาวิจัยในมิติความสำเร็จของนิสิตแบบองค์รวมด้านการเรียนรู้ของนิสิต พบว่า ในเรื่องการเตรียมและสร้างความพร้อมในการใช้เทคโนโลยีต่างๆ ให้กับอาจารย์ บุคลากร และนิสิต ซึ่งนิสิตมีการรับรู้และความเข้าใจน้อยกว่าเรื่องอื่นๆ คณะควรเพิ่มกิจกรรมการอบรมสร้างความรู้ ความเข้าใจและความพร้อมในการใช้เทคโนโลยีต่างๆ ให้กับอาจารย์ บุคลากร และนิสิต มากยิ่งขึ้น ซึ่งในปัจจุบันมีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการเรียนการสอนและการจัดกิจกรรมอย่างมากมาย เช่น ทักษะการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ ระบบปฏิบัติการต่างๆ การเรียนการสอนแบบออนไลน์ ฯลฯ

5) จากผลการศึกษาวิจัยในมิติความสำเร็จของนิสิตแบบองค์รวมด้านความผูกพันของนิสิต พบว่า ในเรื่องการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ในการสร้างสรรค์วิธีการหรือเครื่องมือใหม่ หรือนวัตกรรมในการสร้างความผูกพันของนิสิต ซึ่งนิสิตมีการรับรู้และความเข้าใจน้อยกว่าเรื่องอื่นๆ คณะควรนำเทคโนโลยี นวัตกรรม หรือวิธีการสมัยใหม่ มาใช้ในการดำเนินการจัดกิจกรรมที่สร้างความผูกพันระหว่างนิสิต บุคลากร และคณะมากยิ่งขึ้น

5.3.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1) จากการเก็บรวบรวมข้อมูลการศึกษาวินิจฉัยครั้งนี้ ด้วยวิธีการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ในรูปแบบของการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการศึกษาวินิจฉัย ทำให้มีข้อจำกัด คือ ขาดข้อมูลเชิงลึก ซึ่งในการศึกษาวินิจฉัยครั้งต่อไป ควรใช้วิธีวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) มาเสริม โดยการสัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมายเพิ่มเติมแบบเจาะลึก (Depth Interview) หรือการสนทนากลุ่ม (Focus Group) เพื่อให้ได้รับข้อมูลเชิงคุณภาพมาใช้ในการพัฒนาการดำเนินงานได้อย่างเป็นชัดเจนมากขึ้น

2) ควรศึกษาเปรียบเทียบจากกลุ่มเป้าหมายของนิสิตในการดำเนินงานด้านการพัฒนานิสิตจากคณะอื่นๆ เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาและสร้างเครือข่ายการดำเนินงานด้านการพัฒนานิสิตภายในสถาบันการศึกษาให้มีคุณภาพ เหมาะสม และสอดคล้องกับแผนการพัฒนานิสิต นักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.)

บรรณานุกรม

- กรองแก้ว อยู่สุข. (2543). *พฤติกรรมองค์กร*. กรุงเทพฯ: คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ขวัญชัย พะยอม. (2550). *แนวทางพัฒนาการจัดกิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร*. กำแพงเพชร: สาขายุทธศาสตร์การพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร.
- คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา. (2560). *แผนยุทธศาสตร์คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. 2560-2564*. ชลบุรี: สำนักงานคณบดีคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา.
- คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา. (2562). *แผนปฏิบัติงานฝ่ายพัฒนานิสิตและศิษย์เก่าสัมพันธ์ ประจำปีงบประมาณ 2562*. ชลบุรี: ฝ่ายพัฒนานิสิตและศิษย์เก่าสัมพันธ์.
- ชุตินา นิสังกาศ. (2559). *การศึกษาความพึงพอใจของนิสิตบัณฑิตศึกษาที่มีต่อการจัดสภาพแวดล้อมในคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา*. ชลบุรี: สาขาวิชาการบริหารการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ชวลีกร บำรุงผล. (2556). *ความรู้และการรับรู้สื่อประชาสัมพันธ์ด้านการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองชลบุรี อำเภอเมืองชลบุรี จังหวัดชลบุรี*. ชลบุรี: ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารทั่วไป, วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- เต็มศักดิ์ คทวนิช. (2546). *จิตวิทยาทั่วไป*. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดยูเคชั่น.
- เทพพนม เมืองแมน และสวิง สุวรรณ. (2540). *พฤติกรรมองค์กร (พิมพ์ครั้งที่ 2)*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- นนทนันท์ แยมวงษ์, แววดา เตชาทวิวรรณ และเทอดศักดิ์ ไม้เท้าทอง. (2557). *การรับรู้และเจตคติเกี่ยวกับการลอกเลียนวรรณกรรมของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*. กรุงเทพฯ: สาขาบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- นพ ศรีบุญนาค. (2545). *พฤติกรรมองค์กร*. กรุงเทพฯ: สุตรไพศาล.
- นวลศิริ เปาโรหิตย์. (2535). *จิตวิทยาทั่วไป*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- นิติภูมิ ไวยธิรา, นิสิตา ชัชกุล และเครือวัลย์ ชัชกุล. (2556). *การรับรู้คุณภาพการบริการของนักศึกษาต่างชาติที่มีต่อมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตภูเก็ต*. ภูเก็ต: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตภูเก็ต.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2532). *วิธีการทางสถิติสำหรับนักวิจัย เล่ม 2*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์เจริญผล.

- บุญชม ศรีสะอาด. (2556). *การวิจัยเบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่ 9)*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- บำรุง รอดกร. (2549). *ความพึงพอใจของนิสิตคณะพลศึกษาที่มีต่องานบริการการศึกษาของคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ประสงค์ ไทยสง่า, พลากร ชาญณรงค์ และสามารณ เขียวปิ่น. (2550). *ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการบริการของกองพัฒนานักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม*. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม.
- วันชัย มีชาติ. (2548). *พฤติกรรมกรรมการบริหารองค์การสาธารณสุข*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วัลลภา เทพหัสติน ณ อยุธยา. (2544). *การพัฒนาบัณฑิตนักศึกษ*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาอุดมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิชาญ วงษ์สังข์. (2550). *การรับรู้และความคิดเห็นของนิสิตต่อการป้องกันปัญหาสารเสพติดในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน.
- สมนึก ภัททิยธนี. (2560). *การวัดผลการศึกษา*. กางหินธุ์: โรงพิมพ์ประสานการพิมพ์.
- สาริณี ช่างเจริญ. (2557). *การรับรู้ข้อมูลจากสื่อประชาสัมพันธ์หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพาของประชาชนในพื้นที่อำเภอเมืองชลบุรี*. ชลบุรี: วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สุกัญญา สีเขียว. (2553). *ปัญหาการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตศรีราชา*. ชลบุรี: คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตศรีราชา.
- สุธิกาญจน์ แก้วคงบุญ. (2553). *การรับรู้ต่อการรับสมัครนักศึกษาใหม่เพื่อศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตนครศรีธรรมราช (สไใหญ่)*. นครศรีธรรมราช: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตนครศรีธรรมราช (สไใหญ่).
- สุพรรณณี อินทรบุญสม. (2552). *แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สุริโย ชัยโสภณ. (2549). *การรับรู้บรรยากาศองค์การของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรมรถยนต์*. ศึกษากรณี บริษัท อาซาฮีสุมปอร์น อลูมิเนียม จำกัด. ฉะเชิงเทรา: สาขาวิชาสังคมศาสตร์ เพื่อการพัฒนา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์.
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2551). *กิจกรรมนักศึกษากับการพัฒนาคุณภาพบัณฑิต*. กรุงเทพฯ: สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาศกยภาพนักศึกษา.
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2561). *ยุทธศาสตร์การพัฒนานิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา*. กรุงเทพฯ: สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาศกยภาพนักศึกษา.
- อภิวุฒิ พิมลแสงสุริยา. (2555). *การพัฒนาพนักงาน*. กรุงเทพฯ: สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ.

- Evans, N. J., Forney, D. S., Guido, F. M., Patton, L. D., & Renn, K. A. (2010). Student development in college : theory, research, and practice (2nd ed.). San Francisco: Jossey - Bass Publishers.
- Good, C. V. (1973). Dictionary of Education. New York: Hill Book Co.,.
- LeCluyse, J. (2015). A Holistic Approach to Student Success. White Paper Series. Collegiate Project Services. Columbia: Collegiate Project Services.

ภาคผนวก

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
เรื่อง การรับรู้ที่มีต่อการดำเนินงานด้านการพัฒนานิสิตนักศึกษาแบบองค์รวม
ของนิสิตคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา

คำชี้แจง ในการตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามนี้สร้างขึ้น เพื่อใช้สำหรับศึกษาให้ทราบถึงการรับรู้ที่มีต่อการดำเนินงานด้านการพัฒนานิสิตนักศึกษาแบบองค์รวมของนิสิตคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา ในมิติความสำเร็จของนิสิต 4 ด้าน ได้แก่ ด้านภาวะผู้นำของสถาบัน ด้านวัฒนธรรมของสถาบัน ด้านการเรียนรู้ของนิสิต และด้านความผูกพันของนิสิต และทำให้ทราบถึงปัจจัยเปรียบเทียบส่วนบุคคลของนิสิตที่มีต่อการดำเนินงานด้านการพัฒนานิสิตนักศึกษาแบบองค์รวม

ซึ่งตามแนวทางการพัฒนานิสิตนักศึกษาแบบองค์รวมของแผนยุทธศาสตร์การพัฒนานิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา (พ.ศ. 2560-2564) หมายถึง วิธีการหรือแนวทางในการดำเนินงานด้านการพัฒนานิสิตให้เติบโต ก้าวหน้า หรือการเพิ่มพูนความสามารถในการพัฒนาไปสู่ “ความสำเร็จของนิสิต” โดยการมุ่งความสำเร็จของนิสิตตามวิธีการแบบองค์รวม ให้มีความสมดุลทั้งการเป็นคนเก่งและเป็นคนดีอย่างเหมาะสมทั้ง 2 ด้าน ได้แก่ การสร้าง “คนเก่ง” คือ การมีทักษะวิชาชีพ (Hard Skills) และการสร้าง “คนดี” คือ การมีทักษะคน และสังคม (Soft Skills) ควบคู่กันทั้งกิจกรรมการเรียนการสอนภายในห้องเรียนและนอกห้องเรียน โดยการมีส่วนร่วมตั้งแต่ระดับผู้บริหาร อาจารย์ บุคลากร และนิสิตภายในคณะ (แนวทางการพัฒนานิสิตนักศึกษาแบบองค์รวม, ยุทธศาสตร์การพัฒนานิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2560-2564, สำนักพัฒนาและส่งเสริมศักยภาพนักศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา)

แบบสอบถามการรับรู้ที่มีต่อการดำเนินงานด้านการพัฒนานิสิตนักศึกษาแบบองค์รวมของนิสิตคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา แบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 การรับรู้ที่มีต่อการดำเนินงานด้านการพัฒนานิสิตนักศึกษาแบบองค์รวมของนิสิตคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา

งานวิจัยในครั้งนี้จะสำเร็จลุล่วงไปไม่ได้ถ้าไม่ได้รับความร่วมมือจากท่าน ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงที่ท่านได้กรุณาให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามมา ณ โอกาสนี้

ข้อ	ประเด็นข้อคำถาม	ระดับการรับรู้				
		5	4	3	2	1
2. มิติความสำเร็จของนิสิตแบบองค์รวม : ด้านวัฒนธรรมของสถาบัน (Institutional Culture)						
1	คณะได้กำหนดวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนในการดำเนินงานด้านการพัฒนานิสิต					
2	คณะได้ถ่ายทอดวัตถุประสงค์ในการดำเนินงานด้านการพัฒนานิสิตไปสู่แผนงานโครงการ กิจกรรม และการดำเนินงานต่างๆ ภายในชั้นเรียน					
3	คณะได้ถ่ายทอดวัตถุประสงค์ในการดำเนินงานด้านการพัฒนานิสิตไปสู่แผนงานโครงการ กิจกรรม และการดำเนินงานต่างๆ ภายนอกชั้นเรียน					
4	ผู้บริหาร อาจารย์ บุคลากร และนิสิต ตระหนักและเข้าใจถึงองค์ประกอบในดำเนินงานด้านการพัฒนานิสิตทั้งการพัฒนาทักษะวิชาชีพ (Hard Skills) ควบคู่กับการพัฒนาทักษะคนและสังคม (Soft Skills)					
5	อาจารย์และบุคลากรมีทัศนคติที่ส่งเสริมและสนับสนุนในการดำเนินงานด้านการพัฒนานิสิต					
6	อาจารย์และบุคลากรมีการพูดคุยเกี่ยวกับการส่งเสริมและสนับสนุนในการดำเนินงานด้านการพัฒนานิสิต					
7	บุคลากรทุกคนภายในคณะมีความเข้าใจและเห็นคุณค่าบทบาทหน้าที่ในการดำเนินงานด้านการพัฒนานิสิตตามพันธกิจของคณะ					
8	มีการพัฒนาบุคลากรให้เติบโตและก้าวหน้าในการดำเนินงานด้านการพัฒนานิสิต					
9	อาจารย์และนิสิตร่วมกันสร้างสรรค์วิธีการเรียนการสอนที่มุ่งพัฒนานิสิตภายในชั้นเรียนจนเป็นธรรมเนียมปฏิบัติที่คุ้นเคย					
10	สมาชิกภายในคณะตั้งแต่ผู้บริหาร ประธานสาขาวิชา อาจารย์และบุคลากรร่วมมือกันและร่วมรับผิดชอบต่อการส่งเสริมและสนับสนุนในการดำเนินงานด้านการพัฒนานิสิต					
11	มีการถ่ายทอดสื่อสารในการดำเนินงานด้านการพัฒนานิสิตไปทั่วคณะจนกลายเป็นวิถีชีวิตของนิสิตภายในคณะ					
3. มิติความสำเร็จของนิสิตแบบองค์รวม : ด้านการเรียนรู้ของนิสิต (Student Learning)						
1	มีวิธีการเรียนการสอนที่จะทำให้เกิดการเรียนรู้แบบ Active Learning คือ กระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติและใช้กระบวนการคิดเกี่ยวกับสิ่งที่ทำ					
2	บทบาทผู้เรียนถูกเปลี่ยนจากผู้รับความรู้ (receiver) ไปสู่การมีส่วนร่วมในการสร้างความรู้ (co-creators)					
3	มีการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ในการสร้างระบบการเรียนการสอนแบบ Active Learning ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน					
4	มีการเตรียมและสร้างความพร้อมในการใช้เทคโนโลยีต่าง ๆ ให้กับอาจารย์ บุคลากร และนิสิต					

ข้อ	ประเด็นข้อคำถาม	ระดับการรับรู้				
		5	4	3	2	1
5	มีระบบการให้ความช่วยเหลือเมื่อเกิดปัญหาการใช้งานของเทคโนโลยี					
6	ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการประเมินผลการเรียนรู้					
7	ผู้เรียนได้เรียนรู้สิ่งใหม่จากการเรียนการสอนแบบ Active Learning					
8	ผู้สอนมีบทบาทที่จัดการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติและใช้กระบวนการคิดเกี่ยวกับสิ่งที่ทำ					
4. มิติตความสำเร็จของนิสิตแบบองค์รวม : ด้านความผูกพันของนิสิต (Student Engagement)						
1	นิสิตมีความรู้สึกว่าเป็นส่วนหนึ่งของคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา					
2	นิสิตมีความรู้สึกว่าเป็นส่วนหนึ่งของสาขาวิชาของตนเอง					
3	คณะมีการส่งเสริม สนับสนุน และช่วยเหลือในการกำหนดหรือปรับเปลี่ยนจุดมุ่งหมายของนิสิตในการฝึกงานหรือประกอบอาชีพในอนาคต					
4	มีการจัดโครงการหรือกิจกรรมที่ทำให้เกิดสัมพันธภาพที่ดีและความผูกพันระหว่างนิสิตและคณะ					
5	มีการจัดโครงการหรือกิจกรรมที่ทำให้เกิดสัมพันธภาพที่ดีและความผูกพันระหว่างนิสิตและอาจารย์บุคลากร					
6	มีการจัดโครงการหรือกิจกรรมที่ทำให้เกิดสัมพันธภาพที่ดีและความผูกพันระหว่างนิสิตภายในคณะ					
7	มีการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ในการสร้างสรรค์วิธีการหรือเครื่องมือใหม่ๆ หรือนวัตกรรมในการสร้างความผูกพันของนิสิต					

บทสรุปสำหรับผู้บริหาร (Executive Summary)

ข้าพเจ้า นายอัฐพร โสวัตร ได้รับทุนสนับสนุนโครงการวิจัยจากมหาวิทยาลัยบูรพา ประเภทงบประมาณเงินรายได้ จากกองทุนวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยบูรพา ประจำปี พ.ศ. 2562 โครงการวิจัย ชื่อเรื่อง (ภาษาไทย) การรับรู้ที่มีต่อการดำเนินงานด้านการพัฒนานิสิตนักศึกษาแบบองค์รวมของนิสิตคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา “Perception of the students in Faculty of Sport Science, Burapha University towards the procedure of holistic student development.” สัญญาเลขที่ 007/2562 ได้รับงบประมาณรวมทั้งสิ้น 38,500 บาท (สามหมื่นแปดพันห้าร้อยบาทถ้วน) ระยะเวลาการดำเนินงาน 1 ปี (พฤษภาคม พ.ศ. 2562 - พฤษภาคม พ.ศ. 2563)

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการรับรู้ที่มีต่อการดำเนินงานด้านการพัฒนานิสิตนักศึกษาแบบองค์รวมของนิสิตคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา และเพื่อศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลที่มีต่อการรับรู้ในการดำเนินงานด้านการพัฒนานิสิตนักศึกษาแบบองค์รวมของนิสิตคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) แบบสำรวจ (Survey Research) กลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาวิจัย ได้แก่ นิสิตคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา ปีการศึกษา 2562 จำนวน 264 คน ใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างโดยไม่ใช้ความน่าจะเป็น (Nonprobability Sampling) เป็นการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบโควตา (Quota Sampling) แบ่งสัดส่วนตามชั้นปี สาขาวิชา และเพศ และเก็บข้อมูลแบบบังเอิญจนครบตามจำนวนที่ต้องการ เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัยเป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ ใช้สถิติร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบด้วยการใช้ค่าสถิติแบบไม่มีพารามิเตอร์ (Non-parametric Statistics) ระหว่างตัวแปร 2 กลุ่ม (Mann-Whitney U Test) และตัวแปรมากกว่า 2 กลุ่ม (Kruskal Wallis Test) โดยสรุปผลการศึกษาวิจัยได้ดังนี้

1. การรับรู้ที่มีต่อการดำเนินงานด้านพัฒนานิสิตนักศึกษาแบบองค์รวมของนิสิตคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา พบว่า นิสิตมีการรับรู้โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.83 โดยทุกด้านมีการรับรู้อยู่ในระดับมากทั้ง 4 ด้าน ซึ่งเรียงจากลำดับมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านความผูกพันของนิสิต (Student Engagement) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.89 ด้านวัฒนธรรมของสถาบัน (Institutional Culture) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.83 ด้านการเรียนรู้ของนิสิต (Student Learning) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.83 และด้านผู้นำของสถาบัน (Institutional Leadership) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.75

2. ผลการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลที่มีต่อการรับรู้ในการดำเนินงานด้านพัฒนานิสิตนักศึกษาแบบองค์รวมของนิสิตคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา พบว่า เมื่อจำแนกตามด้านเพศ อายุ และชั้นปี นิสิตมีการรับรู้ในการดำเนินงานด้านการพัฒนานิสิตนักศึกษาแบบองค์รวมที่ไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อจำแนกตามสาขาวิชา นิสิตมีการรับรู้ในการดำเนินงานด้านการพัฒนานิสิตนักศึกษาแบบองค์รวมที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05

ผลการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ทำให้ทราบถึงการรับรู้และการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลที่มีต่อการดำเนินงานด้านการพัฒนานิสิตนักศึกษาแบบองค์รวมของนิสิตคณะวิทยาศาสตร์การกีฬามหาวิทยาลัยบูรพา ซึ่งมีความสอดคล้องตามแนวทางการพัฒนานิสิตนักศึกษาแบบองค์รวมของแผนยุทธศาสตร์การพัฒนานิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา (พ.ศ. 2560-2564) และสามารถนำไปใช้ในการพัฒนาสร้างกระบวนการรับรู้และความเข้าใจแก่นิสิต โดยเฉพาะการดำเนินการพัฒนานิสิตและความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรม การจัดการเรียนการสอน และการดำเนินงานของคณะฯ ในด้านอื่นๆ ได้ต่อไป

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการศึกษาวิจัย คือ การถ่ายทอดและสร้างความรู้ความเข้าใจในการดำเนินงานด้านการพัฒนานิสิตแบบองค์รวมให้นิสิตทุกสาขาวิชามีการรับรู้และความเข้าใจที่ตรงกัน และดำเนินกิจกรรมให้ครอบคลุมทุกกลุ่มสาขาวิชามากยิ่งขึ้น เช่น การประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อต่างๆ หรือจัดทำป้ายประชาสัมพันธ์บริเวณคณะ เพื่อถ่ายทอดวัตถุประสงค์ในการดำเนินงานด้านการพัฒนานิสิตไปสู่แผนงานโครงการ กิจกรรม และการดำเนินงานต่างๆ ภายนอกชั้นเรียน ให้นิสิตเกิดการรับรู้และมีความเข้าใจเพิ่มมากขึ้น และปรับปรุงและพัฒนาการจัดสรรหรือการนำเทคโนโลยีใหม่ๆ ด้านการพัฒนานิสิตมาใช้เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการดำเนินงานมากยิ่งขึ้น รวมถึงการจัดให้มีกิจกรรมการอบรมสร้างความรู้ความเข้าใจและความพร้อมในการใช้เทคโนโลยีต่างๆ ให้กับอาจารย์ บุคลากร และนิสิต เช่น ทักษะการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ ระบบปฏิบัติการต่างๆ การเรียนการสอนแบบออนไลน์ เป็นต้น

สำหรับข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ด้วยวิธีการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ในรูปแบบของการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการศึกษาวิจัย ทำให้มีข้อจำกัด คือ ขาดข้อมูลเชิงลึก ซึ่งในการศึกษาวิจัยครั้งต่อไป ควรใช้วิธีวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) มาเสริม โดยการสัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมายเพิ่มเติมแบบเจาะลึก (Depth Interview) หรือการสนทนากลุ่ม (Focus Group) เพื่อให้ได้รับข้อมูลเชิงคุณภาพมาใช้ในการพัฒนาการดำเนินงานได้อย่างเป็นชัดเจนมากขึ้น รวมถึงการศึกษาเปรียบเทียบจากกลุ่มเป้าหมายของนิสิตในการดำเนินงานด้านการพัฒนานิสิตระหว่างคณะอื่นๆ เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาและสร้างเครือข่ายการดำเนินงานด้านการพัฒนานิสิตภายในสถาบันการศึกษาให้มีคุณภาพ เหมาะสม และสอดคล้องกับแผนการพัฒนานิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาต่อไป

นายอัฐพร โสวัตร์
ผู้วิจัย